ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்,

நளநாடகமென்னும்

வழங்குகின்ற

தமயந்திநாடகம்.

தஞ்சைமாநகரம்

சொக்[illegible]லிங்கதேசிகர்

[illegible]க்கராகிய

ஷெ[illegible]சமாநகரம் ம-ள-ள-ஸ்ரீ,

கிருஷ்ண[illegible]சாமிபிள்ளையவர்களால்

இயற்றியது.

இஃது

கருங்குழி வித்வான்

செல்லப்பமுதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டு,

திருச்சிறுப்பள்ளி,

சபாபதிபிள்ளையவர்களது

ஸ்ரீமட்டுவார்குழலம்பாள்

அச்சுக்கூடத்தில்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விஷு வரு

உ

கடவுள்துணை.

தமயந்தி நாடகம்

விநாயகர் துதி

காப்பு.

நேரிசை-வெண்பா

சத்தியகுமாரிடதத் தூதளனைமாலையிட்ட
நற்றமயந்திச்சரிதை நாடகமா-யுற்றுரைக்கத்
தங்குமுமையோர்பாகன் சங்கரனுரீன்றகரித்
துங்கமலர்த்தாளே துணை.

விருத்தம்.

திங்களெனும்பதயமலர்ப்புயத்தோனெட்டுத்
    திக்குமன்னர்வணங்கவெகுசெயத்தோன்வெற்றிச்
சிங்கமெனுநிடதநகர்தன்னில்வாழுந்
    சித்ரபதிச்சத்ரபதிச் செங்கோலினித்
தங்கநளச்சக்ரவர்த்திச்சரிதைதன்னைத்
    அதித்திடவேயக்காவந்தும்பைசூடுங்
கங்கையணிசங்கரனுரீன்றசத்திக்
    கணபதிபொற்பாதமலர்காப்பதாமே.

ஈசுவரர் துதி.

சக்ராத்தாற்புவியனைத்துமொருகுடைக்குளாண்டநளச்சக்ரவர்த்தி
க்கதைநாடகமாம்முச்சயமிகுஞ்செந்தமிழாற்றமியேன்கூற
மைமக்கடலிற்பிறந்துவருமிக்கவிடமுண்டிடமுமாயனையேத்தி
ங்களெனும்புரமெரித்தமுக்கணன்றன்பதமனதிறுடினேனே.

முருகர் துதி.

நிடதநகர்தனக்கதிபன் நிதிவேலாற்கருதலர்த நெஞ்சினுட்
ட் கடல்சூழ்ந்தபுவிமுழுதுமொருகுடையிலாண்டநளன்கதை
யப்பாடத் துடியிடைத தெய்வானைவள்ளி தனையிருபாகத்தில்
வைத்துத் தலத்துளைவேலு-நிடமுடன்கொண்டுயர் மயிலிற்குரு
குருகனிருபதந்தனைச் சென்னிசேர்ப்பாம்.

திருமால்துதி.

ஞாலமதிபோலுநுதற்றமயந்திக்கினியமணவாளனென
சீலமிகுநிடதநகராண்டநளன்சரிதையினைச்செப்பமுன்னும்
மூலமெனவோலமிடுவேழமதைக்காத்தருளுமுகின்மெய்போன்ற
வேலைதடுத்துயின்றதிருமாலிருபாதம்புயத்தைவேண்டுவேனே.

ஈஸ்வரிதுதி.

திதிபெருகுமநுநீதிவிதிமுறைமைதனைநடத்து நிடதர்கோமான்
நதிபெருகுஞ்சரிதையிதன்விதமதனைச்செந்தமிழாற்சாற்றுதற்கு
மதிமுகமுங்கரகமலவளைத்தனமுந்துடியிடையின்வடிவும்போன்ற
அதிபெருகுமலைமகடன்னிணையடிகளநுதினமுந்துணையதாமே.

சரஸ்வதிதுதி.

நிலமாதுதிருமாதுதனைத்துடையவசமாகநிறுத்தநீதி
நலமானபதமேவுநிடதநளன்சரிதைதனைநவிலப்பாரிற்
பலமானகலைநூலின்பொருளாகநின்றிலங்கிப்பதுமத்தூடுறுங்
கலைமாதுதிசைமுகனின்பூங்கமலத்தாளிணையைக்கருதுவேனே.

நூலாசிரியர்

கற்றைக்குலந்தழைத்துதித்தசொக்கலிங்கதேசிகன்சொற்கவிசட்டனி
பிங்கலமாலனையநளராசன்மனையாளைவிட்டுப்பிரிந்தபின்பு
சொற்குலவுவனவேடன்றனையெரித்ததமயந்திக்குறைநகமர்
மங்களமுற்றுளகவியுமவர்சிடன்கிருஷ்ணபிள்ளைவகுத்ததாமே

அவையடக்கம்

பஞ்சிதன்சொற் பநுவலினைப் புலவர்வஞ்சிக் கதிர்மதியாக்
பதுமத்தைகவாய் - விஞ்சையர் சொன்னூலறியாப் புன்மொழி
சொன்னடிப்படுமுற்று விளங்கியாலு - மிஞ்சுபுகழ் நளன்சரிதைத
னையறிவேன் சூதனைசொல்விரும்பிவெண்மை-யிருசொன்மொ
ழிதனையறிஞாதிவலர்சொற்பிழையிதெனவியப்பிடாரோ,

பாயிர-முற்றும்.

தோடையம்-நாட்டைராகம்-சம்பைதாளம்.

புவனமுழுதொருகுடையிலணிந்துசெங்கோல்தான்செலுத்தும்
புஜபலநளன்சரிதை-யிசைத்ததற்கு
பவனியதுவருமூடி-காரு-ஞானசிவ
பாலனுமையநல்விக்னேஸ்-பரன்பாதந்தனையே (ஜெயஜெய)
நீதிநெறிதவறாமலாதிநெடுமால்பதமும்
தேயமுடனின்றுடக-திருபன்புகழனைத்தே
தாதவிழ்க்கட்டமலர்க் காரணியபோர்முருகன்
சரவணபவன்கமலத்-தாளிணைகளேயே (ஜெயஜெய)

செந்திருவைவதிகரழகு-சுந்தரஞ்சேர்தமயந்தித்
தேவிமணவாளன்புகழ்-ஆவலுடன்றுதிக்க
சித்தமுந்தொண்டர்முன்னே-வந்துவரந்தந்தன்ப
காவனெழில்பெருமேனி-வாமனடித்துணையே (ஜெயஜெய)

மங்களம்

தரு-இ-ம்-பந்துவராளி-ராகம்-ஆதிதாளம்.

மங்களம் நளேந்திரனுக்கு மங்களம்
மதிமுகத்தமயந்திக்கு மங்களம்
பங்கயக்கண்மாயனுக்கும் பாவைநிருநேயனுக்கும்
சங்குசக்கரதாரனுக்கு மங்களம்-நித்ய
சர்வதயாபரர்க்கு மங்களம்
திங்களணிவேணியர்க்குஞ் செய்யமழுபாணியர்க்கும்
மங்கையுமைபாகனுக்கு மங்களம்-கொன்றை
மாலையணிவாகனுக்கு மங்களம்
ஆதிமறைவேதனுக்கு முந்றகலைமாதினுக்கும்
சீதநளராசனுக்கு மங்களம்-யாவும்
சிருஷ்டிக்கும் ரட்சகனுக்கு மங்களம்
வாரணமுகவனுக்கும் வல்லபைக்கணவனுக்கும்
சூரசம்மாரனுக்கும் ஜெயமங்களம்-பசுந்
தோகைமயில்வீரனுக்கும் சுபமங்களம்

பொது - அகவல்

பூதலம்புகழும்புதனராசன்
நீதிசேர்மன்னனிடதநாடுடையோன்
சந்திரகுலத்தான்சக்கராயுதத்தான்
தந்திரநயத்தான் சயிலநேர்புயத்தான்
ஆனைமொட்டகமுமசுவமாரதமுஞ்
சேனைகளுடனேசிவிகைதண்டிகையும்
அவனியோர்குடையாறுதிலொன்றுடையான்
மமதையம்படையாள்வசிகரமுடையான்
எண்ணேழுதேச மிருக்குமன்னவர்கள்
தன்மையாய்வந்து தான்புடைசூழ
கவிராயர்பாடக் கட்டியங்கூற
நவரத்நமயமாய் நலமுடனிழைத்த
சிங்காசனத்தில் ஸ்ரீநளராசன்
மங்களக்கிரீட கர்த்தனராகி
ஆச்சரியமாக வரசுசெங்கோலால்
சச்சியபுரநடத்திமந்நாளில்
வேட்கைப்பயில்விநாதவேத்தனுக்கன்பி

வானவர்மலர்தூவ வணங்கிவந்தென்னைத்தாவ
கானமொழிகள்கூவக் கனகசபையைமேவ (ஆதி)
மும்மதத்துடன்சோதி முச்சுடர்தனக்காதி
தன்மைதருகுநீதி நளன்கதைக்கநுபூதி (ஆதி)
சோதிமகுடமின்னத் துலங்குமணிகள்துன்ன
நீதியாய்நடத்தின்ன நிறைந்தசபைக்குமுன்ன (ஆதி)

பொது-விருத்தம்,

தட்டிச்சல்லடக்காரன்றடிக்காரன்
சரிகைமுண்டாசிக்காரன்சால்வைக்காரன்
பட்டநாமத்திலதப்பொட்டுக்காரன்
பச்சைக்கல்முருகுகண்டிக்கடுக்கக்காரன்
இட்டவெள்ளித்தகுக்காரன்கெலிக்காரன்
இன்பநயஞ்சொல்லவெகுகெட்டிக்காரன்
கட்டழகுபெற்றநளராஜன்வாசற்
காக்குமெழிற்கட்டியக்காரனும்வந்தானே.

கட்டியக்காரன்வருகிறதரு-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-ஆதிதாளம்.

கட்டியக்காரனும்வந்தானே-நளேந்திரன்வாசற்
கட்டியக்காரனும்வந்தானே
கட்டியக்காரனும்வந்தான் நட்டநிச்சரகமிருந்தான்
அட்டதிக்கெங்குஞ்சுகந்தா னிட்டமும்பெருகத்தந்தான் (கட்டி
நீடியசிறப்பங்கோலும் நாடியேகொண்டுமென்மேலும்
தாடியும்வாயிற்சால்போலுங் கூடியசபைமுன்றோலும் (கட்டி
சரிகைமுண்டாசிக்கட்டி வெருவச்சண்ணையிரட்டி
மருவுங்கச்சையுந்தட்டி யிருகவிசித்துக்கெட்டி (கட்டி
பாரினில்மிகுந்தமோடி வீரநளனைக்கொண்டாடி
ஆரபாரத்துடனாடிபூரிகல்யாணியாடி (கட்டி)

(வ-ம்.) அகோதெப்படியென்றால் ராஜாதிராஜ ராஜமார்த்தாண்டராஜவர்த்தண்ட ராஜசெம்பீராஜ கோலாகலராஜ துரந்தராநவகண்டங்களும் ஒருகுடைக்கீழாளப்பட்ட நளச்சக்கிரவர்த்திமகாராஜாவே அரிபக்தசிரோமணியான மகாராசனேபராக்பராக்எச்சரிக்கை

பொது-விருத்தம்.

ஒப்பமாயன்பத்தாறு தேசமுமொருகுடைக்கீழ்
திக்கெங்குஞ்சக்கரத்தாச் செலுத்தியமன்னர்க்கொத்த
தப்புடன்றடியுங்கொண்டு தலைதனிற்கலைக்குக்கட்டுஞ்
செப்பமாயலங்கரிக்கச் செயவீரசாம்பான்வந்தான்

வீரசாம்பன்-வருகிறதரு-இ-ம்-கன்யாசி-ஆதிதாளம்,

வீரசாம்பனிதோவார-வேடிக்கைப்பாரும்
பெரியவாய்விட்டுச்கூவித்-தென்புடனேயுந்துதாவி (வீரசாம்)

மாடறுக்கும்பெருஞ்சூரி-மடியிற்சொருகி மீதி
பாரிக்கல்லுநண்டுவாய்நாறிப்-பண்புடனுருமிக்காறி (விரசாம
சொத்தைப்பல்லுங்கண்ணீர்ப்பூளை சொரிந்தவழியுங்கோழை
மெத்தவாயினூற்படிந்தச் சுற்றிநின்றேனாயடித்து (விரசாம
தம்பட்டமடித்துக்கொண்டு சாமிநளன்வாறானென்று [பு
கும்பிட்டுக்கும்பிட்டுநின்று- கோணவாலையென்னுங்கொண்

கட்டியன்-வசனம்.

அடாவாடா வெட்டியாரப்பயலே நம்மிட நைஷதபதியாகிய
ளச்சக்ரவர்த்திமகாராஜா கொலுவுக்கு வருகிறபடியினாலே வெள்
ளிவாழைபொன்வாழை மகுடதோரணப்பூரணகும்பம் வைக்கும்
டிக்கும் விதிஅலங்காரஞ்செய்யும்படியாகவும் தமுக்கடித்துச்
ரித் அவாரும்பிள்ளாய்விரசாம்பனே

விரசாம்பன்சொல் தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஏகதாளம்.

இடுந்திட்டத்திடுந்திட்டம்போடுங்கள்-நல்ல
திட்டமுடனேசெய்துவையுங்கள்
வெள்ளிவாழைத்தோரணங்கட்டுங்கள்-நன்றாய்
விதியலங்காரஞ்செய்யுங்கள்
பந்தல்விரிவாகப்போடுங்கள்-மிக்கப்
பருத்தவண்ணஞ்சோலை-கட்டுங்கள்
பூரணகும்பங்கள்வையுங்கள்-மணப்
பூமாலையலங்காரஞ்செய்யுங்கள்
மங்களசோபனம்பாடுங்கள்-மகா
ராஜனுக்கிவ்வாறுசெய்யுங்கள்

பொது-விருத்தம்.

மதிமுகமுந்திருமுடியில்மகுடமின்ன
மணமகர்குண்டலமுஞ்செவியிற்றன்னக்
கதிதருகும்புயவளை முத்தாரஞ்செம்பொற்
காந்திதருஞ்சிவரத்நமாலைபூண்டு
விதமுடனேயங்கிதமான்சாதருவும்
விளங்கமலர்ச்சரந்தனிமேலவில்லுமேந்திச்
சதிருளன்கட்டியங்கூறமறையோர்வாழ்த்தச்
சக்கரவர்த்திநளராஜன் சபைவந்தானே.

நளராஜன்வருகிற-தரு-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்

நளமகாராசேந்திரன் வந்தான்-ஜெகம்புகழும்
நளமகாராசேந்திரன் வந்தான்
நளபதிமந்திரிகள் சூழத்
தந்தைகொண்டாழிமாத நட்ட
வளமிகுதன்னிடமாநகர்கன்னில்வாழும்
களபமக்கல் அரிபுயபளலிலவிலதாரநய (நளமகா)

சந்திரவட்டக்குடை தாங்கவே-யிருபுறமுஞ்
சாமரைசுருட்டி யோங்கவே
வந்துமன்னர்திரை தேங்கவே-வந்தனையுடன்
மானிலத்தோர்கலி நீங்கவே
பைந்தமிழ்க்கவிஞர்கள்சிந்துபதங்கள்பாட
அந்தமிகுந்தஜய துந்துபியொலிநீட
ஆர்த்திடுஞ் சேனையிணங்கப்
பார்த்திபரெல்லாம் வணங்க (நளமகா)
ஆரணம்புகழு நீதியே-மறையோர்சொல்லி
ஆசிமகிழ்ந்திட வோதியே
பூரணகும்பங்கள் சோதியே செழிக்கநிதம்.
பூவுலகெங்கும்பிரக் யாதியே
ஆரணங்குடநல்லத்தாரணித் தனங்களும்
வாரணம்பரியுடன்காரண மாகவெங்கும்
மாமறையாளர்க்கு நித்தம்
நேர்முகமாகக் கொடுத்து (நளமகா)
கதிர்மணிமகுடஞ் சூட்டி-நகதகெனக்
கனகபொற்பணிகள் பூட்டியே-ஒயிலுடனே
வந்தனநயம்பா ராட்டியே
சுதியுடனேநோடி யிதமுடனேபாடித்
துதிக்குமனமகிழ்ந்து மதிக்குந்தயவுகந்து
சுந்தரப்புயவு தாரப்
பைந்தருவெனுங்கெம் பீர (நளமகா)

நளராஜன்சொல்-விருத்தம்.

சென்னியிற்பாகணிந்து திகழ்நற்பணிகள்பூண்டு
ஒன்னயநமதுவாசல் நயந்தகட்டியனேகேளாய்
சொன்னயமிகுந்தமந்திரி சமுகனையின்றுநியம்
மன்னியசமுகந்தன்னில் வருகவேயழைப்பிப்பாயே.

(வ-ம்,) அகோவாரும்பிள்ளாய் கட்டியக்காரா நம்முடமதிநுட்பம
ந்திரியைஅதிசீக்கிரத்திலழைத்துவாரும்பிள்ளாய் கட்டியக்காரா.

கட்டியன்சொல்-விருத்தம்,

சீலமுங்குலவுநீதி தெளிந்தநல்லறிவுமொன்று
காலமுங்கருதியோதுங் கருத்துளவமைச்சனோ
ஞாலமேபுகழுங்கீர்த்தி நவகண்டநளராஜேந்திரன்
கோலமாஞ்சமுகந்தன்னிற் குணமுடன்வரச்சொன்ன

வசனம்,

அகோசரணஞ்சரணமையாசுவாமி தேவரீரவர்களை நாச்சக்ர
வர்த்திமகாராசாவானவர் சொல்லுக்குவரச்சொன்னாரையா சுவாமி

பொது-விருத்தம்.

தேசமெனுமன்பத்தாறதனைத்தன்கைத்
திகிரியிருலடக்கிவென்றசெங்கோலோன்
நேசமெனுமுறைதவறாதவனியாண்டே
நிருபதவுத்தனபதியாம்நிடதர்கோமான்
வீசுபுகழ்பெருகிவளர்போசராஜன்
விஜயமார்த்தாண்டனெனும்வெற்றிநேர்தல்
வாசல்வளர்மதிபூஷிமந்திரிமன்னன்
மன்னர்பணிதனன்சமுகம்வருகின்றானே.

மதிபூஷிமந்திரிவருகிற-தரு-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்.

வந்தனன்மதிபூஷி மந்திரி-நளேந்திரன்சபைக்கு
வந்தனன்மதிபூஷி மந்திரி
செந்திருமேவிய விந்தைதிடசுயர்
தந்திரமிகுமதி மந்திரிசபையினில் (வந்தனன்)
வெற்றிமகுடஞ்சேர்ந்தே அஸ்தக்கடையமின்ன
சத்திரியாதர்கள்துன்ன நற்றாக்கீதங்கள்பன்ன
சத்தியமிகுந்தன்ன சத்ரபதியின்முன்னே
தத்துவமுயர்கன்ன சித்தசனிவனென்ன (வந்தனன்)
அங்கிநிசார்மாட்டி தங்கப்பணிகள்பூட்டி
அங்கமலர்கள்சூட்டி தன்குங்கீர்த்தியைநாட்டி
பொங்குதந்திரங்காட்டி சங்கதிசவேகூட்டி
சிங்கமெனமேட்டி யெங்கும்பகையைவாட்டி (வந்தனன்)
ஆசையதனைநீட்டி வாசமலரைச்சூடி
நேசமுடனேகூடி பேசமதுரப்பாடி
தேசமந்திரகோடி பேசவந்தென்னைநாடி
விசிறடர்ந்துமோடி ராஜன்சபையைநாடி (வந்தனன்)

மதிபூஷிமந்திரிசொல்-விருத்தம்.

புவனமீரேழுமோங்கப் புரவலர்வணங்கிப்போற்ற
அவனியோர்குடையிலாளுமன்னனேயரசர்கோவே
நவமணிமாலைமார்ப நளேந்திரமகிபாவென்னை
புவனையாயமைத்தசெய்தி புரைசெய்விர்சரணந்தானே.

(வ-ம்) ஸ்ரீகோசரணஞ்சரணமையாஸ்வாமி நளச்சக்ரவர்த்தி ராஜாபாவரே தேவரீரவர்கள் அடியேனையழைப்பித்தகாரியமின்னதென்று அருள்செய்யவேண்டுமையாசுவாமி.

இராஜன்சொல்-விருத்தம்.

மதிதனிலதிகமான மந்திரிசொல்லக்கேளாய்
அதிபதிமகுடதாரி யரசர்கோன்மற்றுமுள்ளோர்

சதிர்குணபதியின்மேவுஞ் சகலருஞ்சுகக்கள்தானே
புதியதாய்நமதுவார்த்தை புகலுவாய்ப்புகலுவாயே.

(வ-ம்) அகோவாரும்பிள்ளாய் மதிபூஷிமந்திரியே நம்முடைய ஐம்பத்தாறுதேசத்து ராஜகூட்டங்களும்! நிஷிதாபுர மாதியந்தமும் அன்னசத்திரமுதலானதுகளும் தேவாலயமும்பிதிர்மாலயமும் செவ்வையாகவும் சுபசந்தோஷசரமாகவும் யிருக்கிறார்களா பார்த்துவந்து சொல்லும்பிள்ளாய் மந்திரியே.

மந்திரிசொல்-விருத்தம்.

நவகண்டமதனையாளு நளமகாராஜனேகேள்
சிவன்செயலாலேயிந்தத் தேசத்திலுள்ளோரெல்லாஞ்
சவுக்யமுன்கிருபையாலே தானவரிருக்கிறார்கள்
சுபமடியேனுக்கூடத் துணையுநீதன்சரணந்தானே.

(வ-ம்) அகோ சரணஞ் சரணமையாசுவாமி நவகண்டபதியாகிய நளச்சக்ரவர்த்தி மகானுபாவரே சுவாமியினுடைய கிருபையினாலும் தங்களுடைய ஆக்கினை சக்கரத்திலும் அடியேனும்ஐம்பத்தாறு தேசத்து ராஜகூட்டங்களும் நிஷிதாபுர மாதியந்தமும் தேவாலயம்விஷ்ணுவாலயமுதலானதும் அன்னசத்திரமும் சுபமாய் நடந்துவருகுதையாசுவாமி,

இராஜன்-வசனம்.

அகோ வாரும்பிள்ளாய்-மந்திரியே நம்முடையபிராணபதமாகியதமயந்திதேவியை நம்மிட சமுகத்திற்கு வரும்படி திட்டஞ்செய்துவாரும்பிள்ளாய் மந்திரியே

மந்திரி-வசனம்.

அப்படியே மகாபாக்யமையாசுவாமி.

தமயந்தி சிறப்பு அகவல்.

காரணிகூந்தல் கமழ்தருமலரின்
தாரணிபுன்னல் சடைப்பில்லைநாகம்
பகல்மதிப்பிறையும் படமொளித்தரள
நகைமுகமதனில் நற்பணிதுலங்க
நவமணிச்சுட்டி நன்னுதலிலங்கத்
தவழ்மதிநுதலித் நறிவெயிலெறிப்பக்
காதினிலணிந்த கதிர்பணிக்கொப்பு
சோதிமாணிக்கத் தோடதுவிளங்க
பத்தரைமாற்றுப் பசும்பொன்னிழைத்த
முத்துமூக்குத்தி முழுநிலவென்ன
மங்கலந்திகழு மாணிக்கமுத்தணிந்து
தங்கவட்டிகையின் றன்னிலேமின்ன
அத்தசந்திரா மழகியபவழக்
கொத்துமல்லிகையுங் கொப்பினிற்சூடி

சரத்ந்திரநீலச் சாட்பளிபதக்க
மருவியமோகன மாலையும்பொன்னின்
வம்பணிமுலைமேல் வயங்கெழிலியங்க
அம்புயமலரினஸ்தமுதாரி
கங்கணச்சூடங் கலைமதிவயிரச்
செங்கையில்வளையுந் திகழ்விரலாழி
புனைந்திடுவங்கிப் பொன்பாசபந்து
வனைந்ததாயித்தி மணியெழில்காட்டத்
துய்ப்பொற்சரிகை துகிலணியிழையின்
தையலினிடையிற் றகதகவென்ன
மேகலையிரத்நம் விளங்குமொட்டியாணந்
தேகம்பசும்பொற் றிருவழகிலங்கத்
தண்டைச்சிலம்பு சதங்கைகள்கொஞ்ச
மண்டொலிபொங்க மலர்ப்பதமெட்டியும்
மானிணைவிழியாள் மலர்க்கரமேந்தத்
தாவடைபயிலுஞ் சாதியன்னம்போல்
பரிமளசுகந்தப் பன்மலர்மாலை
மருவுகஸ்தூரி மான்மதமணிந்து
வாடையெங்கெங்கு மலிமணம்வீச
ஆடவர்மயங்க வமரருந்தியங்க
நாமகளித்திலோ நங்கையர்துதிக்கக்
காமனுமிரதியுங் கைதொழுதேத்த
மங்கையர்கீத மிருத்துகொண்டாட
தஞ்செனுங்கண்ணூர் நாட்டியமாட
தாளமத்தளஞ் சரமண்டலங்கள்
மேளவாத்தியங்கள் மிகவுமேமுழங்க
இருபுறங்கவரி இணையிருந்தோங்க
அருவையர்பாங்கி யாலத்தியேந்த
மின்னொளிவென்ன மிகுதமயந்தி
தன்னகர்நிடத நளனதிர்வந்தாள்.

பொது-கொச்சகம்.

அம்போகழிந்தருத லால்வயிரேறுகொங்கைகரிக்
கொம்போவமுதமொழிக கொண்டணிகரோகூந்தல்
செப்புகலாதிபதித் தீரனளராஜனுடன்
சம்போகரஞ்சிதஞ்சேர் தமயந்திவந்தனளே.

தமயந்திவருகிற-முடுகுவிருத்தம்.

நமுகிலையனையகுழலணியுமலர் கமகமெனகனக மதிகதிரொளி
சய் இருகுழையுநவமணியு முகமதியுநிகறிகென விலகுதடியி
டவிவளரேவ, முநதுபரிமளகளப மொளிருமிறை வடமசைய

முல்லையெயிற வருயத்தையைப்போல், தருவளாமோமுநிகர்யனை புரு
ஷெபதிப்பரவு ஐதயல்தமயந்திவந்தாள்,

தமயந்திவருகிற-தரு-இ-ம்-கலியாணி-ஆதிதாளம்.

அதிரூபசிங்காரமணைவந்தாள் தமயந்திதேவி
ஆதிசிங்காரமணிவந்தாள்
[illegible] மலரோதநாவேந்தர்களுமென
அவ்விதயருணை பதியென்ப்புகழ்ந்திசைத்
அந்தட்டதுயாசபை தனிலுறவருகுந்தக (அதிரூப)

செங்கைமணி நலஞ்சேவெரப்பிளைத்துச்- சிறந்தபளிங்கையிலைக்க
வேகொங்கைகுதுங்கவேவயிராமணிமூக்குத்தியொளிவிளங்
கவே செங்கைதளிற்பூச்செண்டு சிந்தைதமகிழ்வுடன்கொண்டு
மங்கையர்சூழ வணங்கியேயாழவும்
இங்கிதமாயயில் தங்கடிமங்கேயாதுயர் (அதிரூப)

[illegible] சிறந்த [illegible] கொஞ்சவே கூந்தலைக்கண்டு-கார்முகிலின்மயங்கு
[illegible] பூகள்மிஞ்சவே-யன்னமும்கண்டு-[illegible]
[illegible] சவே வளமதிப்பிறையோ [illegible] தலதின்மேல
மணமுயர்குலதமும் புனைமலவிதியென
இணையொயாருவருதிகரில்வெயனமலர்முக (அதிரூப)

[illegible] வீசவே-மாதர்கள்நின்று-வசந்ததயங்கள் பேசவே
[illegible] கூசவே சவ்வாதுபன்னீர்-சுகந்தமாதர்கள்-பூச
வே சபையர்ப்புகத்தைத்தாஷ்க் சரிகைப்பட்டாடைசூழக்
தமதுகியெருகிய தருதளபதிவளர்
சபையினிலழகிய தமயந்தியனமெதுவும் (அதிரூப)

தமயந்திசொல் விருத்தம்,

வங்கணத்தோழிமாதே வந்தியர்க்கரியான
சிங்காரவல்லிநாமுந் தேன்மலர்க்காவிற்புக்கிப்
பங்கயமுல்லைவாவிப் பாரிசாதங்கள்கொய்து
இங்கிநம்பெருமைக தமேவாம்வருவாயே.

தமயந்தியும் தோழியும் பந்துவிளையாடுகிற-தரு
இ-ம்-யமுனாகலியாணி-ஆதிதாளம்,

வாரும்வாருஞ்சகிமார்களே-விளையாடுவதிங்கள்
வாரும்வாருஞ்சகிமார்களே
சிறந்த மல்லிகை முல்லையிருவாட்சி
சேர்ந்திடுங்கொன்றை மலர்வெந்தியும்
பாரிலுயர்ந்த மருவுங்கொழுந்தும்
படர்ந்தவனத்தில் தடர்ந்துவிளையாட (வாரும்
சித்திரப்பந்து மிருக்குதகையிலிப்
தேன்மொழிப்பாகுடன் சிந்திக்கருக்கலா

நர்த்திருக்கின்றதடாகங்களுங்கொண்டு
நல்லசையமோதமு மிகுதியாகவே (வாரும்)
கொண்டலுலாவிய தென்னைப்பனைகளும்
கொழிஞ்சிநாரத்தையுங் கொய்யாப்பிலாவுடன்
அண்டர் துதிக்கின்ற பாதிரிப்புன்னை
யாகம்புரசம் வரிசையதாகவே (வாரும்)
மாடப்புறாக்கொண்ட ளாந்திக்கிளிகள்
மயில்கள் குயில்களுங் வாழும்வனந்தனில்
ஒட்டத்தடாக மிருக்குதபக்ஷிகள்
ஓடிவிளையாடும் வேடிக்கைபார்க்கலாம் (வாரும்)

தமயந்திசொல்-வசனம்.

சதுர்த்தசபுவன சமஸ்தமான தேவரும் புகழ்ந்துகொண்டா டத்தக்கதாக எனதபிராயல பிரதாபசக்ரேஸ்பரா சரணஞ்சரணம் அடியாளை இந்தராஜசபையி லனுப்பித்தகாரியம் இன்னதென் றருள் செய்யவேணுமையாசுவாமி

தமயந்திசொல்-தரு இ-ம்-தோடி-திரிபுடைதாளம்.

என்னையிங்கேயழைத்ததேதையா-என்பிராணநாதா
என்னையிங்கே யழைத்ததேதையா
சொன்னமுடிமன்னர் தொண்டுசெய்தேதொழுந்
தன்னிகரில்லாச்சக் ராயுதபூபாலா (என்னை)
முந்திவருங்காலமுஞ்சண்டமந்திரிசேனை-லோகநீதியுங்கொண்டு
முடிவணக்கியெயாழியுஞ் சபைதனிலே-சாமி
கந்தகஸ்தூரி கமழும் புயாசல
செந்திருமேவிய தீரவேர்ப்பியாசனே (என்னை)
எல்லோருமேதசத்ராககிரீடிகளும் உத்தண்டமாதப்போற்றி
யிறைஞ்சபாவித் தொழுஞ்சபைதனிலே-சாமி
புண்ணியமேனகள் பூபதியேமன்னே
யென்னமில்லாமலே யெந்தன்சகியுடன் (என்னை)
வித்வசனர்கண்டு மேவியமாதர்களும்-அபிநயமுப்பாத
வித்தைபுரியமுந் தன்சமுகந்தன்னில்
இத்தனைநாளாக பிலாபமென்றன்-சாமி
சித்தமகிழ்ந்துத் தெரிவையர்களுடன் (என்னை)

இராஜன்-விருத்தம்.

கன்னலேமொழிமேவுமானே கற்பகக்கனியேதேனே
வுன்னையிங்கழைத்தசெய்தி யுண்மையாயுரைக்கக்கேளாய்
பன்னகமணிமாடத்தின் பாவலர்களுடனில், (மேனை
அன்னப்பட்சிபைக்கண்டுமேலாவலாயழைத்தேன்பெண்
வசனம்-அரிகாலாருட்பெண்மணி தமயந்திதிருமுடையசபை ம
ண்டபத்திலிருக்கிறதிலக்கணனுடையலே அன்னப்பட்சிநின்டதி

மூலானது தெரியவந்தது அதிருமேலயுன்பேரில் அபேக்ஷையாக
அழைத்தேனடிபெண்ணே.

பொது விருத்தம்.

தங்கப்பிரகாசமான சந்திரமண்டபத்தி
லிங்கிதரதிதன்போ லேகாந்தமாயிருக்க
மங்கையாந்தமயந்தியு மருவியமஞ்சமீதிற்
சங்கிதநளராஜேந்திரன் சயனமேசெய்கின்றனே

தரு-இ·ம்-சாவேரி-ஆதிதாளம்.

சயனமதுசெய்தானே- நளராஜேந்திரன்- சயனமதுசெய்தானே
கயல்விழித்தமயந்தி-கனகமடிதனிலே (சயன)
நிறைநதிரொளிசொர்ணச்-சவரொடுபவழத்தூண்
நிரைநிரை யொருகோடி
மரகதமணிவச்ர-வயிரத்துலாமிழைத்த
மலர்ப்பணிப்பலகை சேர்த்து
எழிலிந்திரையொளிக்குட் செய்தமண்டபங்கோடி (சயன)
ஆரமணிமிகுந்த-தீபங்கணிலை நிரை
யலங்காரமாய்த் துலங்க
பரவியநவ தீபமனந்தங் கோடி
கருமுகில் குழல்நேசகன்னிகவரிவீச (சயன)
ஆயிரத்தெட்டுமாத்து-தங்கச்சங்கிலியுருச
லழகுபஞ்சணை யாட
துயமலர்ப்பிச் சொருசாய்த்தழுவணைமேற்
சுகந்தவாசனை சூட
நாயகித்தமயந்திநளினமின்னுடன்சேர்ந்து (சயன)

பொது-விருத்தம்.

உத்தமிதமயந்திப்பெண் ணுடன்மகிழ்ந்தமுசத்தூளி
மெத்தையினித்திரைசெய்து வேந்தனுங்கனவுகண்டு
சித்தமாயனத்தல்நீங்கித் தேவிகள்முகத்தைப்பார்த்துக்
கொத்தவனள்ராஜேந்திரன் கூறுவான்கூறுவானே,
இராஜன்-கனவுகண்ட-தரு-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி,

திரிபுடைதாளம்.

கனவுநான்கண் டேனே-அடிபெண்ணே
கனவுநான்கண் டேனே
மனமகிழ்ந்தின்பசை போகத்துடன்கூடி-
மஞ்சத்தினித்திரை செய்யும்பொழுதனில் (கனவு)
ளர்க்கவென்னேவல்செய் புஷ்கரராஜன்வந்தென்னுடன்சூதாடவு
ம் பார்க்குநேயர்திடத பதிசெல்வமரசையும்
பர்தியத்தனிற்றோர்க்கவும் அடிபெண்ணே

காற்குலாவும்விதர்ப்ப தேசந்தனிற்செல்லவென்
காதலன்றனை யுணர்துதந்தைமுன்
னேகிடும்படி யேநடத்திட (கனவு)
வனந்தனிலே நாமிருவருமாய்க்கூடிமனந்தளர்ந்தேகிடவும்
இனம்பிரிந்ததுபோலு மனந்தன்னைப்பிடித்திட
வெனந்தயில் போய்விடவும்
கனங்கொள்கதிர்மறைந்த இரவிலேயோர்மடத்தினிற்
கன்னியுனைப்பிரிந் துன்னியரலோடு
பின்னியனைலது தன்னில்நடத்திட (கனவு)
கதிக்குமிரிதுபன்னனென்பால் விதிக்குமேவல்கள் செய்துகாலம்நா (ன்பே க்கவும்
மதிக்குமுயர்வதனமானே யுனக்குமறு
மணமென்றுகேட்டிடவும்
பதிக்குள்ளுயர்விதர்ப்ப தேசந்தனிலெல்லோரும்
பருதிமணிமுடி கருத்தியணிந்திட
வுறுதிநிடதநன் னகரிலிருந்திட

இராஜன்-வசனம்.

அகோவாரும்பெண்ணே தமயந்தியேதோநான் புஷ்கரராஜ னிடமாகச் சூதாடிநம்மிட அரசும்பதியுமிழந்து போனதும், நாமிருவரும் வனத்துக்குப்போனதும், ஒருவரையொருவர் பிரிந்ததும், என்னைப்பாம்புவந்து சுற்றிக்கொண்டது, நானிரிதுபன்ன ராஜாவினிடமாக யேவல்பணிவிடைசெய்துக்கொண்டிருந்ததும்- மறுபடி நாமிருவரும்பட்டாபிஷேகஞ் சூட்டிக்கொண்டதும், இப்படிக்கு விபரீதகாலங்களாய் சொற்பனங்கண்டேன்டிபெண் (ணே

தமயந்தி-விருத்தம்,

சூரனேநளேந்திரரூபா சொற்பனங்கண்டாலென்ன
நாரணன்கிருபையாலே நமக்கொன்றுமணுகாதையா
வீரனேநினைவல்லாமல் வேறினியில்லையெந்த
னுருயிர்ப்பிராணநாதா வையமுமகற்றிடமோ

வசனம்-அகோசரணஞ்சரணமையாசுவாமியெனதுபிராணநாய கா'கனவிலேபட்டகாயத்துக்குகாயங்கட்டுகிறவர்களுமுண்டோ ஆனதினாலேதேவரீரவர்கள் ஒன்றுக்கும்விசனப்பட வேண்டா மையாசுவாமி

பொது-விருத்தம்.

துளிர்மதுசுகந்தமாது சொருகுகுந்தளலேர்கண்ணுள்
தளபதிநளனைக்கூடித் தரித்ததுவயிற்றிற்கர்ப்பம்
வெளிரிடமுகந்தனக்கண் மிகக்கறுத்திடபெருந்துக்
கிளிமொழிதமயந்திப்பெண் கெர்ப்பமாய்வருகின்றாளே.

தமயந்திகெர்ப்பமாய்வருகிற-தரு-இம்-கேதாரகௌளம்ஆதிதாளம்

கெர்ப்பத்துடனே வர்தாளே-தமயந்திதேவி
கெர்ப்பத்துடனே வர்தாளே

அற்புதமடமர்தரணத்தப்பேர் சூழ்வே
பொற்புள்ளமதன்ரதி பொன்பணி தாழ்வே
பொங்கமதாட்மெகு மங்கையர் நடமிட
விக்கிதவலமெனத் திங்களீ னாந்தள (கெர்ப்ப)
திருகுசங்கிலி குப்பிச் சொருகுங்குழல்கள்சோர
மருமலரணிந்துபொன் மதிமுகப்வேர்வைசாரப்
புருவங்களை வளைப்பப் புதியதரம்வெளுப்ப
பொங்குசெழுங்கனி யிந்தசொலதாகமே
தங்கமுடன்பெற சங்கையில்லாமறு (கெர்ப்ப)
தோகைமயிலப்போதுந் தேகம்பகநரம்புந்
தோன்றுர் விதியின்சுவை வேண்டிமனர் விரும்பும்
வாகனமேமகி ழியென்ன லோகராயமுன்னுள்
வஞ்சியின்பிஞ்சியே செந்தொல்நருங்குயில்
குஞராழும்பயி லுஞ்சரிதலைமயென (கெர்ப்ப)
புடைத்தப்பனைத்துவிம்மித் தடித்திருமாதுதங்ஙலுக்
குடத்திருமுலைறனி யடர்கறுப்பெணுமணி
வடத்திலவயிற்றுன்னிப்பிடித்தத்தடித்துங்கவ்வி
மங்களகரமிகு செங்கதிரொளியென
வுந்தருபுகல்வனே யங்கருள்புரிந்திடும் (கெர்ப்ப)

பொது-விருத்தம்,

பருத்திருதனத்தாளான் பைந்தொடிதமயந்திக்குத்
தரித்ததுவயிற்றிற்கர்ப்பத் தவத்திறுலெனமகிழ்ந்து
கருத்தினில்நளன்றிமைந்தக் கலியாணஞ்செய்யவெண்ணிப்
பொருத்தமேபார்க்குநல்ல புரோகிதாழைபென்றுே

பொது-விருத்தம்.

அஞ்சாமலருணைகாலமாற்றினித்தீர்த்தமாடி
நெஞ்சுடன்காயல்கிரிகள் நேமமாய்முடித்துக்கொண்டு
ரஞ்சிதப்பழுப்புச்சோமனுஞ்டிபூணுவிட்டுப்
பஞ்சாங்கஞ்சொல்லும்வேதப்பிராமணர்வருகின்றுரே,

பிராமணர்வரு-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்
வாசநான்மறையோன்வந்தானே பஞ்சாங்கஞ்சொல்ல
வாசநான்மறையோன்வந்தானே
காசினியோர்புகழ் போஜஅரந்தரன்
ராஜனமேளந்திரனுக்கு நேசமங்களஞ்சொல்ல (வாச)
கையினிற்பஞ்சாங்கம்பிடித்து-பிரம்மமந்திரக்
கற்பனைவிடாமற்படித்து
செப்பகலையன்புரிநீரூற்றுத்து-வாரக்கிரகங்கள்
இத்திக்குமிராசிமெல்லடுத்து

தய்யராமந்தானணிந்து கர்மமாய்ப்பூணூல்நீபுனைந்து
மையபீலைய்யவேநடந்து பத்மபாதாரம்நினைந்து (வாசா
அனைவர்நயாவர்க்கும்சரித்து-ஆசீர்வதித்து
அனந்தசாத்திரமுங்குறித்து
மெச்சியேமகிழ்ந்ததுபூரிசது அளபமாலே
மெய்யினிலணிந்தபாரித்து
நச்சரவின்பாயிலும் நாரணைமுகுந்தநந்தா
அச்சுதகோவிந்தாவென்று அனந்தமேசாந்திரங்கொண்டு (வாசா)
ஐவச்சியங்கல்செய்யவே- தர்ப்பைகள்கொண்டு
ஓதுமந்திரங்களய்யவே
பூமலர்மேலங்கல்செய்யவே அந்தணியர்ப்பம்
புண்யவசனங்கள்செய்யவே
சோமசூரியகுலமன்னன் தோகைதமயந்தியர்க்கு
மாமணஞ்செய்ய நாளோர் மகிழ்வுடன்சபையில்வேத (வாச)

(வ-ம்.) அசோகிரஞ்சீவி ஆசீர்வாதமையா நளச்சக்ரவர்த்திமகா ராபாவரே தமயமையழைப்பித்தகாரியம் இன்னதென்று சொல்லவேணும் மகாராஜனே.

இராஜன் வசனம்.

அகோசரணஞ் சரணமையாசுவாமி நம்முடையபட்டபூதே வியாதியதமயந்திக்கு ஐந்துமாதம்கெர்ப்பமாய் வருகிறபடியினாலே சீமந்தமுகூர்த்தஞ்செய்யவேணும் ஆனபடியினாலே நாள்முகூர்த்தம் பார்த்துச் சொல்லவேணுமையா சுவாமி.

பிராமணன் விருத்தம்.

சிரேனநளராஜேந்திர ஸ்ரீமந்தமுகூர்த்தஞ்செய்ய
வாரமுங்கிரகராசி வளர்திதிநட்சத்திரங்கள்
சிறுமதேவியின்று செம்மையாயிருவருக்கும்
பூரணமானயோகம் பொருத்தமாயிருக்குதையா

(வ-ம்) அகோவாருமையா நளமகாராஜாவே நாளதுமாதம்எழாந்தேதிசுக்கிரவாரம் அமரபக்ஷம் சப்தமிதிதி அஸ்தநக்ஷத்திரங் கூடியசுபதினத்தில் ஸ்ரீமந்தமுகூர்த்தஞ்செய்யலாமையா ராஜனே.

பொதி-தரு-இ-ம்-யோகம்-ஏகதாளம்.

சீமந்தக்கலியாணஞ்செய்தார் அந்தத்தேவர்கள்பூமழைபெய்தார் (செக
சீமன்றனைத்துசொல்போரித்தார்
வேந்தர்கள்தன்மனம்பூரித்தார்
மாமந்திரப்பீடிகை யாமத்தக்கூடிகை
ரத்னமணிக்கொடி பந்தல்பனை, தூ... டி

தாமந்தநீலமரகதக்கோமளச்
சிம்பிரமமாடத்திற் பொன்மயில்கூடத்தில் (சீமந்த)
சித்திரச்சாலைகள் சோடித்தார்-மணி
முத்திரச்சாலை முடித்தார்
சுற்றிலுமணிமாலைத் தூக்கினார்-புட்பஞ்
சுகந்தபரிமளந் தூக்கினார்
பத்திபத்தியாக வாலாத்தியேந்தியே
பங்கயமலர்விழி நங்கையர்நடமாட
உத்தரதேசாதி வர்த்தனர்மகிழவும்
ஓமங்கள்வேதியர் தூபங்கள்செய்யவே (சீமந்த)
மங்கைக்குவார்குழற் பின்னினார்-மணி
வாளரவச்சுட்டி யெண்ணினார்
கொங்கைக்குவாமுத் திருக்கினார்-மணித்
கோவைவடங்கள் பெருக்கினார்
செங்கைக்குச்சூடப மூன்கைக்குட்பொன்வளை
திங்களுநுதலிற் றிலதமமுத்தியே
பங்கயபாதத்திற் றண்டைச்சிலம்பிட்டுப்
பச்சைநற்சுட்டிகைப் பாடகமுமிட்டியே (சீமந்த)
சொர்ன்னமணிமுடி சூட்டினார்-தங்கத்
தய்யநிஜாரங்கி மாட்டினார்
வர்ன்னப்பதக்கம் புனைந்தார்-கெந்த
வாடைசவ்வாது இபிர்ந்தார்
தன்னமைசுடர்வடி வாள்கையிலாடவே
சத்திரவட்டக்குடை தன்னிழலாடவே
மன்னர்க்குமன்ன வேந்திரன்றமயந்தி
மங்கைக்குச்சோபன மங்களம்பாடவே (சீமந்த)

பொது-விருத்தம்.

சீமந்தமானபின் தேசமன்னவருஞ்சென்றார்
வீமராஜேந்திரன்றானும் விதர்ப்பதேசத்திற்போனார்
தாமரையலர்முகத்தாள் தையலீரைந்துமாதம்
நேமமாய்நிறைந்தபின்பு நேரிழைவருந்தலானாள்-

தமயந்தி-பிரசவவேதனைபடுகிற-தரு-இ-ம்-தன்யாசி-ஆதிதாளம்.

என்னசெய்குவே னடிபாங்கி-யேதுநான்செய்வேன்.

அன்னமேயென்மனமுமஞ்சுதையென்னமா வய்லேன்
சிற்றிடைதோகுமே தயடிம [illegible] செப்புவா யிதே
மைந்தநீர்ச்சுண்டி வலிக்கு திக்[illegible]ப் போதே
அரையுனைக்குது [illegible] நடுக்குது அன்னமே பாங்கி
இரையளவ[illegible]மாயென்மனத் தங்கி

அடிவயிற்றைநெருக்கவலிக்குது அம்மம்ம தாயே
துடிக்குதேபிள்ளை யுன்வயிற்றிற் சுருசுருப் பாக
படபடவென்றுடல்நடுங்குதே தன்னடிபாங்கிசகிமாரே
சடலமெல்லாம் நோகுதே தன்னடிதாதிசகி மாரே
தன்னினைவுமறந்து தென்மனத்தாளாநின்னே ரம்
மன்னவரிடமாய்ச்சொல்லி வந்தாலுப காரம்

பொது விருத்தம்.

சட்டமாய்த்தலைநரைத்துத் தாள்வாயழுக்குநீண்டும்
வொட்டியவயிறுமார்பி லுத்தோல்முலையுமாட
அட்டலட்சுமிக்கொப்பான வணிதமயந்திமுன்னே
கெட்டியாய்த்தடியமூன்றிக் கிழவியுந்தோன்றினாளே

மருத்துவக்கிழவிவருகிற-தரு இ-ம்-அடாணா-ஆதிதாளம்

நரைத்தலைக்கிழநாயகி வந்தாள்-மருத்துவம்பார்க்க
நரைத்தலைக்கிழநாயகி வந்தாள்
உரைக்கதடியையூணி-வொட்டகம்போலேகூனி
யிரைப்புந்திகைப்புமாய்நின்று-யிருமிக்கொண்டு (நரைத்தலை)

திருந்தமுடனவர்க்கும்வருத்தமில்லாமல்பெறும்
பார்ப்பேன் பிறந்தபிள்ளை
உருத்தெரியாமன்மூடுங் கருத்தீரத்தியெல்லாம்
தீர்ப்பேன் பச்சிலைமூலிகை
மருத்துவகைகளெல்லாந் திறத்துடனேபிடுங்கிச்
சேர்ப்பேன் தரித்தபிள்ளை
வயிற்றில்மரித்திடினுந் தாட்சியில்லாமல்பெறக்
கார்ப்பேன் சேதமில்லாவல்
கன்னிமார்களுக்கொரு வின்னமில்லாமல்வருஞ்
சன்னிசயித்யமெல்லா முன்னிட்டெரியுமென்று (நரைத்தலை)

நெற்றுச்சுரைக்கிலையாயொத்திடுந்தோற்பமுலை
யாடத் தலைநடுங்கிக்
கூற்றிருமலுடனே கற்றுங்குசப்பரித்து
வோடச் சஞ்சையில்லாமல்
மெத்தவயதெனவே புத்திரர்போர்வினை
யாடக் கீரைகிளைபோல்
ஒத்தகண்களிற்பீளை மெத்தவடிந்துபாணி
யோடச் சிமுமேலுமாய்

பார்த்துத்தமயந்தியை வேர்த்துச்சடலமெக்கும்
பூத்தனுனுலும்பஞ்சக் கேர்த்தபிகவெளுத்து (நரைத்த)

மருத்துக்கிழவிசொல்-விருத்தம்

அன்புளதமயந்திப்பெண் ணன்னையேசொல்லக்கேளாய்
முன்பெறுதலைச்சனுக்கு மிகுதியாய்வலிகள்தோன்றும்
பின்பெறும்பிள்ளைக்கெல்லாம் பேதையேவலிதோன்றாது
தன்செயலாலேவந்தன் சஞ்சலந்தவிர்த்திடாயே

வசனம்-அகோவாருமம்மாதாயே தமயந்திதேவிமுன்னம் சுபகாலத்திலே அதிகவேதனையுமிருக்கும் ஆனதினால்தாங்க ஞ்சலப்படாமல் சுவாமியை நினைத்துக்கொண்டிருமம்மாதா

சீசபத்தியம்-

தயங்குதேபொன்மனந் தானுமேமாவர்மணி
சடலமோவேதனை தாங்கவொளிதோ
மயங்குதேபுத்தியு மலர்விழிகளிருளுதே
மைந்தனும்நெஞ்சினி லேறுதம்மா
பயங்களுண்டாகுதே பாவிநானென்னசெய்வேன்
பத்தும்தயுடனுமேதாந் திருகுதம்மா
நயங்கள்சேர்ச்செல்வனும் நாட்டிலிலவர்களும்
நங்கமேசெய்கால விடங்களம்மா
தைரியமென்பதுசொல் தாயுமிலேயே
குயின்மொழித்தாதிகள் குழந்தையென்று
வயிர்விடுத்தின்னமும் வருகுதிலேயே
செயல்தன்னைவருந் தாயுமானசெல்வமே.

உ-வது, பிரசவேதனை-புலம்பல்-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி.
ஏகதாளம்.

ஐயையோநானென்னசெய்வேனடிவயிறுனோக்குதே
ஆற்றமுடியுதில்லையே சகிமா
செய்யாதுஞ்செய்யுதெந்தன் சித்தமுங்கலங்குதுந்
தெய்வகடாக்ஷந்தானோடி அம்மமா
உற்பனமாகியகெர்ப்ப மிப்படிவருத்தமென்று
வளவுநானறிவேனோ சகிமா
பொற்புளமடந்தையர்கள் புத்திரப்பிரசோபமன்றிப்
பூவலகிலாருமுண்டோ சகிமா
காலினையபாகுமிதைப் பாலகனென்றேமொழிந்தாய்
காரணமீதென்னசொல்வீர் சகிமா
மேலெல்லாம்வலிக்குதையே விஷம்போலேறுதே யங்கு
வேதனைகடினமாகுதே சகிமா
தேகமுநடுங்குது [illegible] சித்தமுங்கலங்குதுந்
திருமருந்தநின்றோ சகிமா
கோதில்லாமொழிச்சியன் குலத்தைப்பெற்றதனையேவேண்டிக்
கொண்டிருந்தனைகள் சகிமா

பொது விருத்தம்.

அதிகமாய்ப்பிரலாபித்தே யருவைதன்கர்ப்பமுதிக்கி
கதிரவனொளியைப்போலச் சநிபித்தான்பிரமதேவன்
சதிர்பெறுந்தமயந்திப்பெண் சஞ்சலமிகவுந்தீர
மதிகுலம்விளங்கவேதான் மைந்தனும்பிறந்திட்டானே.

தரு இ-ம்-மோகனம்-ஏகதாளம்

பாலகன்பிறந்தானே-பத்தனத்தில்-பாலகன்பிறந்தானே
சோலைநளன்மகிழக் குவலயமேபுகழச்
சீலன்குலம்விளங்கச் செயபேரிகைமுழங்க (பாலகன்)
தத்தைமொழியாள்கின்னைக் குந்துமுலைப்பாலுண்ணச்
சித்தமகிழ்ந்துகூவிடுமெத்தத்தமயந்திதேவி (பாலகன்)
விநோதனைப் நளராசன் பிருதியுமீர்த்தானைக்கொடுக்க
அரசனுந்தழுசமேல யர்சவலர்மொருகலிய (பாலகன்)
வித்தைமயிலைச்சிறில் சுந்தரம்பூர்த்தழித்த
அத்தினனையேசொல்லும் சந்திரனையேதல்ல (பாலகன்)

விருத்தம்

மைந்தனும்பிறந்தானென்று மன்னவனராசேந்திரன்
அந்தமியார்ப்பவெங்குரு சோடசதானமீந்தார்
மைந்தற்குந்தமயந்திக்கு மஞ்சனீராடச்செய்துப்
புத்திமகிழ்ந்துமாது புகழ்ந்துதாலாட்டினளே

தமயந்திதாலாட்டுதல்-தரு இ-ம் செண்டை-ஆதிதாளம்

ஆரா ராராரோ ஆரா ராரா ராராரோ
ஆரா ராராரோ ஆரா ராரா ராராரோ

தங்கமுடியணிந்து-எந்நாளும்-தழைக்கும்புவியனைத்தும்
செங்கோல்செலுத்திவரும்-நடேத்திரன்செல்வமேகண்வளரீர் (ஆ)
இந்திரர்வானவரும்-புகழுநல்ல-விளையில்போல்வளரும்
சந்திரகுலந்தழைக்க-வந்துதித்த-தங்கமேகண்வளரீர் (ஆ)
தெள்ளமுதேயினிக்கும்-மதுரம்-தெவட்டாதமுக்கனியே
வள்ளல்நளேந்திரனார்-மகிழ்ந்திடும்-மைந்தனேகண்வளரீர் (ஆ)
மண்டலந்தோர்மதிக்கும்-நவரத்ந-மரகதமேதேனே
கொண்டல்மணிக்குயிலே-மயிலே குழந்தையேகண்வளரீர் (ஆ)
ஆலைக்கரும்பமுதே-சங்கீத-அரும்பொருளேயெனது
மாளிகைவிளக்கே மயிலேயென்ன-மைந்தனேகண்வளரீர் (ஆ)
எக்காம்பிடியாமல்-குழந்தையென்றில்லையென்றேங்கமல்
பாக்கியமானதுபோல்-வந்துதித்த-பாலனேகண்வளரீர் (ஆ)
மெத்தவருந்தவேநான்-சலித்துமெலிந்துயிர்வாடாமல்
அத்தனருளதனால் வந்துதித்தனை மனேகண்வளரீர் (ஆ)
பாரிலுள்ளோர்புகழ-ராஜாக்கள் பணிந்திட கீர்த்திபெற்ற
வீரசேனன்றன் பேரனானபெய்யமனேகண்வளரீர் (ஆ)

பொது வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் நளச்சக்ரவர்த்தி மகாராசாவுக்குப் புத்திரசந்தான முண்டானபிறகு சகலதேசத்து ராஜாக்களும்மகிழ்வதாக நாமதேயமிட்டு வித்தியாப்பியாச முதலானதுகளுஞ் செய்விக்கச்செய்து மனமகிழ்ச்சியா யிருக்கிறவேளையிலே புஷ்கமாநகராளப்பட்ட புஷ்கரராசா தன்கொலுவுக்கு வருகிறவிதமெப்படி யென்றால்

பொதுவிருத்தம்

இக்ஷுவின்மாரனென்ன விருபுறங்கவரிவீச
மைக்குழலிரதியெற்ற மாதர்கள் நடனஞ்செய்யச்
சொற்கவிராயர்பாடச் சூழ்ந்தமந்திரிகள்போற்றப்
புஷ்கரராசனின்புனிதன்போற்கொலுவந்தானே.

புஷ்கரராசன்-கொலுவுக்கு வருகிற தரு
இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-அடதாளம்

இந்திரனும்இவனென்னவே எல்லோருமகிழவெகு
தந்திரன்புஷ்கரராசன் சபைதனில்வந்தனனே
சுந்தரஞ்சேர்முகமிலங்க விந்தைரத்நமுடிதுலங்கத்
திங்களணிசிங்கமேநா மெங்கும்புகழ்வைபோக
வச்சிரமணிப்பதக்கமின்ன வளைகள் வெயில்பரக்கக்-குழை
மகரமணிக்குண்டலங்க ளகிலமெங்குஞ்சிறக்க
கச்சைப்படைக்கலமுங் கையில்வடிவாளுநறக்க-உயர்
காளமயில்வீரனைப்போல் தேகவொளிநிறக்க
நற்சரவமணியிழைத்த பொற்சரிகைத்துயிலணிந்து
நளினமின்னார்நடனமாட நாவலர்களிசைபாட (இந்திர)
ஆனைரதகெஜதுரகஞ் சேனைபுடைசூழ்ந்தினம்
அமைச்சர்மதிமந்திரிமா ரடியிணையினிற்றொழத்
தானதிகசபதிருத்த சத்திரகுலத்திலகனென்னுந்
தத்துவபரிமீதுலவுஞ் சித்திரவில்விசயபிரம்
செந்திருவாழ்படமாது சிறந்துவிளையாடவித்தத்
தேசமெங்குமிவன்புகழைத் தினந்தினங்கொண்டாட
முந்தவருஞ்சூதிபலத்தால்முயர்ச்சியெங்குங்கூட-வெகு
மூர்க்கத்துடனெதிர்த்தமன்னர் முறிந்தப்பயந்தோட
சந்திரநளராசனுடன் பந்தயச்சூதாடிவென்று
தொல்லுலகமுழுதாளும் வல்லவனரேந்திரபதி (இந்திர)

பொது வசனம்.

அதேதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் புஷ்கர மகாராசாவானவர் கொலுவுக்குவந்தசமாச்சாரத்தெரிந்துசூரியபகவானுடையபிள்ளையான சநீஸ்வரபகவான் புஷ்கரராஜாவினிடமாகவருகிறவிதம் எப்படியென்றால்

பொது-விருத்தம்.

புனிதன்மாலயனீசர்க்கும் புகழ்தந்தைக்கதிரோனுக்கும்
சனிநிலைசயிந்திரனுக்குஞ் சகலசீவாத்மாவுக்கும்
இனிதினிசெற்பத்துக்கு மேழரைநாட்டானுன்
சனிபகவானும்வந்து சபைதனிற்றோன்றினனே

சனிபகவான்வருகிற-தரு-இ-ம்-சௌராஷ்டிகம்-ஆதிதாளம்.

குவலயம்நடுங்கிடச் சநிபகவானிதோ சோபமாய்த்தான்வந்தார்
தவமுனிவர்களொடு ரிஷிகளிந்திரன்முதல்
தானவர்வானவர் மானவரொடுங்கிட (குவல)
நிலமந்திரக் கோளும்-பருத்தவுடல்
சாலவுந்திடும் காலும்
ஜுவலந்தண்டு கோலும்-நெத்தியிலிட்ட
நாமது கர நாளும்
ஞாலமுந்தியங்கிட நான்முகன்மயங்கிட
வேதனுமிரண்டிட விமலனுமருண்டிட (குவலய)
ஈதனுங்கைகலை விட்டோட-சடலையில்
வாழுந்தயில விட்டேன்
பூசுரன்றலையைப் புட்டேன்-மலைப்பாம்பாக
வாசவன்றனையும் விட்டேன்
பாசமோடியமனைப் பாரில்விழுசவென்று
கோசிகனைப்புவியில் குன்றச்செய்குவனென்று (குவல)
மனக்கவலையுந் தீர்ப்பேன்-துதிப்பவர்
வாழ்வுபெற்றிருக்கவைத்தே காப்பேன்
நினைக்கவுமறி யாதபுல்லர்களை
நீசர்க்கடிமையாக்கி பிரியாத
அனைத்திலகுநளனை யாளவைப்பேனென்று
வனத்திலிவிடுவனென்று-வாசகம்பொய்யாமென்று (குவலய)

புஷ்கரராஜன்சொல்-விருத்தம்.

கார்த்திரமாகயர்த்த கலைபகவானே போற்றி
வாரிசூழ்புவியிற்றேவா மனிதனாய்ப்பொருட்டாயெண்ணிப்
பூர்ணமாருசிதேவி புறப்பட்டகதையைப்போலச்
சீருடன்வந்ததென்ன திருவுளம்பற்றுவீரோ

அகோ சரணஞ் சரணமையா சுவாமி சநிபகவானே அடியேனை ஒருபொருட்டாயெண்ணி வந்தகாரியந் திருவுளம் பற்றவேணுமையா சுவாமி

சநிபகவான்சொல்-விருத்தம்.

வானவர்புகழுண்டாகி வடநம்புஷ்கரனேகேளாய்
ஆனதுவொன்றுமல்ல வதிபகாரியமேயாகும்

நான்மெத்தவாசையாலே நற்றமயந்தியாளை
மானிடனானதுஞ்செய்தவஞ்சகத்தனைக்கேட்டாயோ,

தரு-௯ம்-புன்னாகவராளி-ஏகதாளம்.

நளச்சக்கிரவர்த்திசெய்த-அந்த-நியாயத்தைநீகேட்டிலையோ விதமானபூலோகத்தில்-அந்த-விதர்ப்பதேசத்திலே யொருபெண் தமயந்தியென்றவள்பேர்-பூரணச்சந்திரவதனத்தைக் கண்டவர்கள் இமையோர்மயங்கிடுவார்- அந்த- இந்திரன்கூட மேவிச்சைகொண் டான்-எந்தன்விகாரமெல்லாம்-அவள்-எவ்வளமாகட்டுமென்றிரு ந்தேன்-அந்தப்பெண்ணைவிவாகம்நளன்-மணநாசையினாற்செய்ய லாமோகேள்-இருவோருக்கும்வேறாகப்-பிரித்-தென்னைவிதனப்படுத் தினைப்பேன்தருவாசநீநான்போய்-நாடன்-நளனுடன்சூதாடவே ண்டுமென்பாய் பார்ப்பாயனைசூதனத்தில் அவன்-பதியமசனக் காக்கி வைப்பேன்

சநிபகவான்-வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளாய் புஷ்கரராஜனே நாம அந்தத்தமயந் தியைக் கலியாணஞ்செய்யவேண்டுமென்றபிலாஷையுடன் சந்தோஷமா யிருந்தேன் நளராஜனானவன் தமயந்தியைக் கலியாணஞ்செய்த படியினாலே நீயிந்தட்சணமே அந்த நளனிட்டத்திற்குச் சூதா டினால் அவனைத்தோற்கவைத்து உன்னைஜெயிக்கவைத்து அவனு பதியும்இராச்சியம்உனக்கே பட்டாபிஷேகம் பண்ணிவைக்கிறேன் நீர் போய்வாரும்பிள்ளாய் புஷ்கரராஜனே

புஷ்கரராஜன்-விருத்தம்.

ஈசனையிரக்கவைத்த வெண்கலிப்பகவனே கேள்
ராசர்க்குராசனான நளமகாராசனுக்குத்
தாசனுங்கட்டங்கட்டித் தன்மையாய்த்திரிபவன்யானும்
பாசம்வைத்தவர்க்காகப் பயந்துநான்போறனையா.

(வசனம்) அகோ சரணஞ்சரணமையா சுவாமிதிருவுளத்திற்கிசைந்தாயுப் தடுங்கச்செய்துவைத்த சநிபகவானே அந்தநளமகாராசனுக்கு நான்கப்பங்கட்டுகிறபடியால் எனக்குபயமாயிருக்குது தங்களுடைய பரிபூரணகடாக்ஷம் அடியேன்பேரிலிருக்குமட்டும் அடியேனு கொருகுறைவும்வராது நான்போய்வருகிறேன்தங்கள்கிருபைவைத்து ரக்ஷிக்கவேண்டுமையாசுவாமி

பொது-விருத்தம்.

தந்திரமாகச்சொல்லிச் சநிபகவானுஞ்சென்றான்
சுந்தரநளேந்திரன்முன்னே சூதாடப்போகவிட்டான்
இந்தயேழனைதாட்டானு மெதிர்பகையாகதென்று
அந்தமாலிடத்தோர மன்புடன்வருகின்றானே.

புஷ்கரராஜா-நளராஜனிடத்தில்-சூதாடவருதல்-தரு
இராகம்-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்.

நளபதிசமுகத்தேதேடி-நடந்தான்புஷ்கரராசன்

(நளபதி)

அழகானசமுகத்தேடி-பமைச்சருடனேகூடி
கன்னியர்நடனமாடக்-கவிராசர்கீதம்பாட
மன்னவர்வணங்கிப்போற்ற-பருடவர்த்...
சூதால்நளனைவென்று-தேர்ச்சிசெயலுடனே...
வாதாடும்புஷ்கரராசன்-மனமகிழ்ந்தேவல்லாச
பருதிசெஞ்சுதிசொல்லப்-பண்புடன்...
விருதினைவிசைபக்கொடி-வெற்றியுடன்...

புஷ்கராராசன்-விருத்தம்

திருவடிசரணமையா ஜெயநளராசனே...
அருமையாய்ப்பந்தயங்க ளநேகங்கள்...
இருவருஞ்சொக்கட்டானை யெடுத்து விளை...
வருகவேவேணுமையா மனதுசந்தோஷ...

வசனம்

அகோசரணஞ்சரணமையா சுவாமிநளச்சக்ர...
சனே சொக்கட்டாணுடவேண்டுமென்று மனதில்...
வீரும் அடியேனும் பந்தயங்களுக்குப்பதிலாக உம்முடைய
சீமைபூமியையும்என்னிடசீமைபூமியையும்...
ம் எழுந்தருளவேணுமையா சுவாமி

நளராசன்விருத்தம்

சந்தோஷம்புட்கராநீ சமான்மாய்த்தானுட்காரு
முந்தநன்மனப்படிக்கே வச்சிதமாகவெல்லாம்
பந்தயாபரணரொக்கம் பரிவாரமிருவருக்கும்
வித்தையாவைத்துக்கொண்டு விளையா...

(வசனம்) அகோவாரும்பிள்ளாய்புஷ்கராசனே...
ணுடவேணுமென்றுமனதாகவந்திரோ உம்மிட...
தயங்களாகநம்முடையசீமைக்கும் பூமிக்கும்...
சொக்கட்டாணுடுவோம்வாருமையா ராஜனே

சபைவிருத்தம்

கைமாறுசேர்த்திலாத கட்டியவிட்டுக்குள்ளே
கொய்யமலரன்றுகவ்த்த கூறுநற்காய்பரப்பிப்
பொய்யவதானமாகப் புரிந்திடுஞ்சொக்கட்டானை
மெய்யென்றுநளராசேந்திரன் விரும்பியேயாடினரோ

நளராசன்சொல்-தரு இ-ம்-காம்போதி-ஏகதாளம்

போகிறேன்வாரும்-புஷ்கரனே நான்-போகிறேன்பாருமப்
போகிறேன்முன்னிட்டம்பிள்ளையார்தப்க்கிறு
அடுக்குங்குமம்பச்சையந்திவிடுதேய்த்துப்போகிறேன்
(வ-ம்) அகோவாரும்பிள்ளாய் புஷ்கராசனே முதல்முதலாகள

னக்குமுனைத்தொண்ணூறுவிழுந்தது இதுவும் தெய்வச்செயலல்லா மல்வேறல்லநான் தவைத்துக்கொண்டேன் நீர்போடும் பிள்ளாய் ராசனே

புஷ்கரன்சொல்-தரு

நான்போடுகிறேன்பாரும்-நளமஹிபா-நான்போடுகிறேன்பாரும்
நான்போடுகிறேனிதோ நலமாவிநாயகர்க்குத்
நான்போடுகிறேன்விடு தானே தவைந்திந்தா (நான்)

(வ-ம்) அகோவாருமையா நளமகாராசாவே நமக்குமுதல்முத லாகப்பந்தயம்பனிரெண்டுவெட்டுஇருக்கால்விழுந்தது நான் தவை த்துக்கொண்டேன் நீர்போடும்பிள்ளாய் ராசனே.

நளராசன் சொல்-தரு

எட்டுடன்பனிரெண்டுமேவிழவேணும்
என்காய்சோடு கட்டவேணும்
பட்டுடனேகறுப்பும் பழமேபழுக்கவேணும்
பாரிலாறெண்ணேழுபகடையும்விழுந்தது (எட்டுடன்)

(வ-ம்) அகோவாரும்பிள்ளாய் புஷ்கரராசனே நமக்குப்பந்தய ம் இரண்டுபகடை ஆறெண்ணேவிழுந்தது இதுவும் அரியின்செய லல்லாமல் வேறல்லநீர்போடும்பிள்ளாய்ராசனே

புஷ்கரன்சொல்-தரு

இருக்காலும்பகடையிதோ-எந்தனுக்கிப்போ
ஒருக்கால்விழுகுமதோ
பெருக்காயிரண்டுமெட்டுமே-குங்குமப்பச்சை
பிரளாமத்தோடுகட்டுமே
சுருக்காகப்பனிரெண்டுசொல்லுமுன்போடுகிறேன்
பிரிக்காமல்நெருக்கியே பேர்த்துயிலோடுகிறேன் (இருக்கா)

(வ-ம்) அகோ வாருமையா நளமகாராசாவே இருக்கால்பனிரெ ண்டெட்டுஇரண்டுபத்து விழுந்தது நான் சோடுகட்டிப்பேர்த்து உயிலோடினேன் நீர்போடும்பிள்ளாய்ராசனே.

நளராசன்-வசனம்

அகோவாரும்பிள்ளாய் புஷ்கரராசனே நமக்குவிழுகிறபந்தய மெல்லாம்முனைத்தொண்ணூறுநாலத்தோனைந்து ஆறெண்ணேழுவி ழுகிறதேயல்லாமல் பந்தயம்விழவேயில்லை இதுவும் சிவன் செய லேயொழியவேறல்ல நீர்தானேபோடும்பிள்ளாய்ராசனே

புஷ்கரன்சொல்-தரு

பனிரெண்டும்பனிரெண்டுமே-விழுகுதிந்தா
கனியாகத்தடிகொண்டுமே
கனியெடுத்தேன்விளையாட இனியுன்சம்மதங்கூறும்
மனிதர்வலுவோதெய்வவலுவெனக்கிருக்கையில்
சதிஇசைபலமாகத்தானுண்டவன்செயலில் (பனிரெ)

(வ-ம்) அகோவாருமையா நளராசாவே, நமக்குவிபரீதபந்தய
ம்விழுந்ததினாலே நான்சோடுகட்டிப்பேர்ந்துபழம்பழுத்துவிட்
டபடியால்உம்முடைய ஆட்டம்தோர்த்துவிட்டுதையா ராஜனே.

பொது-விருத்தம்-

மத்தியமானசூதை மன்னவனாடும்போது
சித்தம்பேதலித்துமந்திரிதிராதகவலையாகி
மெய்த்தவம்புரிந்தமாது மின்னிடைதமயந்திப்பெண்
பத்திசமுகந்தேடிப் பதறியேவருகின்றாரே

(வ-ம்) இந்தப்பிரகாரம் நளராசாவானவர் புஷ்கரராசாவுடனே சூதாடித் தோர்க்கின்ற சமயத்தில் மந்திரிகண்டு வித்னமடைந்து தமயந்திதேவியின் அண்டையில்வந்து சொல்லுகிறவிதமெப்படியென்றால்.

மந்திரிசொல்-விருத்தம்.

பைங்கிளிமொழியேயம்மா பாவிபுஷ்கரனைக்கண்டு
சங்கையில்லாமல்ராசன் சமதையாயிருக்கவைத்தார்
வங்கணமாகச்சூதை மகிழ்ந்துபந்தயங்கள்வைத்து
இங்கிருவோருமாட விடர்வருஞ்சொன்னேனம்மா

(வம்) அகோவாருமம்மாதாயே நம்முடராசாவானவர் புஷ்கரராசாவைச் சரிசமானமாய் உட்காரவைத்துக்கொண்டு பந்தயங்கள்வைத்து சொக்கட்டாடுகிறபடியால் ஏதோ அனர்த்தகாலமாகத் தோன்றுதம்மாதாயே.

தமயந்திசொல்-விருத்தம்

மந்திரிராசாவுக்கு வந்ததோவிபரீதங்கள்
இந்தமாமொழியைக்கேட்டு இருசெவிகுளிர்ந்ததையே
அந்தமாஞ்சபையிற்சென்று வரசருக்குகந்தவார்த்தை
தந்திரமாகச்சொல்லித் தடுத்துநீவருகுவாயே

(வ-ம்) அகோவாரும்பிள்ளாய் மந்திரியே நம்முடைய ராசாவினிடமாகப்போய்ப் உபாயதந்திரமாகச்சொல்லி சூதாடவொட்டாமல்திறுத்திவைத்து மறுசமாச்சாரம் வந்துசொல்லும்பிள்ளாய் மந்திரியே.

மந்திரிசொல்-விருத்தம்.

பாரதனிலநேகமன்னர் பந்தயம்வைத்துக்கூறி
சூரியகுலத்துராசர் சூதினால்மோசம்போனார்
தாரணிமன்னர்க்கன்று தாயியர்க்கடுத்தவித்தை
வீரமேனயிந்தசூதை விளையாடவொண்ணாதையா

(வசனம்.) அகோ சந்திரணமையாசுவாமி நளச்சக்கிரவர்த்தி மகாராஜாவே இந்த பூலோகத்திலேசூரியகுலத்துராசாக்களிலே

குபேர்சூதாடி சகலமு மிழந்தார்கள் இந்தச்சூதாடுகிறதொழில் தேவாதிகளுக்குப்யோக்யமான தல்லாமல் ராசாக்கள் சூதாடக்கூடாதையா சுவாமி

நளராசனுக்கும் மந்திரிக்கும் தர்க்கதரு,

இராகம்-ஆனந்தபைரவி ரூபகதாளம்-

ஏதடா மந்திரி இவ்வார்த்தைகளென்னுடன் சொன்னாய்
ஏதடா மந்திரி இவ்வுலகந்தனில்
சூதினையாடிய தொல்வேந்தரில்லையோ (ஏதடா)

வசனம்-அகோவாரும்பிள்ளாய் மந்திரியே நம்மைச்சூதாடவேண்டாமென்று சொல்லவந்தாயே அதினாலேவருகிற காரணத்தைச் சொல்லும் மந்திரியே

மந்திரிசொல்-தரு

நிறுத்துமையாயிந்தச் சூதை நிறுத்துமையா
முன்னிந்திரன் சூதினால்பொருந்தனபதியுந்திழந்தனன்

(வ-ம்) அய்யே சரணஞ் சரணமையா சுவாமி முன்னாளையிலே தேவேந்திரனானவன் இந்திராணியுடனே சூதாடி தன்னரசப்பதியுமிழந்துபோனானையா சுவாமி.

இராசன்சொல்-தரு.

இழந்தனனென்று எனக்குமுன்னின்று
அளந்தன்னை நீயுரைத்தால்-முன்
தளர்ந்தவர்செப்பொன் அழித்திடுமென்று
தயங்கிமயங்கிப்பயங்கரமானதலால்
உளந்தனிலொன்றுங் குறையாமலிப்போது
உன்மொழிகொண்டோ நான் பொன்னரசாள்வது (ஏதடா

(வ-ம்) அகே வரும்பிள்ளாய் மந்திரியே நம்மைச் சூதாடவேண்டாமென்று கொஞ்சமாகிலும் அடக்கம் ஒடுக்கம்பயமில்லாமல் என் எதிரில்வந்து சூதை நிறுத்துமென்றுசொல்லவந்தாயோ நாமென்ன சொருசமனிதர் கைப்பொருளிழந்தபோமென்று மதிமயங்கிப்பயந்து சொல்வார்கள் உள்ளத்திலொன்றுங் குறையாது உன் சொல்லைக்கேட்டோ நான் அரசாளுகிறது சீ அப்பால்போம்பிள்ளாய்மந்திரியே.

மந்திரிசொல்-தரு

ஆநேவமென்று அடிமைமுன்னின்றுநீர்
நீளமொழிகூறலுற்றீர் அந்த
வேளையறிந்து அரசர்க்கமைச்சன்
விளம்புவதென்று கரும்பாமலேபுவி
தாழ்மையில்லாமலே வாய்மைபொறுந்தன்ம
சஸ்திரத்தின்படி தோத்திமே சொல்கிறேன் (நிறுத்து)

வசனம்-சரணஞ்சரணமையா சுவாமி ராசாக்களுக்குத்தொழுயல்

தன்பம்வருங்காலத்திலே மந்திரியானவன் தடுத்துச்சொல்லவே
ணுமென்று தருமசாஸ்திரத்தின்படியே சொன்னேனையா சுவாமி.

இராஜன்சொல்-தரு.

சொன்னதினாலென்ன அக்னிதமோதித்தச்
சூதைநிறுத்துமென்றாய
பன்னுமறைதகளை யெப்னெதிரோ நீ
படிக்கிறதென்ன வொடுக்கமில்லாமலே
கன்னியர்க்கள் வலைதனிலகப்படும்
காமுகர்போலென்ன லாமோவருந்துறாய் (எதடா)

(வ-ம்) அசோவாரும் பிள்ளாய் மதியூகிமந்திரியேஇந்தச்சூதினா
லேமோசமாகுமென்றுவந்து நீதிமார்க்கங்களைச் சொல்லவந்தா
யே நாமென்ன ஸதிரீமயக்கத்தினால் அகப்பட்டகாமுகர்போலே
வீணிவருந்தப்படுகிறாய் இனிமேல் என்முன்னே நிற்காதேவாளா
லே வெட்டிஎறிந்துபோடுவேன் அப்பாலேபோம்பிள்ளாய்மந்தி
ரியே.

மந்திரிசொல்-தரு

வருத்தமில்லாமல் திருத்தமுடனிந்த
வையமாண்டிருந்தோய் நீர்
பொருத்தமுடைய மாசுக்கனமும்
பொருந்துமபதியுமிருந்துமில்லாமலே
வெறுத்துமதியுங்கருத்துடனெங்களை
விட்டசலச்சூதிதொட்ட தகாணிது, (திருத்)

(வ-ம்) அசோசரணேந்த சரணமையாசுவாமிஇந்தஐம்பத்தாறுதே
சமும் அக்கினை சக்கரத்தினலாண்டு தாட்சியில்லாமல் செங்கோல்
செலுத்திவந்தீர் இப்போதுசூதினால் மாய்கையினால் எங்களை
வருத்தப்படும்படியாக விட்டிறதாய்த் தோணுதையா சுவாமி.

மந்திரிசொல் விருத்தம்.

செந்திரிமாதுபோன்ற தேன்மொழியனேயே நானும்
உந்தனல்லுறைப்படிக்கு வோடியேவேந்தனுக்கு
விந்தையாவுலகநீதி விளம்பவும்கேட்டிடாமல்
எந்தன்மாமுனையேதாழ்த்தி விங்குநான்வந்தேனம்மா.

மந்திரிதமயந்தியிடம்வந்து புலம்பல்-தரு.

இ-ம்-காம்போதி-திரிபுடை தாளம்.

தாயேதமயந்தி ஞாயமினியென்ன சொல்வேன் நளச்
சக்கிரவர்த்திசெய்த அக்கிரமந்துக் கென்னவுய்வேன்
மாயச்சூதாடவேண்டாமென்றிப மென்றேன் அந்த
மன்னவனார்ந்தனைச்சோபிக்கவணங்கி நின்றேன்
தாசன்மொழிகள்ளமேற்சம்வருமென்றுசொன்னேன்-மன்னன்
தாளாமலேதன்னை வாளையுருவிநின்று கொல்ல
காரியமாண்டும் நேர்சென்றேன் யானும்

சுத்திரும்வித்தையனைத்தையுங்காட்டிநாதிலேறேன்
...ண் வணங்கிநான் தெண்டனிட்டேயிங்குவந்தேன் தெய்வ
...வருந் அற்பலம்மன்றுளம்   நொந்தேன்
...ல்லாத்புஷ்கரன் தன்னுடனேமிகச் சூது   அவர்
...யமாகவேமேடிக்கொண்டாரையோ   வாது
சல்லாபம ...ய தன்னரசும்விண்   டாரோ   சீமை
சகலமும்புஷ்கரராஜனேவொப்புக்கொண்   டாரோ

(வ-ம்) அசோவாருமம்மா தாயேநம்முடைய ராஜாவானவர் எவ்வளவு நீதி சாஸ்திரமெல்லாஞ் சொல்லியும் அவர்கேளாமல் அந்தப்புஷ்கரராஜனிடமாகச் சூதாடி நம்மிடசீமைபூமியானைரதகெசதுரகபதாதிகளெல்லாந் தோர்த்துவிட்டார் இதுசநியிசுரபகவான் மாயையயிருக்குதம்மாதாயே.

பொது-விருத்தம்.

மந்திரிசொல்லக்கேட்ட மாத்திரந்தமயந்திப்பெண்
சுந்தரவதனஞ்சேர்ந்து அடிக்குமேமண்ணில்வீழ்ந்து
சிந்தையங்கலக்கும்போது சேடியருபசரிக்க
எந்தநற்பிராணநாதா வென்றுமேபுலம்புவாளே.

தமயந்திபுலம்பல்தரு-இ-ம் - பைரவி-ஆதிதாளம்.

ஐயோயிதற்கென்னசெய்வேன்-என்மந்திரியே
ஆருடன்சொல்லி வய்வேன்
வையந்தரசர்கள் கைதொழுதும்போக
வைதுநகைக்கலாச்சேவாழ்வுமாகும்போச்சே   (ஐயோ)
பாராளும்வேந்தனிடம் புஷ்கரன்பாவி
நேராச்செய்தானே யடம்
தூராளுஞ்தைநடத் தோராயல்ராஜனிட
தீராப்பகைமுடித்தான் வாராச்சநிபிடித்தான்   (ஐயோ)
சிங்காரமுடிசூட்டி யோராச்சியபாரஞ்
செய்திதங்கும்புகழ் நாட்டியே
பொங்கமுடனேவளர்ந்து பொல்லாச்சூதினுற்றளர்ந்து
பங்கப்படுத்தவேதன் படைத்தானேலோகநான்   (ஐயோ)
நாடுநகருமிழந்தோம் பஞ்சைகள்போலே
நாமும்மனது தளர்ந்தோம்
பாடுபடவுஞ்சொந்தப் பாலருடனேயிந்தக்
காடேகும்படியந்தக் கலிராஜன் செய்தவித்தை   (ஐயோ)

பொது-விருத்தம்.

சிந்தையுமெலிந்தவாடித்தேன்மொழிபுலம்பியேதான்
தந்தைதன் ஊருக்கேசத்தனியனுப்பவேண்டி
அந்தமாஞ்சபையிற்சொல்ல வழைத்ததல்லுனையைக்கேட்டு
இந்திரசேனன்றனு மெழுந்துமேவருகின்றனே.

விருத்தம்

சென்னிதனில்மகுடமின்னப்பணிகள்பூண்டு
திகழ்குழையில்ரத்நக்குண்டலங்களிட்டு
கன்னல்மதன்நாணக்கிணையாமிவனென்றெண்ண
கவரிகுடைவாத்தியமெக்காளமூதக்
நன்னயமாய்ச்சைகயினில் வில்லம்புகொண்டு
நாரியர்கள்நடனமிடக்களிகள்கூர்ந்து
மன்னர்மன்னர்துதிக்குநளன்சபையைநாடி
ஸமந்தனிந்திரனெனிதோவருகின்றானே

இந்திரசேனன்வருகிற-தரு-இ-ங்-கமாசு-ஆதிதாளம்

வந்தனனிந்திரசேனன்-ஒயிலாகவே
வந்தனனிந்திரசேனன்

செந்திருமலர்முகச் சந்திரோதயந்நயங்கத்
தெய்வரம்பையர்கண்டு சிந்தைமிகமயங்க(வந்தன)
சென்னிதனில்மகுட முன்னிதமாயிலங்கத்
திகழுநுதலிற்றிரு நாமமயிலங்கக்
கன்னக்குழையில்ரத்நக் கடுக்கன்தகதகென்னக
கழுத்தில்மோகனமாலைக் கண்டசரங்கள்துன்ன(வந்தன)
சரிகையிடையிருத்த சாதுருவங்கிதமான
தரித்திடையினிற்சல்வ பூஷணமணிந்து
யிருசரணத்திற்றண்டைக் கொலுசுவெண்டயமிட்டு
யிகத்தனிலேமார னிணையாச்சவாரிவிட்டு(வந்தன)
வெற்றிக்குடையிலங்க வெண்சாமரைகுலங்க
சற்றிலுமாதராடச் சூழ்ந்துகட்டியம்பாட
மத்தளமேளதாளம் வையமெங்குமதிர
சுத்தயிருமாலாத்தி தாகையமேந்திவர(வந்தன)

இந்திரசேனன்-விருத்தம்.

ஆவலாவென்னையீன்ற வன்னையேசரணஞ்சேளும்
பூவினில்விசனங்கொண்டு பொன்முகம்வேறுபட்டுக்
கேவலமாகவுள்ளங் கிலேசமந்தடைகுவானேன்
சேவரட்சகியேயம்மா திருவடிசரணந்தானே

(வ-ம்) அகோசரணஞ்சரணமம்மாதாயே தாங்களித்தனை துயரத் துடனே அடியேனையழைப்பித்தகாரியம் இன்னதென்றுதிருவுளம்பற்றவேணுமம்மாதாயே.

தமயந்தி விருத்தம்,

கருகியேவுனதுதந்தை காசினியரசையெல்லாம்
பொருதியசூதினாலே புஷ்கரனொப்புக்கொண்டான்

உருகுதேசிந்தைவாடி யுங்களைப்பிரிந்துநானும்
வருமவிதியறியேனின்னம்மைந்தனேயென்னசெய்வேன்

தமயந்தி-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

மைந்தனேநானென்னசெய்குவேன்பட்டமுங்கட்டி
வைத்துநான்கண்டாலோ வுய்குவேன்
இந்தநாளனிதமாக வுந்தனைப்பிரிந்துபோக (மைந்தனே)
மிக்கநோர்குதிரையானையும்-ரதங்களுடனே
மிகுதிரளாகியசேனையும்
பொக்கிஷமாளிகைமனையுஞ்-சூதால்பறித்துப்
புஷ்கரன்செய்தவஞ்சனையும்
மக்கள்மனைவிதமோடு மருவுமுயர்புசழ்நீடு
தக்கவுன்பாட்டனூர் விடுதன்னிதேதிசென்றுகூடு (மைந்த)
தாயுடன்றந்தையைப்பிரிந்து-போகிறோமென்று
தயங்கிடவேமன முறுந்து
சாயமோடிருந்தாற்பரிந்து-பொன்முடிசூட்டிக்
காசினியாளலாமிருந்து
நேசமாய்மொழிதள்ளாதேதெருந்தெளிற்றுயர்வையாதே
வாயிலுமெலன்றும்விள்ளாதேவஞ்சனையிதென்றுன்னுதே ()
மன்னவருன்றந்தைமதியேபிந்தச்சூதாட
வந்துமென்றவிதியே
இன்னமும்வருமோசதியே-அப்பாமகனே
யேகுவிரெனதுபதியே
பொன்னிரதத்திலேறிப் போய்வாருமெனதுசேறித்
தன்னிலேவிதனமாறிச் சங்கராபரணங்கூறி (மைந்தனே)

இந்திர சேனன்-விருத்தம்

அன்புடனென்னைப்பெற்ற வன்னையேசொல்லக்கேளாய்
அன்பமேவந்தால்பெற்ற சுதனையும்பிரிவாருண்டோ
தென்புடன்பாட்டனூர்க்குச் செல்லெனச்சொன்னீர்நீங்கள்
மூன்புசெப்பினையோவம்மா மொழிந்ததுமறந்திலமோ

இந்திரசேனனுக்கும்-தமயந்திக்கும்-தர்க்க-தரு.

இராகம்-மத்தியமாவதி-ஏகதாளம்,

தாயேயென்னம்மா பிரிந்துபோகத்
தகுமோதான்சும்மா
ஓயாமலுனைத் தேடிவுள்ளம்பதரிவாடிப்
போயெனப்பாட்டனைக்கூடிபிரிந்திருப்பதென்னடி (தா)

தமயந்தி தரு.

பாலாகண்மணியேவுங்கள்மனதுபதறாமற்றணியே
ஆலமதையுகத்த வண்ணல்கற்பனைஇந்தக்
காலமதனைவெல்லுங்காரணமோசொல்லும் (பாலா)

இந்திரசேனன்-தரு

காரணமேதுஎனக்குடனே கருத்தாகவோது
தாரணிஇறந்ததோ தந்தையென்னைமறந்ததோ
ஆரணமொழிந்ததோ வரசென்னவொழிந்ததோ (தாயே)
அரசனைக்கண்டான்புஷ்கரன் சூதாடவினைக்கொண்டான்
பரதேசியாகவே பதியைவிட்டேகவே
தருவனம்புகுந்திடச் சண்டாளன்செய்திடப் (பாதகா)
அவன்தலைகொய்வோமுகலிகள் அன்பாராதாமர்செய்வோம்
கலைப்பவெதுண்டோ காரியமேதுசொண்டோ
புவனமுழுதுங்கூறும் பூவையேயன்னையடதாரும். (தாயே)

இந்திரசேனன்-விருத்தம்.

எந்தனைப்பெற்றாய்நீயே யேந்திழைசுகரசேயே
விந்தனைப்பிரிந்துநாங்க ளொருபோது மிருக்க…
விந்தையாவனவாசங்கள் மேவுவோமுங்கள்பின்னல்
ஊமர்தனைக்கூடக்கூட்டி வனந்தனிலேகுவீரோ.

(வ-ம்.) அகோசரணஞ் சரணமம்மாதாயே எங்களை யெவ்வள
வோதவமிருந்து பெற்றெடுத்து எங்களைவிட்டுநீங்கள்வனவாசம்
போய்வருகிறேனென்றால் நாங்களுங்கூட வருவமம்மாதாயே

தமயந்தி-விருத்தம்

சிறுபிள்ளைபுத்தியாகச் செப்பினையிந்திரசேனா
உறுதியாவுங்களைய ருலகொருகுடையின்கீழே
அருமையேயரசுபெற்று ராக்கினைசக்கரத்தார்
பெருமையேயடிக்கென்று புத்திரனுக்குரைசெய்தாளே

தர்க்கம்-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்

செந்தாமரைவதனத்தாதை திருமனைக்கேசெல்வாய்
சென்றிருந்தால்நாங்கள் வந்துசேர்வோஞ்சேருபிள்ளாய்

இந்திரன்-சேனன்-தரு

பிள்ளைபெண்மர்நாமென்றதால்பின்னொருவர்க்கீய்ந்து
வுள்ளமெல்லாந்தேர்ந்தீர்நாங்கள்பிள்ளையென்னசெய்வோம்

தமயந்திசொல்-தரு

என்னசெய்வீரப்பாவுங்கட்கிடராய்ச்சநியிருந்தான்
பொன்னேநவமணியேநாங்கள்போறோம்வனவாசம்

இந்திரசேனன்-தரு

போறீர்வனவாசந்தாயே வுங்கள்பின்னல்வராமலென்ன
காரணத்தைநினைந்துமெய்ம்மைக்கடந்துசெல்லத்துணிந்தீர்

தமயந்தி-தரு

சொன்னேனிளங்குழந்தைபெண்று தோஷமில்லைகந்தனே
அன்னக்கதிராதங்காட்டி லகப்படுமோவப்பா

இந்திரசேனன்-தரு
அகப்படுமோவென்றுசொன்ன வம்மாவுன்னைப்பார்க்க
அன்னங்கதிசாதமெங்கட் கபுருபமோவம்மா

தமயந்தி-தரு.
அபுருபசித்திரமோதா னன்னைசொல்லும்வார்த்தை
தவறாமலேயாட்டானிடந் தான்போயிருப்பீரோ

இந்திரசேனன்-தரு
போய்வருவந்தாயேவுன் புத்திமொழிதட்டாமல்
ஆயன்செயலுள்ளபடி யாகுமெந்தநம்மா

தமயந்திதர்க்கம்-தரு
இ-ம்-பந்துவராளி-ஏகதாளம்
உந்தன்னையிழந்திருக்கவு மனதுண்டோகண்மணியே நீங்கள்
சித்தைவாடியிருக்காமலே செல்லும்நீசுதனே

இந்திரசேனன்-தரு
செல்லுமென்றுசொல்லி வந்தசேதியொவ்வாதே
சொல்வதுசரியில்லாவிது தோதகவிந்தை

தமயந்தி-தரு.
விந்தையாவிதர்ப்பபுரி மேவிநீயிருந்தால்
எந்தவிதமானாலுமே வந்துசேருவோம்

இந்திரசேனன்-தரு
சேருவோமென்றுவாதுகூறிச் சேயேநீயுரைத்தா-விது
போராதகாலமோநாங்கள் பின்னேதருவோம்

தமயந்தி-தரு.
பின்னைவருங்காரியத்தை யெண்ணிப்பாராமலேநீதன்
மன்னவன்சூதாடித்தோர்த்ததத் தென்னசெய்குவோம்

இந்திரசேனன்-தரு
என்னசெய்வமென்று சொல்லியேகவேவுரைத்தால்
சின்னபாலர்தம்மைவிட்டுச் சேருவதுண்டோ

தமயந்தி-தரு-
விட்டுப்பிரிந்திருக்கவேசதி விதித்தானேபாவி-யெங்கள்
கஷ்டகாலந்தீர்ந்தவுடன் பட்டணம்வருவோம்

இந்திரசேனன்-தரு
பட்டணத்திற்செல்வோம்நாங்கள் பார்புகழ்வீமன்
இஷ்டமுடனேகவிடைமட்டுந்தருவாய்

(வ-ம்) அகோசரணஞ் சரணமம்மாதாயேமாதாபிதாக்கள்சொல்லுகிறவார்த்தையைத் தட்டலாகாதென்று தருமசாஸ்திரத்திற் சொல்லியிருப்பதினால் நாங்கள்விதர்ப்பதேசப்போய்வருகிறோம் நீங்கள் ஒன்றுக்குஞ் சஞ்சலப்படாமல் போய்வாருங்க ளம்மாதாயே.

பொது-விருத்தம்.

வீரியரதத்திலேதான் விளங்கவேபரிகள்கூட்டிச்
சீருடனலங்கரித்துச் செயவெற்றிக்கொடிகள்கட்டிக்
கார்குழற்றமயந்திப்பெண் கருதினபடிக்குத்தானே
சாரதிதேர்நடைத்தத் தனையருமேகினரோ.

தரு இராகம்-சௌராஷ்டகம்-ஏகதாளம்.

செயபிருதநளராஜ தீரனருளுமிந்திர சேனன்றேரோநிருனே
வயிரநவமணி மதிகதிர்போன்றிட
வந்துபவுஷிணனும் வாயபதிதான்றிட (செ)
அன்னையேவுந்தனை விட்டுப்பிரிந்திட
வாச்சுதோ வென்றழுது
வின்னமில்லாமலே போய்வாருமென்று
விடைதருகத் தொழுது
பொன்னொளிமேவுந் தமயந்திவல்லி
புத்திரசிகாமணி சித்தமகிழச்சொல்லி (செ)
மழைமுகங்காணுப் பயிரதுபோலவே
வாடிமுகஞ் சோர்ந்து
பழகுமந்திரி மார்கள்துரைமன்னர்
பலரினங் கூர்ந்து
நிழல்பெருகுங்குளிர்ச் சோலைமதுமலர்
நிறைந்துவாழநன் னிடதபுஜபெல (செ)
தாயுரைதட்டாமல் பாட்டனார்தேசஞ்
சலுதியிற்செல்ல வென்று
நேயமாய்ச்சாரதி தேரைநடத்தும்
நிமிஷிமெனப் புகன்று
வாயுவேகங்கொண் டெழும்பிப்பாவியும்
வாரிபோலதிரவே மண்டலமூல்செவியும் (செ)

சூதாடு-தரு

இத்தாட்டமுந்தோத்தாயே-எனதுலகையும்
மித்தாமற் பார்த்தாயே.
வத்தாட்டந் தன்னாலே-தோர்த்தபந்தயம்
வழங்குமென் கைமேலே
சித்தாகுலமுமென்னை செயிப்பமென்பதைவிட்டுச்
சந்தோஷமாகப் பந்தயத்தைமுன்னேகொட்டு-நான்போடு

புஷ்கரராஜன்-விருத்தம்.

நித்தனேநமேந்திரபூபா நீயிரண்டாட்டந்தோர்த்தாய்
மத்தியபந்தயங்கள் காவிலையெற்றன்னகையில்
பத்தியாயானைசேனை பரிவாரமந்திரியோடு
முத்திரைப்பொக்கிஷங்கள் முன்னுசைவைப்பாயே.

(வ-ம்) அகோவரும்பிள்ளாய் நளராஜனே நீர்தோர்த்த யிராஜ்ஜியத்திற்குப் பர்தயங்களை ஒப்பித்துப்போட்டு அப்பாலே போம் பிள்ளாய்ராஜனே

நளராசன்-விருத்தம்,

எந்தன்ராயசக்காராநீ யியலுடனுனாக்கக்கேளாய்
அத்தமாநிடத்தேசம் மானைகள்சேனையோடும்
சந்தாப்பொக்கிஷங்கள் சமஸ்தானமுதலதாக
இந்தபுஷ்கரனிடத்தி லிக்ஷணமொப்பிப்பாயே.

(வ-ம்) அகோவாரும் பிள்ளாய் ராயசக்கரா நம்பிடசீமை பூமி யானை ரதகெஜதுரகபதாதிகளெல்லாம் இந்தபுஷ்கராராஜாவினிடத்தில் ஒப்பித்துப் போடும்பிள்ளாய் ராயசக்கரா,

பொது விருத்தம்.

நளராஜன்சீமையெல்லாம் நலமுடனிழந்தபின்பு
வளாயபித்திடதர்கோனும் வனவாசந்தன்னிற்செல்லத்
தளவிசார்சதுபகலான் தன்னிடசெயலினாலே
நளராஜன்போலபுஷ்கர ராஜனுமிருக்கின்றனே.

(வ-ம்) இந்தப்பிரகாரம் நளராஜாவானவர் புஷ்கராராஜாவுடனே சதியவன் மாயையினாலே சூதாடிராச்சியங்கள் சமஸ்தானமொக்கபொருள்முதலானதுகளெல்லாந் தோர்த்தபிறகு புஷ்கராராஜாவானவர் அந்த ராச்சிய முதலானதுகளெல்லாம் கைக்கொண்டு செங்கோல்செலுத்த பிறகு நளராஜாவானவர் தன்னுடையராச்சியமுதலானதுகளெல்லாம் புஷ்கராராஜனிடத்தில் ஒப்பித்துப்போட்டு விசனப்படுகிற விதங்காண்க.

பொது-விருத்தம்.

பதியுடனாகசேனை பரிவாரமானயாவும்
மதிநப்பிருதாத்தோர்த்து மன்னவன்நலகுனிந்து
விதியினுஞ்சதியன்செய்த விகடமென்றுமனதிலெண்ணிச்
சதிமோசமானபின்பு தமயந்தியிடம்வந்தானே.

இராஜா-முநல்புலம்பல்கண்ணிகள்.

இராகம்-தவரோஸ-ஏகதாளம்.

இருபத்தொருவம்சமதா யிருந்தோம் நிஷதாபதியில்
கருமலசத்தாத்செல்லவுங் காட்டித்தலைவிதியெ
சித்திரமேவியாடமுங்கண சேனைகள்தோறுந்தவ
ரத்தினமாமணிபீடமும்அதில் நிறைந்தமந்திரிமாரும்
நேயமாகியபெரியோர்களுந் நீயாலெலக்கனைத்தழித்தார்
நியாயமாகவேகேளாமல் நான்சூதையுந்தொடுத்தேன்
சோதிமோகனமாலையுந்திகழ் சொர்ண்னமாமணியிழந்தேன்
அத்தச்சூதுவேதனை செய்யுமென்பதைநான்தோனுமில்லநோந்

தேன் ஆகாரமுமதில்வாசலும் அகிழ் வீதிகள்கடந்தோம்
ஒன்றும்பேசாமலேவனமேகுவோம் பெண்ணேவழி நடப்போம்

இராஜன்-கலித்துறை

கண்டோர்க்கிருவுடலாவியென்றுனையென் கண்மணியே
விண்டானவர்க்கு மலாயன்செய்கின்ற விதியதனு
லுண்டானசூதிட பந்தயத்தாலென் னுளமயங்கச்
சண்டாளன்புஷ்கரன் செய்துவிட்டானடி தையலரே

நளராஜன்-சொல-தரு.

இராகம்-பைரவி-நவரோஸ ரூபகதாளம்.

அதிரூபசித்திரமேதலே விதியால்மதிமயங்கிநா
ளைம்புவியனைத்துமிபழித் தாளும்படியானேன்

தமயந்தி-சொல்-தரு

என்பிராணநாதனேயெனீ ரித்தத்துயர்மனதில் [போ
முன்பாசசெய்புந்நவட்டலன்சேர் பூண்டிதோபுவியாண்டதுவோ

இராஜன்-சொல-தரு.

ஆணையானசெங்கோலுங்கனே நிறையானசேனேவேலும்எல்லாந்
சூதால்பறிகொடுத்தேனத்தன் மாதேபதிவிடுத்தேன் (அதிரூப

தமயந்திசொல்-தரு

விடுத்தாலென்றுகொடுத்தா சதிவினைக்கஞ்சிடலாமோ (செல்லா
அடுத்தோர்நம்மைக்கெடுக்கும்தினைவு ஆரளிருக்கிறார்வருப்பதக்

இராஜன்-சொல்-தரு

விதியேதினிசதியாகவே அதியாசைகொண்டகுலக்கதை
விருப்புப்படிவரும்புஷ்கரன் விருதாயவெற்றிகொண்டான் (அதி

தமயந்தி-சொல்-தரு- (செய்

விருதாவிந்திரன் செருவத்தாலிந்தவிதஞ் செய்தானேகண்டிருந்
பெருதாய்க்குப்பின்மறு தாயைக்கண்
பிள்ளைகள்போலக்கலி கொள்ளலாமோசுவாமி (என்)

இராஜன்-சொல்-தரு.

கொள்ளுங்கலியுள்ளந்தனி லெள்ளளவுமில்லையேயுன்னைக்
கூட்டிநடந்தேவியெந்தக் காட்டில்தரித்திடுவேன் (அதிரூப)

தமயந்திசொல்-தரு.

காடேகுவதேனோநத்தை நாடேகிநாமிருக்கலாம்சுவாமி
விடாப்பைரவிநவரோஸ்சோடாப்பொழுந்திருந்துவாழலாம்(என்

தமயந்தி-கலித்துறை

பூதேவிகும்பிட பஞ்சாயகோடிப் புவனமன்னர்
நீதேவியென்று வந்தீதகொழுதார் நீங்காதிருந்தால்
சீதேவிவாசத்தி லுதுலகொண்டு திரும்பியிருந்தன்
[illegible]தாவருர் விழியார்செயலே சொல்லும் நாயகனே
[illegible]

லம்; இந்தமூன்றுகாலமுமறிந்திருந்தும் தேவரீர்இப்படிகிலேசப் படலாமோ எதுகாரியம் எப்படியிருந்தபோதிலும்தைரியலட்சுமியைக்கைவிடாமலிருக்கவேணுமையாசுவாமி,

இராஜன்-விருத்தம்.

சட்டமாயழகுபொன்ற தமயந்திமயிலேகேளாய்
விட்டரசிழந்தபோதேவிதர்ப்பதேசத்தைநோக்கிந்
இஷ்டமாய்ப்பாலரோடுஞ்சொல்லுவாய்சீக்கிரத்தில்
கஷ்டகாலங்கள்தீரக் கடுகியேவனஞ்செல்வேனே,

இராஜனுக்கும்-தமயந்திக்கும்-தர்க்கம்-கண்ணிகள்

இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

கன்னியேநான்வனம்போகிறேன் கஷ்டகாலந்தீர்ந்திடவும்
உன்னிடதாய்மனைக்கேகும் வுறுதியாய்ப்பெண்ணே

தமயந்திசொல்-தரு.

உறுதியாயின்றளவுநான் உம்முடன்கலந்திருக்கப்
பிரியமாங்கூடுமோதான் பிராணநாயகா

இராஜன்-சொல்-தரு;

நாயகித்தமயந்தியெந்தன் நல்லரசிழந்தபோதே
தாயகமேகுவாயெந்தன் தையலரசே

தமயந்திசொல்-தரு.

அரசிழந்தபோனதினாலேயனேவுமைப்பிரியச்
சரசமோசொல்லீரெந்தன் சுவாமிநாதனே

இராஜன்சொல்-தரு,

நாதனருளால்வந்த காதலருடன்வனத்தில்
வேதைகளாகத்திரிய வேணுமோபெண்ணே

தமயந்திசொல்-தரு,

பெண்ணையுங்குழந்தையுமே பெற்றதாய்மனைக்கனுப்பி
என்னமாயும்முடன்வனஞ் செல்லுவேன்மன்னா

இராஜன்சொல்-தரு.

செல்லுவாயுன்றந்தையிடந் தேன்மொழிமாதேநமக்கு
நல்லகாலம்வந்தவுடனே நாமுங்கூடுவோம்

தமயந்திசொல்-தரு

கூ[illegible]தீர்வந்தென்றகப்பன் நாடுராச்சியங்களெல்லாம்
[illegible]ல்லாதரசையாண்டிருக்கலாமையா

தமயந்திசொல்-விருத்தம்.

போவதிலுவுன்னைவிட்டுப் பிரிந்துநானிருக்கமாட்டேன்
ஆவலாய்ப்பாலர்தம்மை யனுப்பிவிட்டேனெந்தையூரிற்
பூவலகாளுமன்னா பிராணநாயகரேயாதும்
சேவனமுன்பாதந்திற் செலுத்துவேனுள்ளமட்டும்

இராஜனுக்கும்-தமயந்திக்கும்-தர்க்கம்

இராகம்-பைரவி-ஏகதாளம்.

துணையேயுமையைப்பிரிந்து துணிவனே-இந்த துரைத்தனம் விட்டுத்
தரைமீதிலின்றுமயங்கிமயங்கியே

இராசன்சொல்-தரு

மயங்கியேநான்தியங்கித் திரியவோஇந்தமாநிலந்தனில்
செயமாய்த்தந்தைப்பதிநீசெல்லலாம்

தமயந்திசொல்-தரு

செல்லவோநான்பிள்ளைகளையும்விட்டுசெகம்பதியிழந்துநான்
கல்லோமனதிரக்கமில்லையோ

இராசன்சொல்-தரு

இரக்கமில்லையென்றுநீசொல்லுவதும்என்னை
மறக்கவேனொருநாளு முந்தனை

தமயந்திசொல்-தரு.

நாளுமுந்தன்பாதங்கெதி யென்றேசுவாமியுமையல்லாமலே
சாலஞ்செய்தாற்சநியனும்பாவி

இராசன்சொல்-தரு.

சநியன்செய்தாலவ்விதிக்கென்னசெய்வேன் புஷ்கரன்செய்தான்
பாவி-அநியாயமதாயடுத்துக்கெடுத்து

இராசன்சொல்-கந்தார்த்தம்

விதியின்பயன்களெனையுந்தொடர்ந்துவிகடம்புரிந்தகலியால்
மதியுங்கலங்கமணியுஞ்சிறந்த மகுடம்புனைந்தவாகம்
பதியுந்தெருண்டமதிமந்திரிசேனைபலவும்பிரிந்துதனியே
புதுமன்றல்செய்தவுன்றந்தையூரித்
போனால்பெருமைதருமோ
இந்தவேஷமுமானும் கணிசம்வருமோ
மானமில்லாமலேநானுமுன்னோடெதிர்
கோனெழில்வீமனுந்தானரசாளையில் (போனால்)

தமயத்தி சொல்-கந்தார்த்தம்

சல்லாபமானமுடிமன்னர்வந்துசரணம்பணிந்துமகிழ்
வுல்லாசமாகமணியாசனத்தி லுலகோர்குடைக்குளாள
எல்லாமிருக்கவருகேனெனச்சொல்லியல்போலெவர்க்குமில்லையோ
மல்லார்புயத்தினரசேவிதர்ப்ப-
மாநகர்தன்னில்சென்றதால்நம்மையொருவ
ரீனஞ்சொல்வார்களுண்டோதான்
மாணரிவாள்புலிக்கானகமேகுவோம்
தேனெனதாருயிரானவரோமினி (மாநகர்)

இராசன்சொல்-கந்தார்த்தம்.

ஒயிலேயிருந்தநடையென்னவஞ்சியுடலேயிளைத்தவர்களும்
அயலார்மனைக்குள்ளேகொடியேயிலைழகோரங்குமுறையோ
மயிலேசிறக்கவனமேநடக்க மகிழ்வாயெனக்குவிடைதா
கயிலைபதிக்கும் விழியால்மதர்த்த
கண்ணேயென் ஐயமனைசேரும் யென்தமயந்திப்
பெண்ணேவிடையளித்தாரும்
கண்ணேமணியேயிது[illegible]ன்னமையதாமெனே
வொன்றுதமேலான ரெண்டொருக்குமெண்ணிரும் (கண்ணே)

தமயந்திசொல்-கந்தார்த்தம்

இடியோசைகொண்ட அரவாமலிந்த விருதான்பணிந்தனழிலாய்
மடமானேயென்சொல்லயந்தியன்பு மறவாமலெந்தனரசே
விடைதாருமென்றுளன்னையேமொழிந்தவிதமேதுமொன்றுமறியே
னடியேபிரிந்தடடிமிருந்து
அரைநாழிகையுமுய்வேனோ வுமைப்பிரிந்து
தனாயீதிலென்னசெய்வேனோ
அாகமிழந்திடமருவியிருந்திட
இருவர்பிரிந்திடவுனைகள்பசர்த்திட (அரைநாழிகை)

இராசன்-விருத்தம்.

அன்னீதச்சுதையாடி யான்வனம்போறேனென்றால்
என்னுடன்வருவேனென்றே யேதுகாரணங்கள்தானோ
அன்னமீதேதுமிப்பிறமனைமத்ததுவீண்போகாது
கன்னியநகாம்விட்டுக் கானகமேகுவோமே

இராசனும்-தமயந்தியும்-வனம்போகுதல்-தரு,

இ-ம்-பாக-ஏகதாளம்

வண்ணமயிலேயன்னமேயினிவருகுவிர்வனமேகுவோம்
இந்நகர்தனிலென்னரசையு மிழந்துநானினியிருக்கவோ- மன
தோக்கமேடையத் தீர்க்கவேநம்மைக்
காக்கவேதுணைப் பார்க்குமேயுண்டோ (வன்ன)
வாசமாகியமாளிகைவிட்டுவேஷமாறியேவந்ததப் இங்கு
நேசமானவரொருவருமுவர்த பேசிடாமலேயிருந்ததும்
நீடமேவுமுக்ம்வாடவே எந்தன்கூடவேவருமய
ரோடவே பெண்ணே (வன்ன)
காட்டுச்சிறங்குயிலைகநன்டைமாவட்டும்பசியைத்தீர்க்கலா
மித்தநாட்டித்காறுகலதிசபங்களும்பேய்டியாசவேடார்க்கலாம்
அடநலனககேயதிவல்லகேயென்னசந்தேயேதிர
மங்கையே இம்போ (வன்ன)
[illegible]
[illegible]

நாடியேசகீதேடியேமிக   யோடியேசெய்து
வேடியே   வந்தான் (வன்ன)

இராஜன்சொல்-விருத்தம்.

ஒட்டியேசநியன்றனு மூச்சாகமாயிருந்தார்
கோட்டைவாசலைக்கடந்து கொற்றவனுடனேமாது
பாட்டையில்வருகும்பொது பலவசகுணத்தோஷம்
பேட்டியாய்க்கண்டிராசன் பெண்மயிலோடுசொல்வாரே.

இராஜன்-சகுணங்காணுதல்-கண்ணிகள்.

இராகம் காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பதியைவிட்டுவனத்தில்வருகையிலே-அடி   பெண்ணே
பார்ப்பானென்றிரோவாரான்மாரும்   பெண்ணே
சதிர்குலைந்துவனத்தில்வருகையிலே   குயவன்
தட்டாமெனுநாவிதனும்   வாறான்
வெறுங்குடத்தைக்கொண்டுமுன்வாராளொரு   மங்கை
விதவைத்தலைகுலைந்து வாறு   ளையோ
சிறுமையாகவனத்தில்வருகையிலே   யெதிரே
நீம்பாகவேவிறகுத்தலையன்   வாறான்
இல்லிடத்தைவிட்டுவருகையிலே   பெண்ணே
எண்ணெய்க்குடமெதிரேவருகு   தையோ
வல்லமையானகெருடப்பக்ஷி   யிதோ
மாறிவலமாகப்போகு   தையோ
கோட்டானுடாங்கைதக்காகமெல்லாமடி   பெண்ணே
குருக்காகவேகுத்தி மறிக்கு   தையோ
நாட்டிலில்லாசகுனமெல்லாம்   பெண்ணே
நாயனபோத்துமிடமாகு   தையோ

பொது-விருத்தம்

இப்பொழுதுநமக்கெதிரே சகுனங்கண்ட
விடரேதுசொல்லுமென தமயந்திபெண்
தப்பிதமொன்றிலையிதற்கென் செய்யவென்று
தைரியமுடன்றுணிந்திருவர் தாம்பொசித்து
எப்பொழுதுங்காக்கமக் கீசன்பாத
மெனவிரண்டுயோசனை தூரங்கடந்து
அறபுதமாய்க்காளகமு மலைகள்தேச
வதிசயமுந்தேவியருக் கருள்செய்வாரே.

இராசன்-சொல்-கண்ணிகன்-இ-ம்-முகாரி-ஏகதாளம்

பெண்ணேவனங்களதன்னைப்பாராய் பெரியோர்கள்தரிசனம்
பெற்றிடலாங்கனி சத்திரம்வாராய்
தண்ணீர்தடாங்களுமனேகமங்கேபசி தாகந்தெளிந்திடச்

சி

சாப்பிடலாங்கனி தோப்பினிலிங்கே
மானுங்கலைகளும் விளையாடும் பஞ்சவன்னக்கிளிகள் தன்
வார்த்தையிகுல்துயர் தீர்த்திடக்கூடும்
எனம்புலியாளிசிங்கம்யானைகட் டெருமைகடம்பைக்
னெங்கும்வாழ்மலை மங்கையிதுதானே
அந்தமலையிலமர்முனிவோர்கள்நிதமன்புடனேயிருந்
தாகர்சவாசிகளயோகஞ்செய்வார்கள்
இந்தவழியுமயோத்திக்கேகும்விதர்ப்பாபுரிவிம
னிருக்குமதிக்குச் சுருக்குடன்போகும்
முன்னேதெரியுதேயொருசோலை அதில்வேதவியாசரும்
மூக்கபமுடன்செய்யு மெக்கியசாலை
பின்னேஅடர்ந்தவழிகூடி நடந்தேகுமுகாசினியைப்
பேதையரோநீயுங் காதலாய்ப்பாடி (பெண்ணே)

பொது-விருத்தம்

மன்னவருடனேமாது மலைவளர்கதான் கண்டேக
வின்னமிமென்னமாச்சு தெனச்சகிபகவான்றனும்
தன்னிகரில்லாரூபித்தமயந்திகண்ணின்முன்னே
அன்னத்தைப்போலரூப மாகியேவருகின்றாரே.

அன்னபட்சிவருகிற-தரு.

இராகம்-சௌராட்டகம்-ஏகதாளம்.

அன்னபட்சியும்வந்துதே-சகிசகா
அன்னபட்சியும்வந்துதே.

மன்னர்களனுமிந்த தன்னகர்விடச்சொந்தக்
அன்னியர்மனங்கந்த வன்னிசஞ்செய்யவந்த
நீடும்புகழ்கொடியும் சூடும்மணிமுடியும்
தேடும்பொருள்கொடுத்தே காடுதனில்விடுத்த (அன்ன)
முன்னமேமணாளன்சொல்லைப் பெண்ணாள்சகித்ததொல்லைக்
எண்ணரிப்பகைவிளைய வன்னந்துகில்களைய (அன்ன)
சுந்தரத்தமயந்தி சிந்தைமகிழவுந்திக்
குந்திச்சிறகடிக்க வந்துநாளன்பிடிக்க (அன்ன)

தமயந்திசொல்-கொச்சகம்.

நீருமெனக்குமொருநிம்னயமாய்த்தூதனுப்பி
சேரவைத்துமேயவனைச் செப்புமொழிதப்பாமல்
பாருமடநடையன்னப் பட்சிதன்னைப்பிடித்துத்
தாரும்விளையாடவென்று தமயந்திதானுரைத்தாள்

(வ-ம்) அகோவாருங்களையா சுவாமி என்னதுபிராணநாயகா இந்த அ
கோரமானகாட்டில் இத்தனையழகு சௌந்தரியமாயிருக்கிற அன்னப்
பட்சியின்பேரிலே ஆசையாயிருக்குது இதை அடியாளுக்குப்பிடித்து
த்தரவேணுமையா சுவாமி.

இராஜன்சொல்-விருத்தம்.

கன்னிகைதமயந்திபெண் கருத்தினைபடிக்குத்தான
அன்னபட்சியைப்பிடித்து அகத்தியந்தருவனென்று
வன்னமான்சீதைக்காக மாயவன்பிடித்தாப்போல
மன்னவனளேந்திரபூபன் வந்தன்னம்பிடிக்கின்றாரே.

தரு-இராகம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

வந்தன்னம்பிடிக்கலா - மன்னனும்வந்தானிதோ

கந்தமலர்குழல்மோக   மூந்தவேசெய்தசிநேக
காட்டியதாய்நினைந்து   தாட்டியில்லாமலின்று
சூட்சிசெய்திடவந்து   கோட்சநியையுகந்து(வந்)
கடுகியேபிடியுமென்று   காதலிசொல்லமுமூக்
கள்ளவன்னபட்சியீதோ   கருதியேமெல்ல
முடிகியதாவிளநடி   ஆடியின்பிறக்கயோடி
மூர்க்கத்துடனேபெத்த   பார்க்கப்பயந்துமெத்த
வேர்க்கத்திரேக்முத்த   மார்க்கந்தனிலேயெத்த(வந்)
திக்குகள்தோறுந்துடர்ந்துத்   திரும்பியேநின்றுஅன்னத்
தெட்டிபெழும்பத்தனது   சிறகடிகொண்டு
அக்கணமேமோடியேஇந்தத்   தக்கநளேர்திரன்மிகுந்த
ஆச்சரியங்கள்கொண்டு   மாச்சரியந்தன்னைவென்று
பாச்சலுடனேசென்று   மச்சந்தன்மைவெகுண்டு(வந்)
அலைந்துமேதிரிந்திருக்கா   லயர்ந்துமுயக்கக்கிட்டி
அருகினில்வந்ததுபோல   வழுசந்தயங்க
கலையதைபரிந்துபோக   வலையெனவிழுந்துமூட
ககனமதிலெழுந்து   மிகவும்மனமகிழ்ந்து
திகழுங்கலையிழந்து   ம்பொன்றுநிலிழுந்து(வந்)

அன்னபட்சிசொல்-விருத்தம்.

பொன்மணிமகுடம்பூண்ட புரவலநளனேகேளாய்
என்னைநீபிடிக்கவந்தா யெதிர்த்துந்தன்வஸ்திரத்தை
சின்னமாய்ப்பறித்துக்கொண்டேன் தெய்வநாட்டன்னமும்பார்
தன்னிலேயெண்ணவேண்டாஞ் சநிபகவானும்நாளே.

(வ-ம்) அகோவாருநம்பிள்ளாய் நளராசனே எங்களைப்பிடிக்கவேணு மென்று எண்ணங்கொண்டு எங்கள்மேலே போட்டவஸ்திரத்தைபறித் துக்கொண்டோம் நாங்கள் அன்னபட்சிகளென்று எண்ணவேண்டா ம நாங்கள் சநிபகவான் மாயையினலேவந்த அன்னபட்சிகளாக்கும் இன்னமும் அநேக துன்பப்படப் போகிறாய் நாங்கள் போய்வருகிறோ ம்பின்னாய் ராசனே.

இராஜன்கலித்துறை.

நிலையாயிருந்த வரசம்பதிகளு கிட்சயமோ
பலமாந்தனத்தையுஞ் சூதாலொழித்தனள்பட்சியைப்போல்

கலையைப்பறிக்கவுங் காட்டில்வந்தென்னைக் கபடுசெய்யச்
சலமேதுமக்குச் சநியேயெனவுந்தயங்கினனே.

இராசன்-கண்ணிகள்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பக்வானேனென்னையுமிக வேதனைகள்செய்ய
பழியேநான்செய்ததென்ன பாவமோ
பதியுஞ்செல்வமுஞ்செங்கோல்சதிருஞ் சேனையுஞ்செம்பொற்
பாரமணிமுடியும் பறித்திரோ-நல்ல
மதிமந்திரியுடன்பெற்ற சுதனையுநான்பிரிந்து
மங்கையுடன்வனத்தில் வந்தேனே-முன்பு
விதிவசத்தினலெந்தன் மதிமோசமாகச்சூதை
விளையாடினேனேகன்ம வினையாலேசுவாமி
சத்தியவாசகந்தப்பி வித்தியாசமாகவிந்தத்
தாரணிதனையாண்டேனே தமியேனே-அன்னை
பெற்றபிதாக்குருக்களுந் தெய்வங்களையுநான்
பிழையுந்தனைசெய்தேனோபெருமானே-எந்தன்
கனிமொழித்தமயந்தி வனிதைபிசிக்கச்சொன்ன
காதலன்னப்பட்சியும் கபடமாகவேவந்து
சனியென்னாயிலுடுத் தினியபச்சைவடமுந்
தான்பறித்துக்கொண்டென்னைச் சதித்தாரேசுவாமி.

இராஜன்சொல்-விருத்தம்.

செப்பியேசக்ரவர்த்தி சித்தம்பேதளித்துநின்று
ஒப்பிலாத்தமயந்திப்பெண் ணுடுத்தினதுகில்கள்தன்னில்
தப்பினபுடவையொன்றைத் தாமிருவருமுடித்தி
இப்படிமுடிந்துதென்று விராசனும்புலம்புவாரே,

இராசன்சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-பிலஹரி-ஏகதாளம்

உடுத்தும்புடவைக்கெந்தனுடனேசனியன்வந்தான் தெய்வமேமுன்பு
கொடுத்தசெல்வந்தன்னைக் குறையாக்கொடுத்தேனே தெய்வமே
உபகாரஞ்செய்தனான் அபகாரமாச்சுதே தெய்வமே-இப்போ
அபகாரஞ்செய்தோரையார்கேட்கப்போறார்கள் தெய்வமே
சூதாடிராச்சியஞ் சூதாலேதோர்த்தோனே தெய்வமே-இது
போதாமல்காட்டினில் பெண்ணைக்கூட்டிவந்தேனே தெய்வமே
அன்னப்பட்சிகளாலே அரையில்வஸ்திரம்போச்சே தெய்வமே-இப்ப
முன்னஞ்செய்தவினை மூண்டுதோயிவ்வனத்தில் தெய்வமே
ஆராருடைமைக்குப் பேராசைகொண்டேனோ தெய்வமே-நானு
மோகங்களால்விகாரங்கள்செய்தேனோ தெய்வமே
தஞ்சமென்றோரைநான் வஞ்சகஞ்செய்தேனோ தெய்வமே-பெற்ற
தாயைமனக்குன்ன வாயினுற்சொன்னேனோ தெய்வமே
பஞ்சமாபாதகமென்ன செய்தேனையோ தெய்வமே-அந்தப்
பாதகந்தானிந்த வேதனைசெய்ததோ தெய்வமே

நாளோவரும்விதிதானறியேனையோ தெய்வமே-தொட்ட
ஏழைநாட்டாலுமின்னமென்னசெய்வானோ தெய்வமே

சபையார் விருத்தம்.

அருவையுமாசனுந்தான் மனைகளாங்கள்சென்று
பெருகியதடாகம்வாவிப் பேருள்குளத்தைக்கண்டு
பொருகுழலாள்சலத்தைப் போசனமாகச்செய்து
இருவருங்குளிர்ந்தநீழ லிடத்தில்கீழ்வீழ்ந்திருந்தார்.

இதுவுமது.

புக்ககம்பின்னேவிட்டுப் பிறந்தகமுன்னேவிட்டு
அக்கரையானேனென்று அடிக்கடி துயரமாகித்
துக்கமுமவன்கொள்ளாமல் துயருடனோநிலத்திற்
சக்ரவர்த்திமடியின்மேல் தமயந்திநித்திரைசெய்தாள்.

சபையார்-தரு-இ-ம்-கேதாரகௌளம்-ஏகதாளம்.

மடியில்நித்திரைசெய்தாளே-நளராசன்-மடியில்நித்திரைசெய்தாளே
மடியில்நித்திரைசெய்தாள் வடிவானதமயந்தி
கெடியானபகவானை யடியாள்மனதிலெண்ணி (மடியில்)
எட்டரண்மனையானப் பட்டணந்தனைவிட்டுப்
பொட்டநிலந்தனிற் கட்டியுறுத்தவே (மடியில்)
பாக்கியர்முதலான தாங்குமஞ்சமும்விட்டு
மாங்குயில்வரமெத்த ஆங்காரமாகவே (மடியில்)
இனியிருவோரையுந் தனியாய்ப்பிரிந்துவிடச்
சநிபகவான்மனது சந்தோஷமாகவே (மடியில்)

இராசன்சொல்-விருத்தம்.

கலையைரெண்டாய்க்கிழித்துக் காரிழைவிழித்திடாமற்
றலைதனைத்தூக்கிப்பூமிதன்னிலேமெல்லவைத்துச்
சிலைமன்ரதிபோலொத்த தேவியுமுறங்கும்போது
நலமுடனளராசேந்திர நடந்துமேபுலம்புவானே.

இராசன்-தமயந்தியைவிட்டுப்-பிரிந்துபோகுதல்

கண்ணிகள் இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

நம்பிவந்தநாயகியைநல்லிருள்வனத்திற்விட்டு
கொம்பிழந்தகனிபோலே கொற்றவனடக்கலுற்றார்
நாடுவிட்டுக்காடுநொந்து ராசனும்மதிமயங்கி
பேடுவிட்டவன்னம்போலேபிரிந்துநடக்கலுற்றார்
சதமெனத்தமயந்தியைத் தனித்துவிட்டுப்போகையிலே
இதமல்லவென்றுசொல்லி யெண்ணினாளராசேந்திரன்
வேற்றொருவருங்கில்லாமல் விட்டுவந்தநாயகியை
பார்த்துவரவேணுமென்று பண்புடன்திரும்பினாரே.

இராசன்சொல்-விருத்தம்.

போகாமன்னன்திரும்பிப் பெண்ணாசைகொண்டுவந்து

ஏகாந்தமோயிருக்க வெழுப்பினேன்மயிலாள்தன்னை
ஆகாதசனியனுமேயதிகளித்திரையுங்கொண்டாள்
வாகாகவேவிடாமல் வந்துநின்றுகூறுவாரே

இராசன-புலம்பல்-இ-ம-சங்கராபரணம்-ஏகதாளம்-

தெய்வமேயென்னசெய்வேன்-பெண்ணே-இவ்வனத்திற்பிரியேன்
தையல்தமயந்தி-மெய்மறந்தேநித்திரை
செய்கின்றவேளையிலேயையோநான்பாவி (தெய்வ)

கன்னல்மதன்குழியிலே-மன-தென்னமாயான்றனிவேன்
சின்னவயதினி லன்னமுடன்சில
சொன்னவுறுதிகள்தன்னைமறந்திடத் (தெய்வ)

இந்திரர்வானவரும்-முன்னே-வந்துமணம்புணர-வெகு
தந்திரமுஞ்சூதும விந்தையாய்ச்செய்யச்
சிந்தைகலங்காம லெந்தனைமணங்கொண்டாள் (தெய்வ)

கூடிக்குலாவியேதான்-நாமும்-வேடிக்கையாயிருந்தோம்
நாடிநகரொடு கோடித்தனங்களும்
ஆடிமேனஞ்சூதினால் வாடிவந்தேனிங்கே (தெய்வ)

பூதலமேபுகழும்-எந்தன்-மாதரசைத்தனியே
ஆதரவில்லாமல்பேதைபேநான்வன
மீதினிலேவிடச்சோதனைசெய்திட (தெய்வ)

வட்டமதிமுகமும் நீலப்-பொட்டுந்திருநுதலும்
திட்டமதாகவேஇட்டமிகுந்திடுங்
கட்டழகியுனைவிட்டுவிட்டேகவும் (தெய்வ)

வாலவயதுதனில்-பெற்றப்-பாலகரைப்பிரிந்து
ஆலமெனக்கொடு காலனெனச்சனி
கோலஞ்செய்தானப்போ சாலவேயெந்த (தெய்வ)

இன்றுபிரிந்திடுநான்-வந்தா-என்றைக்குக்காண்பனேயோ
அன்றிலும்பேடென நின்றிருவோருயிர்
ஒன்றென்றிருந்தவுன்னன்றியைக்கொன்றேனான் (தெய்வ)

இராசன்சொல்-கலித்துறை.

வாரணிகொங்கையுஞ் சிற்றிடைகாட்டுமதன் கலவி
பாரம்பஞ்செய்யுந்தமயந்தியைவிட்டகலவென்றால்
ஓரடியானதை முன்னுகத்தூக்கியுடனேவைக்க
ஈரடியின்னமிழுக்குதென்னாவியுமேந்திழையே

இராஜன்-புலம்பல்-இ-ம-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்-கண்ணிகள்.

மாதேயுந்தனைவிட்டுப் போதேபிரியமனம்
வருகுதையோ-சிந்தை-யுருகுதையோ
பாதகச்சனிகம்மையேதாபிரிக்கமாயம்
பண்ணினனே-சூதை-எண்ணினனே
கல்லுமுள்ளுந்தைத்திட மெல்லடிகள்வருந்தவே

காட்டில்வந்தே-னுன்னைக்-கூட்டிவந்தேன்
அல்லும்பகலுமுந்தன் சொல்லுங்காதினிற்கேட்டு
ஆர்ந்திருந்தேன்-துயர்-தீர்ந்திருந்தேன்
உன்னைத்தனியேவிட்டு என்னுடலினிற்சீவ
னுறைந்திடுமே-ஆசை-மறந்திடுமோ
சின்னஞ்சிறுவனையும்-பொன்னில்முடியாகம்விட்டுத்
தேறுவனோ-மனம்-ஆறுவனோ
செந்தாமரைமுகமு முன்பல்லொளிவையும்விட்டுத்
தேடுவனோ இங்கு-வாடுவனோ-பெண்மேன்
விந்தைபுன்னகைவராளியிந்தவனத்திறசொல்ல
மெய்மறந்தேகித்திசை-செய்கிறாயோ அடி பெண்ணே

இராசன்சொல்-விருத்தம்.

அருந்துயராலேமாது அதிகநித்திரையுங்கொண்டாள்
பெருந்துயர்கொண்டுமன்னன் பிரியநிட்சயமேசெய்து
வருந்திநின்றழுதுவிம்மி வனதன்மதேவதைக்குத்
திருந்தினதமயந்திப்பெண் டுனமடைக்கலமென்றாரே,

இராஜன்-தரு-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-ரூபகதாளம்.

வனதன்மதேவதைகாளெந்தன் மாதைரட்சிப்பீரோ
மனதுருகியேகாதலினலவந்த
மங்கையிவட்கொரு பங்கமில்லாமலே (வனதன்ம)

மதயானைவெம்புலிகொல்லாமலேவிதமாயிடைவழிகில்லாமலே
நிதமாயொருவினையில்லாமலேசதமேதினியுமையல்லாமலே
உதவியாரிந்தக்காட்டினிலெங்களை
இதமுங்காத்திட நம்பினேனுங்களை (வனதன்ம)

தொடுத்தான்மதியிட்டக்காய்ச்ச ளிநடுக்காநகமதிலேதன்னி
உடற்கோவுயிரானபெண்களிஅடுக்காதென்விடுதடேகனினி
துடுக்கரியராட்சதப்பூதங்கள்
தடுக்காமலேதுணைசெய்வீரெங்கள் (வனதன்ம)

மதியும்புனலுந்தரித்தவேணியேகதிதருகும்பாசாங்குசபாணியே
துதிபெருகியஆகாயவாணியேவிதியமரர்கோனிந்திராணியே
சதிருடன்வீமனகரிற்சேரவும்
பதிபுகழ்பூரிகல்யாணிகூடவும் (வனதன்ம)

இராசன்சொல்-கலித்துறை.

கற்றமதிகிரியல்வாற்குயிலன்னகாண்மயிற்கா
கொற்றமலரணிவஞ்சியைக்கான்விட்டகொடியனெனச்
சற்றுமெனதுமுகம்பார்க்கநாணிச்சலித்துங்களை
சுற்றுமெனவுத்தமரோடேமுந்துநடந்தனரே

இராஜன்-தரு-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

காவினில்வாழுங்குயிலே கூவாமற்றவமயிலே

பாவியெந்தனையுங்கண்டுபோவதுமென்னகுறையோ (காவி)
வாலமதன்பூங்கிளியேகாலைமலர்த்தேனளியே
சோலையைவிட்டேவெளியேசாலையினிற்கப்பழியே
பாலின்மொழியாளைவிட்ட நீலனென்பணைக்கொட்டு. (காவி)
ஒண்டியதாகப்பிரிந்துகொண்டபெண்கனையிழந்து
சண்டாளனென்னைநேயறிந்துகண்டவுடனேயொளிந்தீர்
கண்டுகள்வனைபுகுந்துக்கண்டதுமறிகிலேனே. (காவி)
சூதைவிட்டுநான்தனியேமாதைவிட்டிடச்சதியே
தீதைநினைந்தால்தனியே வேதையுமானேனினியே
நாதநாமக்கிரியைநானேவோதநீரோடவுமானேன். (கவி:)

பொதுவிருத்தம்.

தாங்கலாய்ப்பெண்ணைவிட்டுத்தனித்துமேமனதுவேரு
யேங்கியேவருகும்போது விருள்மிகுவனத்திலேதான்
பாங்குடனிருக்குமந்த பாதையினெருப்புப்பத்தி
மூங்கின்மேலிருந்தசர்ப்ப மொழிந்திடுமரசனுக்கே.

(வ-ம்) இந்தப்பிரகாரம் நளச்சக்ரவர்த்தி மகாராசாவானவர் தமையந்தியை விட்டுப்பிரிந்து விசனத்தோடே வருகிறவழியில் மூங்கில்நெருப்புபத்தியெறிய த்திலே ஒருசர்ப்ப மகப்பட்டுக்கொண்டு அவதிபடச்சே அந்தசர்ப்பம் இராஜாவைப்பார்த்து ஓய்ராசனே இந்த அக்கினியில் அவதிபடுகிறயென்னைஎடுத்து அப்பாலேவிட்டுவிட்டால்உமக்குச் சுகீர்தமுண்டென்று சொல்ல ராசாவானவர் தருமமேசெயமென்று அந்தசர்ப்பத்தை எடுத்து அப்பாலேவிடஉடனேசர்ப்பம் ராசாவைத்தீண்டராசாவுக்கு உடனேதேகமாதியர்தமும்கறுத்துசீழும்புண்களுமாகராசாவானவர் மகாதுயரத்துடனே புலம்புகிறவிதம் எப்படியென்றால்,

இராசன்சொல் தேவாரவிருத்தம்.

வையமோரடியளந்த மாதவஸ்ரீவைகுந்தா
பையரவணைத்துயின்ற பரமனேசதியென்செய்தேன்
தையலாள்சாபந்தானோ சர்ப்பமுந்தீண்டியெந்தன்
மெய்யெலாங்கறுத்துநோகும் வேதனைக்கென்னசெய்வேன்.

இராசன்சொல்-தரு-இ-ம-வராளி-ஆதிதாளம்.

மாதவாமதுசூதனா திரு மங்கைமேவியமார்பனே
ஆதிநாட்செய்தபாவமோஎந்த னங்கமிப்படியாகுமோ
மன்மதன்றன்னிலெண்மடங்கதி வடிவாமெழில்கெடுமோ
தின்மையாகவேபாம்பினாலுடல் சீயும்புண்களுந்தசிந்துதே
வர்க்கமுஞ்சுகந்தாதிகள்பூசிவாசமுந்தருதேகந்தா
நுர்க்கந்தங்களுமாகவேயின்னும் சோதனைசெய்ததேநாள்
சாதராவங்கிசெர்ப்பமீவரதந்த் சரிகையாடைகளணிந்தேனே

பாதியர்டையுமூட்னுன்மெய்யில்பத்துமோவெந்தன்கர்த்தனே
நேயமாகியநாயகிதன்னை நித்திரையில்விடுத்தனே
நாயகர்தன்னிற்சேர்வளோவெந்தன்னைதயலார்தேடிவாருளோ

பொது-விருத்தம்.

துரும்பிடையொப்பில்லாத தோகையையழைத்துவந்து
அரும்பழிசெய்திராஜ னருவையைத்தனியேவிட்டு
விரும்பியேபிரலாபித்து மெத்தவுந்துயரத்தோடு
திரும்பியேபார்த்துப்பார்த்து சென்றனனயோத்திதானே.

(வ-ம்.) அகோகேளும்இந்தப்பிரகாரம் நளராசாவானவர் தன்பெண்சாதியைக்காட்டிலே தூங்கவைத்துவிட்டு அவளுக்குத்தெரியாமல், அவள் கட்டியிருந்தபுடவையில் பாதிகிழித்துக் கட்டிக்கொண்டு திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டு காடுகள்மலைகள் வனங்கள் இதுமுதலானதுந்தாண்டி அயோத்தியாபுரியில் ரிதுபர்ன மகாராசாவினிடம் வர அப்போது ரிதுபர்னமகாராசா கொலுவுக்குவருகிறவிதம் எப்படியென்றால்.

பொது- விருத்தம்.

தங்கமாமகுடமின்னச் சரப்பளிப்தக்கமுத்துத்
துங்கமாமணியிழைத்த தோள்வளைத்தகதகென்ன
மங்கையர்நடனமாட மதிமந்திரிமார்கள்சூழப்
பங்கயமுகவேள்ரிது பர்னனுஞ்சபைவந்தானே.

ரிதுபர்னராசன்-தன்கொலுவுக்குவருகிற-தரு-இ-ம்-சஹானு-ஏகதாளம்.

பர்னன்சபைவாற வுன்னதம்பார்த்தியல்
பாகவிலாச வுலாசமதாய்
கன்னல்வில்மன்மதனென்னமகிழ்ந்தெழில்
பொன்னகர்மேவிய மன்னவன்போரிலரிது (பர்னன்)

துலங்குமதிவதன மிலங்கிடவேரத்னச்
சுடர்மணிமகுடமும் விளங்கிடவேசெம்பொன்
இலங்குங்குண்டலஞ்செவிதயங்கிடவேயண்ட
ரெவரும்பயந்துமனம் தியங்கிடவேநல்ல
பிலன்கொளும்சதுரங்கப் பெலன்களும்நெருங்கவே
களங்கமில்லாமல்மதிக்கவிகைபிடிக்கரிது (பர்னன்)

அரசர்மந்திரிமார்கள் சூழ்ந்திடவேகண்டு
அருவையர்மயல்கொண்டு விழ்ந்திடவேசெங்கோல்
தரணிமுழுதுமெங்கும் வாழ்ந்திடவேவந்து
சகலசென்முமடி தாழ்ந்திடவேநல்ல
அருமறையவராசி தருகவேகடலோசை
விருதுஜயபேரிகை முரசுமதிரிது (பர்னன்)

சபை-விருத்தம்.

மருவளர்சோலைசூழ்மாநகரயோத்திவீதிக்
கெருவினிற்பலர்சொற்கேட்டு தியங்கியேநளராஜேந்திர
னுருவழுமனதம்வேறு யுருகியேகலங்கிநெஞ்ச
மருவியவிதனத்தோடு மன்னவன்றனைககண்டானே.

ரிதுபர்ணராசன்சொல்-விருத்தம்.

மங்களசமுகந்தன்னில் வந்தவனீதானுரு
எங்கிருந்தெங்குவந்தா யிதற்குமுன்பழக்கமுண்டோ
தங்கியேயிவறந்தென்ன தனித்துயோசனையுமேது
இங்கிதவுன்பேரென்ன விருந்திடும்பதிசொல்வாயே.

(வ-ம,) அகோவாரும்பிள்ளாய் நீயார் எந்தவூர்எந்ததேசம்எங்கிருந்தெங்குவந்தாய் உன்னிட ஊரும்பேரும்தெரியச்சொல்லுமபிள்ளாய்

நளராசன்சொல்-விருத்தம்,

காவலாகிடததேசக்கருத்துளாநளராசற்கு
ஏவலாயிருந்தேன்யானுமேழனாநாட்டானுலே
மேவியேவனத்திற்போனார் விட்டுமுன்சமுகந்தன்னிற்
சேவகமாகவந்தேன் கீர்த்தியுண்டெனைக்காப்பாயே.

(வ-ம்) அகோசரணஞ்சரணமையாசுவாமி மகாராசனேநான்நிஷதபுரியாள்ப்பட்ட நளச்சக்கிரவர்த்தி மகாராசாவுக்குச் சயம்பாகம் சாரதியஞ்செய்துக் கொண்டிருந்தேன் அவர்சநிபகவான் மாயையினாலே சூதாடி ராச்சியம்விட்டு அவாள் வனத்துக்குப்போனார்கள் !தங்களுடைய சமுகத்துக்குவந்தேன் என்பெயர்பாகவனென்று சொல்வார்கள் என்னைவைத்து ரட்சித்திட வேணுமையாசுவாமி.

ரிதுபர்ணராசன்சொல்-விருத்தம்.

நியாயமோவென்பால்வந்த நலமுள்பாகவாநீ
தாயகமாகவேதான் சாரதியிருவர்கூட
நேயமாயிருந்தையாதி னித்தமுந்தாழ்விலாமல்
ஆயிரம்பொன்கொடுப்பேனகமகிழ்ந்திருந்திடாயே.

(வ-ம்) அகோவாரும்பிள்ளாய் பாகவாநான்உனக்கு மாதமொன்றுக்காயிரம்பொன்தருகிறேன் நீநம்மிடசாரதிகளுடனே கூடிசவுக்கியமாகச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு சுகமாயிரும்பிள்ளாய்பாகவா,

நளராசன்சொல் விருத்தம்.

இக்குகளெட்டும்வென்று திசையளந்தரசர்போற்றச்
சக்கிரவர்த்தியென்று சகலதேவருங்கொண்டாட
இக்குவின்மதவேளென்ன விதமனுபவித்தேனெந்தன்
அக்ரமத்தாலேயானுமடிமையர்க்காளானேனே.

நளமகாராசன்-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஏகதாளம்.

மன்னர்புகழ்கிட்டகன்னகர்தனனிலே வாழ்ந்தேன் இப்போ
சொன்னபடியேரிதுபர்னர்க்கேவல்செய்த் தாழ்ந்தேன்

பொன்னரியாசனந்தன்னிலிருந்தர — சாண்டேன்-எந்தன்
கன்னியைப்பிரிந்தின்னகர்தன்னிலே — மீண்டேன்
தாரணிராசர்க்குசிருடனேவிடை — கொடுத்தேன்-என்னைச்
சாதிலாவென்றுகூறவேநானும்பே — ரெடுத்தேன்
பாரிலெவர்க்கும்பொன்வாரிக்கையால்தினந் — தந்தேன்-யிப்போ
சோறுசமைத்திடநேரிட்டதால்மனை — நொந்தேன்
தங்கச்சரிகையினங்கிழுத்தசாங்க — ளணிந்தேன்-யிப்போ
மங்கைத்துயில்பாதியுங்கொய்துபோர்த்திடத் — துணிந்தேன்
குங்குமங்கஸ்தூரிதங்குஞ்சரீரத்திற் — றானே-பாம்பு
பொங்குமவிஷத்தினுலெங்குங்கறுத்திட — லானேன்
வஞ்சித்தமயந்திஅஞ்சியெனைத்தேடு — வாளோ-தந்தை
வாழும்புன்னகவராளிசொல்லக்கூடு — வாளோ

நளராசன்காலக்கைதவெறுத்தல்- விருத்தம்.

சீருலவுகிடதநகராண்டசூர
சேனனருள்பாலனெனுஞ்செழிக்குங்காலம்
பாருலவுமுழுதுமொரு குடையிலாண்டு
பைம்பொன்முடிவேந்தரென்னைப்பணிந்தகாலம்
தாருலகிலன்னமதுதூதுக்கேகித்
தையல்தம்பக்கிமணம்புணர்ந்தகாலம்
காருலவுசோதியெறிலானமேனிக்
கலிராசனெனைத்தொடரக்கருதுங்காலம்
கோலமதாய்வாழ்கிடநாடிழந்து
கொடுங்கானில்வாழ்சகி குளித்தகாலம்
பாலவன்தன்னிலிவந்துதித்தைபோன
பாவையனைவிட்டுவரும்பாவிகாலம்
ஆலவிடநாகமதுதீண்டவென்னை
யங்கமெலாநொந்துபுண்களானகாலம்
சீலமுள்ளரிதுபர்னன்சொன்னவேலை
செய்பவிதிகொண்டுவந்துசேர்த்தகாலம்.

பொது - விருத்தம்.

துரிதமாகிடதமாண்டுசுகந்துடனிருந்தமன்னன்
சரிசகிபுகவவென்ன்பொன் றன்னிடசெயலினாலே
கருதுரிதுபர்னராசன் காட்டிடயேவல்செய்துத்
திருவிளையாடல்போலச் செய்தவனிருக்கின்றானே.

(வ-ம்) இந்தப்பிரகாரம் நளராசாவானவர் தமயந்தியை நித்திரையில் காட்டிலே விட்டுவிட்டு அயோத்தியாபுரியில் ரிதுபர்ன ராசனிடத்தில் ஏவற்பணிவிடை செய்துக்கொண்டிருக்கே இவரிப்படி யிருக்க காட்டிலே நித்திரையில்விட்டுவந்த தமயந்திதேவி நித்திரைதெளிந்து தன்னண்டையிலிருந்த ராசனைக்காணாமல் திடுக்கென்றெழுந்து நாலுபக்கமும் மோடிப்பார்த்து ராசனைக்காணாமல்புலம்புகிறவிதம் எப்படியென்றால்:

பொது-விருத்தம்.

திடுக்கெனவிழித்துமாது திகைத்துராசனைக்காணுமல்
நடுக்கியேபதரியுள்ளம் நாவரண்டழுதுவிம்மி
வடித்திருகண்ணீர்வெள்ள வாரிபோலோடவெங்குஞ்
சடுக்கெனவோடிப்பார்த்து தமயந்திப்புலம்புவாளே.

தமயந்திப்புலம்பல்-தரு-இ-ம்-சுத்தசாவேரி-ஏகதாளம்.

அருகிலிருந்தவரசனைக்காணேனே — தெய்வமே-எந்தன்
ஆவிதுடிக்குதேபாவிநானென்செய்வேன் — தெய்வமே
இருகண்ணுநித்திரையேதின்றும்வந்துதே — தெய்வமே-இப்போ
என்பிராணநாதனுமெங்கேபோய்ச்சென்றூரோ — தெய்வமே
உருவினகத்தியையோங்கிவெட்டாமலே — தெய்வமே-என்னை
ஒண்டியாய்விட்டுவொளித்திடதர்மமோ — தெய்வமே
பரியாசம்போலென்னைப்பார்த்திடலாகுமோ — தெய்வமே-யிந்தக்
பாரவனந்தனிற்பயங்கரமாகுதே — தெய்வமே
கட்டியிருந்தகலையும்ரெண்டாச்சுதே — தெய்வமே - மன்னன்
கையால்கிழித்திடச்செய்திடுமோசதி — தெய்வமே
விட்டுப்பிரிந்திடவேளைவந்தற்றுதோ — தெய்வமே-நிமிஷ
வேளைதனில்மணவாளன்பிரிந்தாரே — தெய்வமே
நித்திரைதன்னில்நினைவுமறந்தாரோ — தெய்வமே-உயர்
நிருபனைக்காணுமல்நின்றுமயங்கிறேன் — தெய்வமே
சத்தியஞ்சொன்னதைத்தானுமறந்தாரோ — தெய்வமே-சுத்த
சாவேரிபாடினுன்னூணவபுலம்பவுங் — தெய்வமே

தமயந்திசொல் - விருத்தம்.

துணைவனூர்மடியிலேநான் சேர்ந்துநித்திரையுஞ்செய்து
மணலிலேதலையைமெள்ளவைத்தெனையொண்டியாகத்
தணலிடுமெழுகுபோலத் தன்னிலேபுலம்பிவாடிக்
கணவனூர்பிரிந்துபோன கபடமேதறிகிலேனே,

தமயந்திசொல்-உ-வது-புலம்பல்-தரு-இ-ம்-தன்யாசி-ஆதிதாளம்.

ஐயோநானென்செய்வேனாரண்யந்தனிலேதான்
அழைத்துவந்துவிட்டீரே — பிராணநாதா-சுவாமி
நிமிஷமானுலுமெந்தன்நித்திரையிலுமுந்தன்
நினைவுமறந்தறியேன் — பிராணநாதா-சுவாமி
இமிசைப்படுத்தவென்னையிவ்வனத்திற்பிரிந்தால்
என்னுயிர்பிழைப்பேனே — பிராணநாதா-சுவாமி
பண்டுபெரியாசம்போற்பக்கத்திலொளிந்தால்
பாவிநான்சகிப்பேனே — பிராணநாதா-சுவாமி
மண்டலத்திலுமுந்தன்மடிமேற்றலையைவைத்து

மயங்கிநித்திரைசெய்தேன் பிராணநாதா-சுவாமி
உற்றமனிதரில்லை யொருவர்துணையுங்காணேன்
உருகுதேயென்மனது பிராணநாதா-சுவாமி
இத்தலந்தன்னிலேநானெங்குஞ்சாணுவேனும்மை
இரங்கிவந்தருளுவீர் பிராணநாதா-சுவாமி

தமயந்திசொல்-விருத்தம்.

நருவியமாலையிட்ட நளபதிதனைக்காணமல்
அரைநொடிபிரிந்ததில்லை யவருமோநானுமின்று
பருதிகண்டிடுபனிப்போம் பகவானுமெங்களைத்தான்
அருவனந்தன்னிலேயோ வலையவேயமைத்திட்டாரே.

௩-வது-தமயந்திபுலம்பல்-தரு-இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

என்செய்வேனெந்தன்மன மஞ்சுதேயிவ்வனத்தில்
பஞ்சமாபாவியாகினேன் யென்சுவாமிநாதா
முன்செய்ததீவினையோ வஞ்சகமேசெய்தேனோ
தஞ்சம்வேறாருங்காணேனே யென்சுவாமிநாதா
மானுங்கலையதுபோல் தேனுஞ்சுவையெனவும்
நானுங்கலந்திருந்தேனே யென்சுவாமிநாதா
கானகந்தன்னிலேதான் மானமில்லாமல்விட்டு
போனதிடமுங்காணேனே யென்சுவாமிநாதா
சின்னஞ்சிறுவயதி லென்னைமணம்புணர்ந்த
மன்னவாயென்றுகாண்பேனோ யென்சுவாமிநாதா
அன்னமுடனேமுன்னாள் சொன்னவுறுதியெல்லாம்
என்னமாய்த்தான்மறந்தீரோ யென்சுவாமிநாதா

பொது-விருத்தம்,

உறுதியாய்மாலையிட்ட வுத்தமச்சக்கிரவர்த்தி
மருவியெங்காருமின்று வனத்திலெந்தனைவிட்டேக
இருவிழிநீர்களோட வேங்கியேபாதலித்துத்
தருவனந்தன்னில்விழ்ந்துத்தமயந்திபுலம்புவாளே.

௪-வது-தமயந்தி-புலம்பல்-தரு-இ-ம்-காப்பி-ஆதிதாளம்.

சநிபகவானே தயவுசெய் வோனே
இனியென்னைக்காரையா ஏழைமுகம் பாரையா (சநி
சின்னசிறுபோதினிற் செங்கைதொட்ட நாதனே
அன்னீதமாகவேதொட்டீர் அரசிழந்தலைய விட்டீர் (சநி)
பாலகரும்பிரிந்தானே பத்தாமோசம் புரிந்தாரே
காலம்பொல்லாதாகக் காட்டில்விட்டுப் போக (சநி)
சென்றவழிகாணேன் தேடியும்வீணு னேன்
என்றுவருவாரோகூவி என்கண்ணால்காண்பேனோ பாவி (சநி)
காட்டில்விடலாச்சே கங்குல்மிஞ்சிப் போச்சே
நாட்டைவிட்டுகலங்குணனி நாயகன்செய்ததைக்யெண்ணி (சநி)

மானுங்கலைப்போல மருவிப்பிரிந் தாலே
யானென்னசெய்குவேனையோ ஆதியிற்சொன்னசொல்பொய்யோ

தமயந்திசொல்-விருத்தம்.

இந்திராணியரம்பைப்போற்ற வெழிலுடனிருந்தவென்னைச்
சிந்தைவஞ்சகமாய்க்காட்டிற் றியங்கவேவிட்டுப்போன
சந்திரகுலநளேந்திரன் மனக்குமேபாரியாகத்
தந்திடவென்றேனையா தவமிருந்தெனைப்பெற்றாயே.

இ-வது-தமயந்திபுலம்பல்-தரு-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-ஆதிதாளம்.

ஐயாவென்னசெய்வேனிந்த ஆரண்யந்தன்னிலேதான்
செய்யாததவம்புரிந்து தேவாலயந் திரிந்து
மையலுடனேபயின்றே வனத்தில்விட்ட நின்றே (ஐயா).
சந்திரகுலபோஜன் சக்ரவர்த்தி யிராஜன்
வந்தென்னைக்கைதொட்டார் வனத்தினிலே விட்டார் (ஐயா)
பாதச்சரமெட்டும் பாதந்தனி லிட்டீர்
பூதலத்திதன்காலிற் புழுதிபடிய விட்டீர் (ஐயா)
காட்டில்விட்டுப்போன கணவன்வரக் காணேன்
கூட்டிமுடிப்பாயோ குமாரவெதிர் தோனா (ஐயா)
பந்தனைத்தன்னிலே பயிலவைத் தாயே
அஞ்சியவனத்தில் அலையப்பெற் றாயே (ஐயா)
கண்களிருளாகுதேக் காதடைத்துப் போகுதே
பெண்களுள்ளேநான்பொல்லாப்பெரும்பாவியானேன்சொல்லாய் (ஐ
தாங்கியேமார்பிற்றூளியே வளர்த்தீர்
வாங்கியென்னுயிரைவனத்திலே விட்டீர் (ஐயா),

தமயந்திசொல்-விருத்தம்.

பஞ்சணைமீதிலெந்தன் பதம்பட்டாலுறுத்துமென்றே
அஞ்சலிசெய்துமார்போ டணைத்துடுத்தாடிக்கொஞ்சுங்
குஞ்சரமேருவெந்தன் கொற்றவனெனைப்பிரிந்து
சஞ்சலத்திரவெந்தன் றந்தையேயென்செய்வேனே.

௬-வது-தமயந்திபுலம்பல்-தரு-இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

எத்திசையும்புகழ் மெய்த்தவம்புரிந் தென்னை
யீன்றெடுத்தீரே யெந்தன் ஐயாவே
சித்தமகிழ்ந்துநீயும் பெற்றபெண்ணை வனத்தில்
திகைத்தலைந்திடக்கண்டு சகிப்பாயேமனங் கொண்டு (எத்தி)
காவலனெனையா ளுவனுடனே யன்று
கைப்பிடித்தகுறையோ ஐயா-வென்னை
இப்புனத்தினில்விடவும்மெய் யாவே
மேவிசானுமன்வயிற்றிற் பாவிவந்தே யுதித்த
னோயோ வறிகிலே னையாவே (எத்தி

நாட்டையிழந்துநடுக் காட்டிலெந்தனைப் பிராண
காதன்பிரிந்துபோக மதி தானோ (சனி)
பாதகன்செய்யுமிந்தச் சதி தானோ
வீட்டிலிருந்தேனென்று கேட்டசெவியா லிந்த
வேஷமானேனென்றிடப் பொறுப் பாயோ (எத்தி
இருளவனந்தனிற்றுஷ்ட மிருகங்களைக்கண்டு நான்
எங்குவனோவீமராஜேந் திரனே-பயங்
தங்குவனோயிந்த வனாந் திரமே
உருகுதேமன மெத்தப்பெருகுது சாவேரியை
உகந்துசொல்லிவளர்ந்த ஐயாவே (எத்தி)

தமயந்திசொல்விருத்தம்.

முன்னேவிதியிதென்ற மூடித்திடும்பிரமதேவர்
சொன்னசொற்றவறிலாத சுந்தரனென்னைக்காணேனும்
தன்னிலேபுலம்பிவாடித் தயங்கவேதிரியவிட்ட
என்னுயிர்பிராணநாதா இன்னமும்வரக்காணேனே.

௭-வது-தமயந்தி-புலம்பல்-தரு-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்

இன்னம்வரக்காணேனையா என்பிராணநாதன்
இன்னம்வரக்காணேனையா
மன்னுயிருந்தன்னுயிர்போ லெண்ணியநளராஜேந்திரன்
மருவியதேசன்றிருவுரை வாசன்
பிரியமாபாசந்தருநள ராஜன் (இன்ன)
இந்திரன்விடுந்தூதாகச் சிந்தையுமகிழ்ச்சி யாக
வந்தவர்மனதுநோக முந்தன்சொன்னதா லேக்
அந்தநாள்வரமக்களுள்ளதோ அடவியில்வந்ததுகண்டோ
அதிகருணையுள்ள மதிகுல தீசன்
பதியனுகூலன் நிதிமதி பாலன் (இன்ன)
வேதனையாகவேதேடிச் சூதையுநான்வினை யாடி
நீதிமந்திரியைவாதாடிப் பேதைப்போலவனத்திந்த நாடி
காதலைமறந்தமிந்தக் காரணஞ்செய்வாரோ அந்தக்
கலைமகள்வேதனை சடைமதி நாதன்
கலைவிதியோவென் நலமிகு நாதன் (இன்ன)
ராசனுக்கென்றேமனது ஆசையைவிட் டேனது
தேசமதிலேதனது நேசமுமுண்டோ மனது
காசினியிலெதுகுலக் காம்போதிராகம் பாடித்
காவினில்வருகப் பாவிநா னுருகக்
சீலனும்பெருக ஆவலுந் தருக (இன்ன)

தமயந்திசொல்-விருத்தம்

எங்கியேயழுதுவாடி யிருகணீர்சொரியவோடி
மூங்கிருள்வனத்திற்று புயர்மலைவனங்களபக்ஷி

பாங்கினில்வருமிருகங்கள் பார்த்துளக்கலக்கங்கூவு
மாங்குயிலெனவேசொல்லி வார்த்தையாலுரைக்கின்ருளே.

௮-வது-தமயந்தி-புலம்பல்-தரு-இ-ம் காம்போதி-ஆதிதாளம்.

மயில்காள்புருவினங்கா-ளெல்லோருமிங்கே
வாழ்மலேயேவன்ங்காள்
குயில்காளெனைக்கூட்டி-வந்தமன்னவன்செய்த
கொடுமையைக்கண்டதுண்டோ-முந்த
நான்தான்பிழைகள்செய்தேனே-புருஷர்மனம்
கலியும்படிக்குவைத்தேனே
உண்டோவுலகத்தி-லிதுநித்திரைதன்னுவல்
லொளித்துவிட்டோடிபோவதும்
கரிசனம்போலே யிருந்துகாட்டில்விடவுங்
கருத்துவந்தென்னைமறந்து
கிளிகாளிரக்கமில்லையோ-நளன்-செய்திையைக்
கேட்கவென்னுடன்சொல்லையோ
அளிகாள்வரவுங்காணீரோ-சொல்லாதிருந்தால்
அருள்பாதங்கள் பூணீரோ
புருஷனைத்தெய்வமென்பதும்-நான்குவேதமும்
பொய்யோமுன்னேசொல்வதும்
அழகானபெண்ணைக்கண்டாரோ-அவள்கொடுத்த
ஆசைக்குசிக்கிக்கொண்டாரோ
தாயுந்தந்தையும்விடுத்தேன்-கணவனையெத்
தேசமெனவேயடுத்தேன்
சேயுஞ்செல்வமுமிழந்தேன்-எனைக்கொண்ட
சீமான்றன்னையும்விடுத்தேன்
பழகாதபேரையாலும்-நம்பிவந்தோர்களைப்
பழிசெய்யாப்பழிகள்போலும்
காட்டினில்வாழுமன்னங்காள்-காம்போதிபாடிக்
களித்துரைநீரேமுன்னமே.

பொது-விருத்தம்.

கூடியேவனத்தில்வந்து கொற்றவன்றனைப்பிரிந்து
தேடியேயாதவிக்குஞ் சேயிழைபாம்பைக்கண்டு
ஆடியேபடமவிரிந்து அரமுஞ்சந்திரனென்ன
மூடியேராகுபோல மெய்குழலமுகின்ருளே.

௯-வது-தமயந்திபுலம்பல்-தரு-இ-ம்-காப்பி-ஏகதாளம்.

தெய்வமேயிதற்கென்ன செய்குவே-னென்தனெதிரே
தீம்புசெய்திடப்பாம்பு வருகுதே
உய்வதற்கொருவழியுங் காணனே-நெருங்கிவருகு
துடல்நடுங்கவுயிரு மாகினேன்

காலவிஷம்போலொரு — சேஷனும் - வலக்கழுடிக்
கனல்வரவர அனலே — தாளிது
ஓடியேபடம்விரித்துச் — சீறியே - அரவமெந்தனை
உற்றுநிற்கவும்மனது — தேறிபே
நீடும்புலிகண்டு நடுங்கச் — சீறுதே - காணவெந்தனை
நெஞ்சமிகவும் கலங்க — லாசகுதே.
மன்னவாமன திரக்க — மில்லையே - அரவந்தன்னையே
வளைத்தவென்னுயிரைக்காக்கவில்லையோ

முறையிடுதல்.

திங்களணிவேணியனே — முறையோ முறையோ
தேவனாயன்முனிவர்களே — முறையோ முறையோ
அங்கமெல்லாமரவஞ்சுற்றி — முறிக்குதையோ
ஆகாயம்பூமியிரு — ளாகுதையோ
துங்கநெடுமாலறியே — முறையோ முறையோ
தோகையுங்க ளடைக்கலங்காண் — முறையோ முறையோ
நங்கைதன்னைவனத்தில்விட்டாய் — முறையோ முறையோ
நளேந்திரனே உந்தனுக்கு — முறையென்றனே

ல-வது-தமயந்தி-புலம்பல்-தரு-இ-ம்-காம்போதி-ரூபகதாளம்.

அரிநாரணவாசுதேவனே
ஐயோவிதற்கென்ன் செய்வேனே சுவாமி
கருநாகமுழ மலைபோலென்னைக்
கண்டுடனேசீறிக்கொண்டுவருகுதே (அரிநாரண)

இருகண்ணிலுமெரியுதேதணை
யீசுரனார்விழிதனக்கொப்பாகவே
திருமாதுபங் காளாயென்ன
செய்குவேனிதற்கெப்படிகுய்குவேன் (அரிநாரண)

மாலையிட்டுவனத்தில்விட்டு
சிலன்றன்னைத்தேடிவந்த
சோலைதன்னிற் பாம்பைக்கண்டுடல்
துடிக்குதேதலைகால் நடுக்குதேஐயா (அரிநாரண)

காலவினைவோலமுடன்
சாலவருமரவைக்கண்டு
வேலைத்துரும்பாகச்சடலம்
மெலியுதேமனக் கிலியமீறுதே (அரிநாரண)

பூண்டாண்மையல்வேண்டாமென்று
புகன்றேனன்று புதிதன்வைத்த
காண்டாவனந்தன்னில்மேவிய
கறுநாகமோ மறுநாகமோ (அரிநாரண)

அ

நீண்டாமல்முன்றிலங்கச்சகி
வேண்டாவெறுப்பா வேஷமாய்த்
தாலடிக்கொல்லவேண்டிவந்த
சதியோதலைவிதியோசுவாமி (அரிநாரண)

பரதேசிப்போற்றிரியவிட்ட
அரவுக்கிரை யளித்திடவென்னைப்
புரியுந்துயில் தன்னிற்பிறந்த
புண்ணியனையுமென் கண்ணிற்காணேனே (அரிநாரண)

பரதேவனே குருநாதனே
ஒருதுணையுநீவரக்காணேனே
கிருபைவைத்துவரவேணுமென்
சரணம்காக்கச்சரணஞ்சரணம் (அரிநாரண)

பொது-விருத்தம்.

ஐயையோசிவனேயென்று அலறியேயழுதசத்தம்
வெய்யதோர்வனத்தில்வாழும் வேடனுங்காதில்கேட்டுப்
பையவேசென்றுநாழும் பார்த்துமேவருவமென்று
மெய்யிருள்வனத்தில்வேட விபுதனும்வருகின்றானே.

இதுவுமது.

வல்லயம்வெடிதுப்பாக்கி மருந்துகுண்டம்புறாத்தூணி
மெல்லவேதடியுங்கொண்டு வேட்டைநாய்க்கையிற்பிடித்துச்
செல்வியாளதமயந்திப்பெண் தியங்கியவேளைதன்னில்
வில்லம்புகையிற்கொண்டு வேடனும்வருகின்றானே.

இதுவுமது.

முடிக்கிலங்கப்பொற்சரிகைச் சந்திரகாவி
மோகவுறுமால்கலீக்கி முறையாப்பூண்டு
வெடிக்குமருந்துடனே துப்பாக்கிக்குண்டு
வில்லுமெறியீட்டியம்புறாத்தூணிபூட்டித்
துடிக்கவரிப்புலிகொடிநாய் வலையுங்கன்னித்
தோளிலிட்டசல்லடமுங் கச்சைகட்டி
மடிக்கமலைப்புயங்குமுறவிபுதவேடன்
மாதுதமயந்திமுன்னே வருகின்றானே.

வேடன்வருகிற-தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஏகதாளம்.

வந்தானவிபுதகெம்பீரன்-காட்டில்-வாழும்வேடர்க்கதிகாரனா
னொன்னே
வந்தான்விபுதகெம்பீரத்துட ரொன்ன
வாய்விட்டலறி மயங்குவதா கூடியே
மூங்கியவேகத்துடன்மனங் தேடியே(வந்தா
மூதண்டநீடிய காடெங்குந் கண்டு
வெற்றிவில்லம்புடன் பற்றிக்கையில் கொண்டு
வேலுஞ்சக்ராயுதச் சூலப்படை

கொற்றவர்மாமலர் சிரத்தினிலே	சூட்டிக்
கொம்பனைவைம்பிய துன்பமதா	லெட்டி (வந்தா)
வெம்புலிபன்றிகள் தும்பிகள்	ளாடியே
வீரிட்டொதுங்கி யிரண்டெதி	ரோடியே
அம்பரமும்புவி யும்பர்களெங்	கிட
ஆர்ப்பரிக்கும்படி யேர்ப்படுத்துங்	கெடி (வந்தா)
ஆவென்றலறிய பாவையின்வாய்	மொழி
யாமெனவேமன வேகத்துடன்	வழி
காவிலுயருழை மாவுநடுங்	கிட
கன்னியைச்சுற்றும் பன்னகமொடிங்	கிட (வந்தா)

வேடன்சொல்-விருத்தம்.

ஆரம்மாயிவ்வனத்தி லாதிலட்சுமியோர்நீதான்
பார்பதிதானோபிரமன் பாரியோரதியோநீயார்
நேர்மையாயககானகத்தில் நித்யவாசங்கள்தானோ
ஊருடனுன்றன் பேரு முண்மையாயுரைசெய்வாயே.

(வ-ம்) அகோவாருங்களம்மாதாயே நீயார்லட்சுமிதேவியோ சரஸ்பதியோ இந்திராணியோரதிதேவியோ அல்லவென்று இந்தவனங்காக்கப்பட்டவனதேவதையோ உன்னுடைய ஊரும்பேருஞ் சொல்லவேண்டுமம்மாதாயே.

தமயந்திசொல்விருத்தம்

புவனத்தில்விதர்ப்பதேசம் புகழ்செருவீமராஜன்
தவத்தினால்வந்தபுத்ரித் தமயந்தியெனதுநாமம்
நவகண்டநளராஜருக்கு நான்பாரியானபின்பு
கவனமாய்வனத்தில்வந்து கணவனைப்பிரிந்தேனண்ணே.

(வ-ம்) அகோவாரும்மண்ணே வேடனே நான்விதர்ப்பதேச மாளப்பட்ட வீமராஜன்புத்திரியாக்கும் என்பேர் தமயந்தியென்று சொல்வார்கள் நான் நவகண்ட மு மாளப்பட்ட நளச்சக்ரவர்த்தி மஹாராஜாவுக்கு நான் பாரியானபின்பு சநிபீசுரபகவான்இடுக்கத்தினாலேநானும்ராஜனும் வனத்துக்குவந்தோம் வந்தவிடத்தில் அவர் என்னை விட்டுப்பிரிந்து போனார் அவரைத்தேடிக்கொண்டு வருகிறவழியில் இந்தமலைப் பாம்பு என்னைச்சுற்றிக்கொண்டு ஆகடியஞ்செய்யுதண்ணே வேடனே,

வேடன்சொல்-விருத்தம்.

அந்திரமானகாட்டி லருவையேயுன்னைக்கொல்ல
வந்திடும்பாம்புதன்னை வதைத்துனதுயிரைக்காப்பேன்
சிந்தனைசெய்யவேண்டாந் தேன்மொழிமாதேயிப்போ
ளெந்தன்கைகாலினாலே விருதுண்டஞ்செய்குவேனே.

(வ-ம்) அகோவாருங்களம்மாதாயே நீங்களொன்றுக்கும்விசனப்பட

வேண்டாம் என்கையிலிருக்கிற பாணத்தினாலே இந்தமலைப்பாம்பையி
ரு துண்டாகச் செய்துப்போடுகிறேன் அம்மாதாயே.

தமயந்திசொல்-விருத்தம்.

சற்றியேபாம்பைவேடன் துணித்திடப்பாணத்தாலே
வெற்றிசேர்தமயந்திக்கு விமோசனம்வேடனாலே
சுத்தமாயிடுக்கண்டீர்ந்துந் தோகையுமகிழ்வாகிப்
பெற்றிடத்தங்கையண்ணே பிராணநாதனைக்கண்டீரோ

(வ-ம்) அகோ வாருமண்ணே வேடனே எனக்கு மலைபோலவந்த ஆப
த்தைதீர்த்தமட்டும்மன்னைபெற்றுவளர்க்காததகப்பனுகவந்தாய்நீவரு
கிறவழியில் என்பிராணநாயகரான நளமகாராஜாவைக் கண்டிருந்தால்
சொல்லவேணும் அண்ணேவேடா.

வேடன்சொல்-விருத்தம்

துணையொருவருமில்லாமற் றுயரமாவனத்திலேதான்
கணவனைப்பிரிந்துநீயுங் கலங்கிநின்றழுவதேனு
புணரியிலருக்கன்றானும் போய்விழுந்திடுமுனேநான்
மணமிகுங்குடிசிற்செல்ல மங்கையேவருகுவாயே.

(வ-ம்) அகோ வாரும்பெண்ணே தமயந்தி இந்த அநந்திரமா
காட்டிலே அரசனைத் தேடிக்காணுமல் கெதிகலங்கி நிற்கிறாய் சூரிய
அஸ்தமானமாகு முன்பாக என்குடிசைக்குப் போவோம்வாரும்பெ
ண்ணே தமயந்தி.

தமயந்திக்கும்-வேடனுக்கும்-முதல்தர்க்கம்-தரு-இ-ம்

முகாரி-ஆதிதாளம்.

வாருமென்றெனைக்குடிசிற் கூறும்வேடனே-அடா
யாவிமதியுனக்குவந்ததென்ன சதியோடா-அண்ணே
சதிசெய்தமன்னனைத்தேடிக்கெதிகலங்கியே - அடிபெண்ணே
தியங்குறாயென்றன்மன்னு மயங்கினேன்பெண்ணே
மயங்கிநீவேண்டாமிருந்த பயங்கரமானபாம்பை
வதைத்துநீசெய்யுந்தர்மத்தைச் சிதைக்குறாய்வேடா
தர்மமுந்தனக்கென்மீதில் வம்மஞ்செய்யாமல்-அடிபெண்ணே
சந்தோஷமாகவென்பினே-வந்திடாய்கண்ணே
பின்வரும்காரியந்தன்னையெண்ணிடாமலே-அடாபாவி
பேதையாவிறந்தனர்காண் காதலால்-வேடா
காதலாயெந்தனுக்கென்று ஆதரவாகவேநீயும்
கானகத்திலிற்றிருப்போர் தானிதம்பெண்ணே
நிதமெனக்குகந்தமன்னன் சதமல்லால்வேடா-பாவி
நேயமனைத்திழக்குமுகதன் நாயடாபோடா
நேயமாயழைத்துவந்து மாயமாய்விட்டுப்போன
கிருபனுக்கேவுன்மனது வுருகிறதுபெண்ணே

வேடன்சொல்-பத்தியம்.

சித்ரமேயொளிமேவுரத்நமேநிகழ்பூர்ண
திங்களோயபரஞ்சி தங்கமேநான்
அத்தங்வரசவிளைய புத்தருந்தேசெகங்
துதிசவுந்தரமதன் துணையிரதியே
நித்யவானவராசு பெற்றவிந்திராணியே
நிகரிலாவமுதமே நின்றவனமே
சித்தமுன்னி நுபதத் திலுமர்ச்சனை
செய்துப்லகாலமுந் தெண்டனிடவோ
இத்தலத்தன்னில்வரு தத்தைமொழியே
கொத்துவழிபெற்றதொரு மெய்த்தவமோநான்
சித்திபெறமுத்தியருள்சத்தியிவளே
உத்தமியைவிட்டுமுகவுய்யவசமோ

வேடனுக்கும்-தமயந்திக்கும்-உ-வது-தர்க்கம் தரு.

இ-ம்-புன்னாகவராளி ஏகதாளம்.

அன்னமோநான்மோகமாகினேன்மெத்த
ஆவலுடனேகூடிமேவியிருந்திட
வன்னமயிலேகுயிலேதிரு
வாலமதிபோலுநுதல்வேலின்விழிபாலின்மொழி (அன்னமே)

தமயந்தி.

என்னடாவாய்மதஞ்சொன்னாய்வேடாவுந்தன்
இச்சையினால்மனதச்சமில்லாமலே
புன்னமேமடமாதர்களால்வெகு
மோகமதனாலேகெடுலோகமதியென்றுமலே. (என்னடா)

வேடன்.

வங்கணமாகியநா மிருவரும்மனைக்குள்ளேகியேநாம்
இங்கிதவேள்ரதி போலத்தினமுமிருந்திடலாமினிமேல்
சங்கையென்மாதேவருவாயிப்போதே
சங்கையென்னாதேதடுத்துரையாதே
சம்பிரமதாயென்னையடிமைப்படுத்திடும்
அம்புயனேர்விழிநீர்கள்துடைத்திடும்
தனகமேயுந்தனலங்கமதைத்தொடத்
தாளுதிலேமனக்கேளுதயிணிநல்ல. (அன்னமே)

தமயந்தி.

பஞ்சையென்றேநுறித்தாய்வரும்விதிபாரர்மலேயுளாத்தாய்
கெஞ்சுவதேதுக்கடாஉனதுசொல்கேட்பதுமேதுக்கடா
அஞ்சுவதேதடாஅகல்வாயிப்போது
கொஞ்சத்தனத்தைக் குறியாமனத்தை
கோபமுண்டாமென்னெதிரேநில்லாதே
பாபஞ்செய்யாதேபழுதுசொல்லாதே

தீபங்கனியென்ன ஆவலுடனுண்ணீ
    நீட்டிதனிற்கண்ட விட்டிலெனவண்டா (என்னடா)

வேடன்.

மண்டியிருள்வனத்தில்திரிவதுமார்க்கமோதாண்புனத்தில்
    கொண்டவன்றன்மமதால்சுற்றேனிங்குறியாமல் தெந்தினத்தில்
தூண்டியாய்விட்டு வுடல்சலித்திட்டு
    விண்டுனைப்போகவிடாமலெலன்மோக
மிகுக்கதவஞ்செய்து காணவேயுந்தனை
    மீறிடமாரன்கணைதொடவெந்தனை
உகந்துநின்சித்தம்மகிழ்ந்தொருமுத்தம்
    உதவிசெய்பெண்மணேயிதழமுதுன்னவும். (அன்னமே)

தமயந்தி.

பாரிற்றவமுனிவட்யரிஷிகளும்பத்தினியாளுடைய
    நேர்மையளிக்கவென்றுசிவனுமே நிட்சயமாகவென்று
மீறியேவந்துவெட்கமிழந்து
    பேருலகத்துப்பிச்சையெடுத்து
பிஞ்ஞகன்போன தானறியாயோ
    விங்ஙனம்வந்து இட்ர்சொல்லுவாயோ
பேதகமெண்ணுதேகூதைநீயுன்னுதே
    பித்தாவுனதுடன்வித்தைதனிலலாதடா (என்னடா)

தமயந்திசொல்-கலித்துறை.

தனிவழியேவந்த மாதென்னை வேடனுந்தப்பிதமாய்
அனியாயமாயிப்படிசொல்வனே வையையோசிவனே
இனியார்வனத்தில்மறுகதியிலலை யெனக்கினிமேற்
சனியேகதியன்றி வேறில்லைகார்சிகைசங்கரனே.

தமயந்தி-தனியேபுலம்பல்-தரு-இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்
    சிவசிவாயிந்தவேடன்சிந்தைமதமாயென்னை ச
        சிவனே-ஐயோ-சிவனே
    அவமானஞ்செய்யவென்னையாச்சுதேகேட்கவுநான்
        சிவனே-பரம-சிவனே
    குவலயத்தசாதன்கோதைமார்களில்மெத்த
        சிவனே-ஐயோ-சிவனே
    பாவஞ்செய்துபிறந்தேனேபாவிகண்ணிற்காணவும்
        சிவனே-பரம-சிவனே-
    கானகவேடனென்மேல்காதல்கொண்டேனென்றனே
        சிவனே-ஐயோ-சிவனே
    மானமழியவுயிர்வைத்திருந்தென்னபலன்
        சிவனே-பரம-சிவனே

தானேவந்தென்னைச்சற்றுஞ்சர்பங்கொல்லாமற்போச்சே
  சிவனே-ஐயோ-சிவனே
ஈனம்வராமலென்னையின்றுரட்சிக்கவேணும்
  சிவனே-பரம-சிவனே.

வேடன்சொல்-கொச்சகம்.

மானேபிரிந்துமனம் வாடியலையாமலெங்கும்
நானேவுனைத்தினமும் நன்மையுடன்சேர்ந்திருப்பேன்
தேனேதமயந்தித் தேவியுனக்கானதெல்லாம்
தானேகொடுத்திடுவேன் தயங்காதேவாமயிலே.

(வ-ம்) அகோவாரும்பெண்ணே தமயந்தி இந்தக்கானகத்தில் ஒண்டியாயழுதுபுலம்பிக்கொண்டு திரிவானேனுனக்குத்தேவையானமதுமாமிசங்கள் கனிரசங்கள் முதலானவைகளுங்கொண்டுவந்துதருகிறேன்சந்தோஷமாக நாமிருவரும் சேர்ந்தணைவோம்வாரும்பெண்ணே.

வேடனுக்கும்-தமயந்திக்கும்-ஙு-வது-தர்க்கம்-தரு.

இ-ம்-முகாரி-ஏகதாளம்.

அதிருபவனிதையேயனமேபெண்ணமுதே
மதிமுகமலர்ந்தென்னைமருகநீவருவாய்

தமயந்தி.

வருவதேதுன்குல வஞ்சியரோசொல்லும்
பருவமதறியாமற்பதறுறாய்வீணே

வேடன்.

வீணாய்மன்மதனிடு விரைமலர்க்கணையாலே
வாணாலை வாங்குவதுன்மனதிற்குவசமோ

தமயந்தி.

பாராளும்முடிவேந்தன் பாரியென்றெண்ணாமல்
ஆருன்னைப்போலே அநியாயஞ்செய்வார்

வேடன்

சொன்னேனென்றனுயிர் நிலைத்திடப்பொறுக்குமோ
மின்னேயென்றன்விரக வேதனை தீராய்

தமயந்தி.

தீர்க்கவேணுமென்று இன்றுமுன்னேட்சுருய்
மார்க்கமாகவுந்தன் வாழ்மனைக்கேகாய்

வேடன்.

ஏகபோகமாக விருவருமாக்கூடித்
தாகமோகந்தீரத் தையலேசெல்வாய்

தமயந்தி.

செல்லும்நல்லகதி சிந்தியாமலேநீயும்
புல்லர்வாய்மதம்பேசப் பொருந்தாதேவேடா

வேடன் கந்தார்த்தம்.

வேதன்புரிந்தவிதியின்பயன்களைவிரகம்பொருந்தமதனன்
போதின்சரங்களொளையும்பொழிந்து மொருதென்றலோடுபனியின்
மீதின்சிறந்தகுயிலும்மெதிர்த்த வெண்டிங்களும்பகைசெயச்
சூதின்மனங்களவடிவேல்மிகுந்தி

தோகாயெந்தனைக்காரடி வதைசெய்யாமல்
மோகாந்தகாரந்தீரடி
தோகையமோமனவேகமதாகவே
சோகமில்லாமல்பாகவேவந்திடும் (தோகா)

தமயந்தி-கந்தார்த்தம்.

வஞ்சாயிடும்புலைசனங்களகூடி யிடரோதினைந்துவெகுவாய்
மாண்டோரினங்கள்தியாமலுந்தன் மதியுங்கலங்கிமருகத்
துண்டாதிலங்குமணிபோல்விழுந்தகூடர்மேல்விழுந்தபுழுவாய்ப்
போன்றுமலுக்கனுயிர் தப்பியோடிப்

போடாவென்முனமேநில்லாதே புத்தியில்லாத
வேடாவாதுகள்சொல்லாதே
போடினதாசையை யிட்டுவாயென்னைக்
கூடுவமென்றுநீ வரவிருப்பாவி. (போடா)

வேடன்- கந்தார்த்தம்.

போவென்றுசொன்னமயிலேபிரிந்துபுவிபாலருமன்னனுனையே
ஆவென்றிரங்கியேயின்றொழிந்தஅவனென்றெண்ணதேயென்னையும்
நீவன்பிரிந்துவிழனும்பிராணசினேகந்தவிர்ந்துவிடநான்
காவென்றுமுன்னமே வந்தனாகு

காணுதிறந்துமுன்னே-பாராயேபெண்ணே
வாணுலழிந்தவுன்னை
காணும்முன்மீதினி துரனுதலாகவே
பூணுதுமாலையல் நாணமில்லாமலே (காணு)

தமயந்திசொல்-கந்தார்த்தம்.

மூன்றுசிறந்தவரவால்நினைந்து மொழிகின்றபான்மையையும்
உன்றுமலிந்தவனியாயமெந்த னுடனேகவந்தபுலையா
என்றுசிறந்துபழிபூணவேத னெழுதும்பயன்கள்விடுமோ
சொன்றுமிருந்த கபடேபுரிந்து

சூதாகிபுலம்பினு யடா-வீணிலேசொல்லும்
வாதால்கலங்குவே னடா
சூதுநினைந்திலேயுவரு பல
நீதிகுலேந்திடும் பாதகாநிந்தை செய் (சூதால்)

வேடன்சொல்-வெண்பா,

போமோமகராசன் பூசல்லேயென்னைவிட
லாமோமன்னிரக்கியாளவாமாமோகச்

சுந்தரமேபூங்குயிலே தோகைமயிலேசரசத்
தந்தரமேயுன்காதல் தான்.

தமயந்திக்கும்-வேடனுக்கும்-சம்வாதம்-தர்க்கம்-தரு.

இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

சித்தமகிழ்ந்தணைத்தொரு-முத்தந்தாராயோ-அடிபெண்ணே
மெத்தமையலாகுதெந்தன் விரகஞ்சகியேனே யுந்தன் (சித்த)

தமயந்தி.

பித்தா மதிபேயாயென்னை யெத்தாதேபோடா-அடபாவி
பத்துந்தனைலா மென்றனைச் சித்தந்தனிலேயெண்ணாதே (பித்)

வேடன்.

எண்ணமதில் வேறொன்றில்லை யின்பமுடன்கூடிஉந்தன்
கின்னமுலை தொட்டணையக்கிலேசம்தொன்றில்லாமல் (சித்த)

தமயந்தி.

அல்லடாபாவிநீசும்மா யாவியைவிணில்விடாதே
நில்லாதேபோடாயென்னுசைநெஞ்சந்தனிலேவையாதே (பித்)

வேடன்,

நெஞ்சந்தனிலேயென்மீதில் நேயமில்லாமற்பேசாதே
பஞ்சமலர்மாரனம்பி பாயுதுநானென்னசெய்வேன் (சித்த)

தமயந்தி.

பாயுதுமாரனம்பென்று பரியாசமாகவென்னை
வாயிடம்பாகவேசொல்லி மடிகிறாய்யுன்மதத்தாலே (பித்)

வேடன்.

மடிந்தாலுமுன்னாசையெந்தன் மனதைவிட்டுப்போமோபெண்ணே
பிடிவாதம்பண்ணாதேயினி பேதையேநான்மனதானேன் (சித்த)

தமயந்தி.

தாளாமலென்னடாபாவி சங்கராகரணக்கூவிக்
கேளடாகெருவத்தாலே கிட்டவராதேநான்கோபி (பித்)

வேடன்சொல்-கலித்துறை.

நாயுண்டோராயிர நரியுண்டுதோலுண்டு நற்றுணைக்குப்
பேயுண்டெந்தன்கிட்டமந்திரமோவெகு பெரிதுமுண்டு
காயுண்டுகொட்டிக் கிழங்குண்டுதேனுண்டு கம்பளியுண்
டேயிந்தசம்பத் தெவர்க்குபாரடி யேந்திழையே.

வசனம்.

அகோவாரும்பெண்ணே தமயந்தி எனக்குண்டான சம்பத்துகள் எவர்களுக்குண்டு நாயிலே ஆயிரம்-நரியிலே நூறு பூதப்பிரேதம்பசாசுகளிலே நூறு- இவ்வளம்தின்னப்பட்ட வஸ்துகள் காய் கனிகிழங்குதேனும் கட்டவஸ்திரமும் கம்பளிகளு மனேகமுண்டு இந்தசம்பத்துகளெல்லாம் அனேகமுண்டாயிருக்குது என்னைச்சேர்ந்து அனுபவிப்பாயடிபெண்ணே தமயந்தி.

வேடன்கட்டளைக்கலிப்பா.

பாவியென்றமொழியுந் தமயந்திப்பாவையேயெண்பரிதாபம்பார்த்
தி, கூவுமாங்குயிற்றெனறறுங் திங்களும்கொடுமைசெய்யக் கொடியமத
னுமென், ஆவிசோரவடிக்கணைதாக்கவுமார்ப்பரித்துவில்லுங்கையிலே
ந்தியே, காவிமாமலரம்பு தொடுக்குமுன்காதல் தீரடிகாமசஞ்சீவியே

வேடனுக்கும்-தமயந்திக்கும்-௫-வது-தர்க்கம்.

தரு-இம் புன்னாகவ்ராளி-ஆதிதாளம்.

லாவணி,

கயல்விழியழகுந் திகழ்மதிமுகமும்
கண்ணில்கண்டபோதே-நான்-காதல்கொண்டேன்மாதே- எந்தன்
கருத்தையுமயக்கியுருக்குதுமாரன்
கணைகள்பாயுதென் கண்மணியே

தமயந்தி.

பாயுதென்றேபகர்ந் தாய்வம்பாடியே
வாயிடும்பேரவனை வாயெனவாடியே
பேயனேநீபிழை யாக்கணைதேடியே

வேடன்.

பிழைக்கலாமேமோகணையது தாவிப்பெண்ணே
வந்திடுவாயொரு முத்தந்தந்திடுவாய்
பிரியாவிடையா ரதிமாரன்போலப்
பிரியமாய்வாழலாம் பெண்மயிலே

தமயந்தி.

பெண்ணேயென்வகை பேசுகிறாய்பாவிநீ
கண்ணின்முன்னேநில்லாதே நான்கோபி
பன்னுமம்மேல் யாழாச்சுதேபாவி

வேடன்,

தாவித்தென்றலுமென் னுவியூட்டவனல்ல
சாடுதேமடமானே-யினி-சகிப்பதில்லே-நானே-நாளும்
தாமசஞ்செய்திடாமலே என்னையுந்
தாணவாயடி-தார்குழலே

தமயந்தி.

அடியேயென்றுசொல்ல லாகுமோவேடா
மடியிலுன்னைநீ ருக்குவன்போடா
குவியிற்பெண்ணைக்கூட லாகுமோமூடா

வேடன்.

மூடாவென்றுமனக் கூடாமலேமிகவும்
மோடிசெய்யலாமோ என்மோகந்தவிர்க்கப்போமோ

சூட்டியேயென்னையுங்காட்டியேதூசை
மோசஞ்செய்திடத்தகுமோ.

தமயந்தி.

தருமோவுந்தனைத் தலையையறுத்திடவே
சகமீதெந்தன்னியல்பதான்வெறுத்திடவே
அதமோவெந்தன் துரைசைப்பிரிந்திடவே.

வேடன்சொல்-வெண்பா.

பெண்ணரசேகாமனம்பு பேதிக்குதேமனது
எண்ணமெல்லாநெஞ்சமிளைக்குதே-யிண்ணமுலைப்
பந்துகண்டென்னெஞ்சுருகப்பைந்தாமரையிதழைத்
தந்தினியின்பந்தருவாய்த்தான்.

வேடனசொல்-கலித்துறை.

காட்டினிற்றனித்ததமயந்தியே யெந்தன்கண்மணியே
வீட்டினில்வாடி யிருவருங் கூடியேவீற்றிருப்போம
கேட்டதுதாரேன் தடுத்துரையாதேகிளிமொழியே
மாட்டமென்றால்விட மாட்டேனேவினிவஞ்சியரே.

வசனம்:

அடியோவாரும்பெண்ணே தமயந்தி இந்தக் கரடி புலி மிருகஜாதிகளிருக்கப்பட்ட கானகத்தில்நீ ஒண்டியாயழுதுபுலம்பித் திரிவானேன் என்னுடைய குடிசைக்குப்போனால் என்பெண்சாதியை உனக்குஏவல் பணிவிடை செய்யச்சொல்லுகிறேன நீயும் நானும் மன்மதனும் ரதியும் போலிருக்கலாம் நீ என்னகேட்டபோதிலும் கொண்டுவந்து தருகிறேன் என்வார்த்தையைத்தட்டாதே நீதட்டினாலும் நான் விடப்போகிறதில்லையடிபெண்ணே.

தமயந்திசொல்-கலித்துறை

மூடாவுனக்கென்ன கேடாசண்டாளாமுழுமூடா
வேடாவறிவிலலையோ வெந்தனாசையைவிட்டுவிடு
தாடாளாபோற்று நளராசன்சக்கரந்தலைப்பிளக்கும்
போடாயிழைபொறுத்தேன் செய்தநன்மையும்போய்விட்டதே

வசனம்.

அடா வாடா துரோகி உனக்குக் கெடுதிகாலம் கிட்டநேரிட்டதே மூடர்களுக் கெல்லா மெரிந்து போட்டமுட்டாளே என்னை யிப்படிக்கெல்லாம் வீணனபேச்சுகளைப் பேசினாயேஇதுபகவானுக்கடுக்குமோ நீ செய்தநன்மையினாலே இதுவரையிலும் பொறுத்தேன் இந்தச்செய்தி என்பிராணநாயகராகிய நளமகாராசா யில்லாதபடியால் இப்படிக்கு வீணன பேச்சுகளெல்லாம் பேசினாய் அவர் இவடம் இல்லாமற்போனாலும் அவர்சக்கரமாவது வந்து உன் தலையைபறுத்துப்போடும இனிமேலாவது எப்பேச்சும்பேசாமல்தப்பிப் பிழைத்துவந்தவழியைப்பார்த்து ஓடிப்போடா சண்டாளா வேடா

வேடன்சொல்-பின்-முடுகு- வெண்பா,

பொங்குமதிகாயவனைப் பூங்குயிலுங்கூவவெண்மேற்
றந்தையில்லாமாரனம்பு தைத்தருகமங்கையரே

ஆவிநேயமேபொல்லாது அட்டிசொல்லிடாய்கில்லாது
பாவையேயிணங்கவேளேயார்.

தமயந்திக்கும்-வேடனுக்கும்-சு-வது-தர்க்கம்-கண்ணிகள்

இ-ம்-சஹானாஜம்பிலாரி-ஆதிதாளம்.

இணங்கவாவென்றுசொல்லியிளமதியாய்ப்பேசாதே
சுணங்கனைப்போலநீயுந் துள்ளிவிழுந்தேசாதே
ஈசுவார்த்தையிலு விகட்டியாய்ப்பேசாதே
ஆசைதீரவந்து அணையத்தருணம்பெண்ணே
பெண்ணேயென்றுசும்மாநீ பிதத்துகிறாயடாபாவி
கண்ணின்முன்னேநில்லாதே காதல்வையாதேநான்கோவி
கோபஞ்செய்தாலுமுனைக் கூடியணையாமலே
சோபந்தீரவேதென்பாய்ச் சொல்லொருமொழிநீயென்பாய்
அன்பினுவிராவணனு மழிந்தான்சீதைதன்னாலே
தென்னையிட்டுமாளாதே தெரிவையெனசாபத்தாலே
தெரிவையரோநீயென்பால் சித்தசன்விடுமம்பால்
உருகுந்தனைச்சேர வுன்மனதுவந்துசேர
மனதுவைத்திடப்பெண்ணால் மாண்டான் அரியன்றன்றும்
தினமுமென்னுடன்வாதுசெய்தால்வருமடாதீது.

வேடன்-விருத்தம்,

கலங்கவென்றுரைத்தாயிந்தக் கானகமலைகள்தேசம்
தலந்தனில்வேடரென்னைச் சமத்தனென்றிறைஞ்சுவார்கள்
பிலங்கொளுமிருகமெல்லாம் பிடித்தொருநொடியிற்கொல்வேன்
அலங்கிர்தமயிலேயுந்த னாசையால்வணங்கினேனே.

வசனம்,

ஆகோவாரும்பெண்ணே தமயந்தி இந்தக்காட்டில் வாசம்பண்ண
ப்பட்ட வேடர்களெல்லாம் என்பேர்சொன்னால், நடுநடுங்கி ஓடிப்போ
வார்கள் ஆருக்குமடங்காத மிருகசாதிகளையெல்லாம் ஒருக்ஷணப்பொ
ழுதில் பிடித்துக்கொல்வேன் அப்பேர்ப்பட்டநான்உன்னைக்கண்டபோ
தே என்னை மன்மதபாணம் வந்துதுளைக்குது நான் யெப்படிச்சகிக்க
போகிறேன் உன்காலையாவது கும்பிடுகிறேன் நீசொன்னவேலைகளெ
ல்லாஞ் செய்கிறேன் என்பேரில் கோபஞ்செய்யாமல்சேர்ந்தணைந்தா
னானேதேச காலமும் மறப்பதில்லை அடிபெண்ணே தமயந்தி,

வேடனுக்கும்-தமயந்திக்கும்-எ-வது தர்க்கம்-கண்ணிகள்

[மேமனம்]
இ-ம்-பூபாளம்-ஏகதாளம்,

பொறுக்கவொண்ணாதென்று போவென்று சொல்லவந்தாய் அன்
வெறுக்கலாமேனிதுவேளையல்லவோபெண்ணே- அன்னமே
வேளையல்லடாபாவிமிருகம்போலெண்ணியேவேடனே-என்னை
வேடனே
யாளநினைத்துவந்தாலடுக்குமோவுனக்கிது

அடுக்காதோவுனைக்கொல்லஅரவத்தைத்துணித்தேனே- அன்னமே
காம-இடுக்கந்தவிரக்கூடியிருந்தாற்பயமென்னடி அன்னமே
இருந்திடவென்றனை மிறைநாளன்றனைவிட்டுவேடனே அடா
பொருந்துமோவுனக்கிந்தபுத்திபோகாதடா வேடனே
புத்திசொல்வதென்னடி பூவையேயினிக்கேளும் அன்னமே உன்னைப்
பத்தியிழுத்துமானபங்கபஞ்செய்வேனடி அன்னமே
பங்கபஞ்செய்திடச் சிவபகவானும் பொறுப்பனோ வேடனே உந்தன்
அங்கம்பிளக்கவென்றுலனுங்காமலோடிப்போவேடனே,

வேடன்-விருத்தம்.

ஓடிநீபோடாவென்றே யுரைத்தமாமயிலேயானும்
தேடியபொருளுக்கேற்ற சித்திரப்பதுமைபெண்ணே
நாடினேனுந்தனாசை நம்பவளிதழைக்கோதி
கூடினேனணையக்கண்பார் கும்பிட்டேன்கும்பிட்டேனே.

வேடன்தனிச்சொல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-பூபாளம்-ஆதிதாளம்.

பாதம்பணிந்துநான்பணிவிடைசெய்கிறன்டி பெண்ணே உந்தன்
பக்ஷம்வைத்தென்றனை ரக்ஷித்தருளடியென் கண்ணே
சீதமலர்வதனமாதே அடிமைகொள்ளும் பெண்ணே அடி
சிந்தைமகிழ்ந்தென்னைவந்துசேரடி எந்தன் கண்ணே
காமன்கணையாலெந்தனுவிதுடிக்குதடி பெண்ணே என்னைக்
கட்டியணைந்துமுத்தமிட்டருளவாயடி கண்ணே
சோமனுந்தணலாகத்தேகந்தனில்வீசுதே பெண்ணே மெத்தச்
சோபமாகுதேயென்மேல்கோபமேதடிசும்மா கண்ணே
பாவிமாங்குயில்கூடக்கூவிச்சதிசெய்குதே பெண்ணே இப்போ
பாராமலெனதாசைதீராமல்விடுவனோ கண்ணே
ஆவிபதைக்கவிட்டாற்பூவைநான்சகியேனே பெண்ணே தேகம்
அழியாமற்புவியெங்கும்பழியாமற்காரடி கண்ணே

தமயந்தி-விருத்தம்.

பழிசெயுங்கொடியவேடா பாதகாவுனக்குநல்ல
வழிபெறவோநீயிந்த வார்த்தைகள்சொன்னாயென்னை
எளிதெனவெண்ணவேண்டா மிருதயந்தானேளிப்போ
அழிந்திடுமாசைவிட்டு அகலவேயகன்றிடாயே.

(வ-ம்) அடாவடாபாவிவேடா நீயிப்போக்கொத்த அகாத்யமானவார்த்தைகளைச் சொன்னாயேஉனக்கு சுவாமிதுணைசெய்வார் நீயும் நல்லகதியிற்போய்ச்சேரமாட்டாய் இனிமேல் மனது தாளமாட்டாது இப்போவாவது எங்கேயாகிலு மோடிப்போடாவேடா,

வேடன்- கலித்துறை.

நானேகரும்படிநீயேயதின்ரசம்நாயகியே
தேனேயுன்வாயிதழ்தந்தென்னைமெல்லவுஞ்சேர்ந்தணைந்தால்

தானேபுணர்ந்திட மனதிலாகாதென்னைத் தன்னுறவையோர்
மாவேவிட்டேனுன்னை நீபோறதெங்குசெல்லமாயையிலே

வேடனுக்கும்- தமயந்திக்கும்-வாது

தர்க்கம்-கண்ணிகள்- இ-ம்-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்,

பூசைசெய்கிறேனுன்னை ஒருபுத்திசொல்லடீயென் கண்ணே
நாசகாலமடாவேடா நீநரகத்துக்காளாவாய்போடா
மாதம்பிடிக்குழந்தையானேனென்மேல்பக்ஷம்வைத்தாளடி தேனே
வாதுசொல்லாதடாவேடா கெடுவருபுன்சொன்னேனடாபோடா
மறக்கவொட்டாப்பக்ஷமானேனென்தன்மானமப்ஸ்திரீயடி தேனே
பிறர்தாரமிச்சித்தநாயே முன்னூல்போனதறியாயடா நீயே
நுமயிக்கிதேவைடி பெண்ணே மனக்கோட்டிகொள்ளுதடி கண்ணே
வாமபும்பயமிலேயடா வேடா மெத்தவாப்பிருசாதேயடா போடா
சகிக்கமாட்டேனடி பெண்ணே கைச்சரசமுன்செய்வேன்டி பொன்னே
கதைக்குப்புரமெரித்தார் வேடா உன்னைநாசஞ்செய்வாரடா போடா
மட்டுமட்டிப்பிடிப்பேனடி பெண்ணேனாணிமேற்கேளடி கண்ணே
கிட்டவராதடா போடா பாவி நான் கிட்டி இனைக்குவசனுவி
மறந்துபோனேனடி பெண்ணே உன்னை வதுச்செய்வனுனடி கண்ணே
நெருங்கிவராதே கிட்டே மோகி உன்னை நெருப்பாயெரிப்பனடா துரோ

பொது-கலித்துறை.

முக்கண்சிவனுலனக்கனெரியமுப்புரமெரியப்
புக்கலநுமானிலங்கையெரித்தபழைமையைப்போல்
மைக்குழலாள்தமயந்திநளனிடம்வைத்தகற்பு
அக்கினியாலுமவ்வேடனெரிந்தவதிசயமே

தமயந்திவிருத்தம்.

கோபத்தாலெரிந்தவேடன் கொலையானதைக்குவந்து
ஆபத்தைத்தீர்த்தானென்றே யடிக்கடி துயரமாகி
பாபத்தைக்கெட்டசாதி யிவ்வனவேடன்முன்பு
சாபத்தாலெரிந்தானென்று தமயந்திப்புலம்புவாளே

வேடனெரிந்தபின்-தமயந்திபுலம்பல்-கண்ணிகள்.

இ-ம்-நவரோஸ்-ஆதிதாளம்.

மணிதரில்லாப்பாவியுலகுதனிலுயிரா
வைத்திருக்கவோமோவிந்தமட்டும்
தனிவழிபோகும்தமக்கையர்கள்கணவன்
தன்னைவிட்டுக்காட்டில்வாராலானான்
கொண்டதொருமணக்கணவனில்லையென்று
கொடும்பாவிவேடன் கொட்டிக்கொண்டான்
ஆலக்கனசருரச் சாகேகள்தன்னைதான்
அழித்துகற்றசைச்சோற்றிக்கலகத்தேனுதான்
ஏதுவிலேபசனவயுணத்தக்கதேனுதான்பகங்

கன்றைக்கட்டிப்பாலைக்கறந்தேனோதான்
நம்பினோரைக்கூட்டிவந்துயாறுமெல்லை
நட்டாத்திற்கைவிட்டேனோதான்
வம்புசெய்துபிறருடைமைதனைக்கையில்
வாங்கியேதானில்லையென்றேனோதான்
வாழ்மனையிற்றீயை வைத்தநானுமண்ணில்
வழக்குநிந்தைகள்சொல்லி வாழ்ந்தனேனோதான்
தாழ்விலலாமற்செய்த பாவமெந்தன்கொண்ட
சக்ரவர்த்திதன்னைப்பிரித்தேனோ
சூழ்பவத்தைத்தீர்க்கும் கயிலைவாசா தொண்டர்
சுந்தரர்க்காகத்தூது சென்றவீசா
மங்கையாளென்கவலை கலகசந்திரவெந்தன்
மன்னவனைக்காணநின்றருள்தா
கங்கைதிங்கள்கொன்றை தும்பைசூடும்லோக
காரணனேகாக்கக்கடனுமக்கே.

தமயந்திகாலத்தைவெறுத்தல் விருத்தம்.

திருவளரும்விதர்ப்பநகராளும்வீம
சேனனருள்புதல்வியனுஞ்செழிக்குங்காலம்
தருவனருங்கற்பகநாட்டன்னமெனைப்பால்
சக்ரவர்த்திநளன்புகழைச்சாற்றுங்காலம்
கருவளருமெனதுதந்தை நளேந்திரர்க்குக்
கன்னியென்னைமணஞ்சூட்டிக்களிக்குங்காலம்
இருவருங்கலிராஜனிடுக்கஞ்செய்ய
எண்ணிடவேயாங்கள்வனமெய்தகாலம்
எய்திடவேபுட்காரணமூலமையாள
இராசனுடன்வனத்தில்வந்திருந்தகாலம்
செய்திடவேநித்திரையிலென்னைவிட்டுச்
சென்றமன்னன்றனைத்தேடித்தியங்குங்காலம்
கொத்திடவேசுற்றுமெனைப்பாம்புதன்னை
நறுக்கிவனவேடனென்னை நாடுங்காலம்
உய்திடவேபொருந்தாமலெரித்தேயெந்தன்
உத்தமனைத்தேடியழுதருகுங்காலம்.

பொதுவசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் தமயந்தியானவள் நித்திரைசெய்யும்பொழுது புருஷன் பிரிந்துபோகநித்திரைதெளிந்து புருஷனைக்காணாமல் அனேகங்காடு மலைவனம்வனாந்திரங்களெல்லாம் தேடிவருங்கையில் மலைப்பாம்பானது வந்து தமயந்தியைச் சுற்றிக்கொண்டு அவதிப்படுத்த அப்போது சுவாமிகிருபையினாலே காட்டில் வாசஞ்செய்யப்பட்ட வேடனானவன்வந்து அந்தப்பாம்பை யிரண்டு துண்டாக்கிவிட்டு தமயந்தி

தேவியைச் சேரவேணுமென்று வாதாடித்தர்க்கிக்க அப்போது அவளிட பதிவிரதாக்கினியானது அவ்வேடனை பஸ்மீகரமா யெரித்துவிட்டபோது தமயந்தியானவள் அவன்செய்த அபசாரமெல்லா மன்னித்தும் அவ்வேடனெரிந்துப்போனதைப்பற்றி புலம்பிக்கொண்டுபோகிற விதம் எப்படியென்றால்.

பொது-விருத்தம்.

வன்வேடனெரிந்தபின்பு வனிதையுமனது நொந்து
தனிவழிநடக்கும்போது ஜனார்த்தனன் கிருபையாலே
முனிவராசிரமங்கண்டு மொய்குழலங்குசேர்ந்து
கனிவொடுமுனிவன்கேட்கக் காரிழையுரைக்கின்றாளே

முனிவர்-விருத்தம்.

சேயிழைக்கரசியான தேன்மொழிமாதேயம்மா
சாயிலேகனியருந்திக் கானகந்தனில்வாழும்
ஏயமாமுனிவர்பக்க லெங்கிருந்தெங்குவந்தாய்
நீயாருன்பேர்தானென்ன நெறியுடனிகழ்த்துவாயே;

வசனம்,

அகோவாருமம்மா நீயார் எந்தவூர் எந்ததேசம் இங்கே ரிஷியீஸ்பரர்கள் வாசஞ்செய்யப்பட்ட ஆசிரமத்தில் நீ ஒண்டியாயழுது புலம்பித்திரிந்து நீ இவடம்வந்தகாரியஞ் சொல்லவேணுமம்மா.

தமயந்தி-முனியீஸ்பரருக்குச்சொல்-அகவல்,

திருவடிசரணம் ஜெயமுனியேந்திரா
அருளையென்றுமையனா யன்புடன்கேளீர்
தருவளர்தேவ தாருவனிகர்க்கும்
பெருவளமிகுந்த பெருமைசேர்விதர்ப்ப
நகர்வீமராசன் நற்றவத்துதித்த
தகைமைசேர்மாது தமயந்தியென்பேர்
செகமெலாம்பரவும் ஜெயவீரசூரன்
பகைவர்கண்டஞ்சும் பராக்கிரமமுடையான்
நிடதநாடுடைய நிதிமிகப்படையான்
தடமிகுஞ்சக்க ராயுதப்படையான்
கொடையினிற்கன்னன் குணசம்பன்னன்
நடமிடும்பரியோ னளேந்திரராஜன்
பாரியானிராஜன் பார்முழுதாண்டு
காரிதன்பகையால் காசினியிழந்து
ஆரணியத்தி லாசனேடெய்தேன்
போரணிமன்னன் பிரிந்தனர் துயிலில்
தேடியேசிந்தை தியங்கியேவனத்தில்
வாடியான்மயங்கிவருகின்றவழியில
ஆடியோர்நாக மதுகண்டுமறிக்க
வேடனும்வந்து வெட்டியல்லரவை

கூடவேயென்மேற்கொண்டனன்மையல்
நீடியேயன்பால் நெருங்கியேவேட
மூடனையெரித்து முயங்கியானிங்கு
வந்தனன்சாமி மலர்ப்பதங்கண்டேன்
பின்துணையில்லேப் பிரம்மகுலத்தாய்
சுந்திரபாதந்தொழுதிடுமகவைச்
சந்ததங்காக்கத் தான்கடன்கடனே.

முனிவர்கள்சொல்-விருத்தம்,

தாளினைதனிற்பணிந்த தையலேயாசீர்வாதம்
ஏழைநாட்டான்வந்து இருந்தநட்பாதிபோச்சு
ஊழ்வினைதுலைந்திடப்போ வுங்களைச்சிரட்சிப்பாளீ
வாழ்நீயங்கிருந்துசுவாகு மாநகர்க்கேகுவாயே.

(வ-ம்) அகோவாருமம்மா தமயந்தி ஆசீர்வாதம் நீநம்மிடமாயிருக்கிறது சரியல்ல இவடமிருந்து எங்களுடன் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு ல்லல அன்னவஸ்திர முதலானது மில்லாமல் காய் கனி கிழங்குகளைப்புசித்திருக்கமாட்டாய் இதோ எதிரே யிருக்குது சுவாகுபட்டணம் அதில் உன் சிறியதாயாரான கோங்கிலாதேவி யிருக்கிறாள் அவளிடம் சுகமாய்ப் போயிருக்கலாம் உங்களுக்குச்சனிபகவான் இன்னமும் மூணோ வருஷத்துக்கு பூரணவதிகாரஞ் செலுத்தப்போகிறார் பிறகு உங்களுக்கு சௌக்கியமுண்டாயிருப்பீர்கள் போயவாருமம்மாதாயே.

தமயந்திசொல்-விருத்தம்.

தவமுனிவிடையைப்பெற்றுத் தமயந்திக்கந்தயல்தானும்
புவியிலாரென்னைப்போலப் பெண்பிறந்தார்களோயோ
பவமெனசெய்திட்டேனோ பத்தாவும்பிரியமுன்செய்
தவமோயிவ்விதிக்காவேதன் ஜனார்த்தனால்விதித்தவாறே.

தமயந்தி-முதல்-புலம்பல்-கண்ணிகள்- இ-ம்-முகாரி-ஏகதாளம்.

அரிமாதவாமுகுந்தானந்த அச்சுதாவாசுதேவா
கருடாசலகிருபைவைத்திந்தக் காட்டில்வந்தென்னைக்காவாய்
ஒருதுணையுமில்லேயேயெந்த னுயிர்த்தோழனும்வல்லையே
சிறுமைமிகச்சனிபகவான்செய்த தொல்லேயோ
அயன்மைத்தவிதியோ-வதனுலேயிந்தக்கெதியோ
நயமாச்செய்யுந்தருமலித் தேனேலந்தச்சதியோ
பயமுமென்னேமிஞ்சித்தேயிந்தப் பாழ்மனமுமஞ்சுதே
தயர்போய்நான்கள்ளஞ்சவே துணைசெய்குவாய்ச்சனிகெஞ்சவே
பூமிபொருள்புருஷன்பிள்ளை பூஷணமுமிழந்தேன்
சாமிகொண்டாதன்செய்தசதியால்மனந்தளர்ந்தேன்

வெய்யல்மிகவாகுதே யெந்தன் மேனியெல்லாநோகுதே
கைகால்விட்டுப்போகுதே மனங் கலங்கிமிகவாடுதே
நாட்டைவிட்டுநானேயிந்தக் காட்டில்வந்தேனம்மானே
பாட்டைதப்பிப்போனேனையோ பரதேசிபோலானேன்
பஞ்சவன்னகிளியேஎன்போல் பாவியுண்டோமொழியே
என்செய்குவேன்மொழியேஎங்கள் நகர்தனக்குவழியே,

தமயந்தி-உ-வது-புலம்பல்-தரு-இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்;

நாராயணகோவிந்தகேசவா-அரி
நாராயணகோவிந்தகேசவா

நாராயணகோவிந்தநம்பினேனுன்னையிந்த
ஆரண்யந்தனிலெந்தவாபத்துந்தீர்க்குமுகுந்த (நாராய)
ஆராவமுதேகிஷ்ணமாதவாவுமக்கபயங்கோகுலபதியாதவா
நீராவினையகற்றுந் தீர்க்குந்தயாபரனே
வேறுருந்துணையுண்டோ வேளைரட்சியுமென்னை (நாராய)
நாடுநகரைவிட்டுவந்தோமேநாங்கள்
ராப்பகல்யுகமாக நொந்தோமே
காடுவீடாய்த்திரிந்துகணவன்றனைப்பிரிந்து
வாடும்பேதைமுன்வந்தேன்வருத்தந்தவிர்ப்பரிந்தே (நாராய)
வாலவயதில்மணம் புரிந்தாரேபெற்றப்
பாலரெனையும்விட்டுப் பிரிந்தாரே
காலன்போற்சனிவந்த காரணந்தானேமுகுந்த
கோலமெல்லாம்நந்த கோபாலாருளெங்கள் (நாராய)
மரகதவடிவம்போன்ற வனிதையுமனதுநொந்து
சரிவழிநடக்கும்போது ஜனார்த்தனன்கிருபையாலே
அரிபதமனதிலெண்ணி யாரணியத்தைநாடி
வருகையில்செட்டிமார்கள் வழியினில்வந்தாற்றுரே.

பொதிமாட்டுக்காரசெட்டிகள்-வருகிற-தரு-இ ம்.

சௌராஷ்டகம்-அட தாளம்.

செட்டிமார்கள்வந்தார்வர்த்தகஞ்செய்யும்
செட்டிமார்கள்வந்தார்

செட்டிமார்கள்வந்தார்தெட்டிப்பணம்பறிக்குங்
கொட்டிக்கொள்வோர்களைமுட்டிப்பொருளைவாங்கும் (செட்)
நாணயமுடையோர்க்குவேணபொருள்கொடுப்பார்
நம்பிக்கையில்லார்க்கு செமபுக்காசுங்கொடார்
ஆணிப்பொன்கோர்வையுமழகுகட்டளைப்பையும்
வேணபொன்னாழத்திய மெழுகுநன்னடையுங்கொண்டு (செட்)
நார்மடிப்பூணூலுக் நவரத்தினப்பணிகளுஞ்
சேருடன்பணங்காசு சிலவானமணிகளும்

ஆருங்கொள்ளவேவிற்கும் ஆசைபெருகிநிற்கும்
காரியந்தனிற்கேட்டு வீரியத்துடன்கோமுட்டி (செட்)

செட்டிகள்சொல்-விருத்தம்,

அம்மாநீயெந்தவூர்தா னழுகாதேபயப்படாதே
சும்மாச்சொல்வந்தவாறு துணைசெய்வர்சுவாமிதங்கள்
எம்மொடுபிறந்ததங்கை யெனவெண்ணிக்கேட்டோம்நாங்கள்
உம்மோடுபிறந்தோரென்றே யுண்மையாருரைசெய்வீரே.

(வசனம்) அகோவாருங்களம்மா தாயே நீங்கள் எந்தவூர் எந்ததேசம் இந்தவனத்திலே தனியாக அழுதுபுலம்பிக்கொண்டு வரவேண்டியகாரணமென்ன எங்களோடுகூடப் பிறந்தோர்க்குச் சமானமாக வெண்ணிப்பயப்படாமற் சொல்லுமம்மாதாயே,

தமயந்திசொல் - விருத்தம்.

சொல்லுமென்றுரைத்தீரண்ணா தொல்லுலகாளும்ராஜன்
வல்லவனளோந்திரன்கொண்ட மயில்தமயந்தியென்பேர்
பொல்லாதசனியனாலேபுருஷன்பிள்ளையும்பிரிந்து
எல்லாதுன்பத்திற்காளாயிருந்திங்கேயான்வந்தேனே

(வசனம்) அகோவாருங்களண்ணே செட்டிமார்களே நான் விதர்ப்பதேசமாளப்பட்ட வீமராஜன் புத்திரியாக்கும், என்பேர் தமயந்தியென்றுசொல்வார்கள் நிஷதபுரியாளப்பட்ட நளச்சக்கிரவர்த்தி மகாராசனுக்கு நான் பாரியான பின்பு சநிபகவான்மாயையினாலே ராசனும்நானும் வனத்துக்குவந்து ஒருவரை ஒருவர்விட்டுப்பிரிந்து தேடிவரும்போது என்னைக்கொல்லவந்தசர்ப்பத்தை ஒருவேடன் சம்மாரஞ்செய்து என்னைச் சேரவேணுமென்றுவாதாடி அக்கினியாயெரிந்துபோனான் இப்பால் நான்வரும்போது சுவாமியினிட கிருபையினாலே தங்களைக் கண்டேனண்ணா தங்கள்பிறவியைப்போலெண்ணி துணையாக வழைத்துக்கொண்டுபோய் சுவாகுபட்டணம் சேர்த்துவிடுங்கோளண்ணா செட்டிமார்களே,

செட்டிகள்சொல்-வசனம்.

அகோவாருமம்மாதாயே ஜெகதீஸ்வரி அந்த சனிபகவான்செய்கிற மாயைகளை அரியரப்பிரம்மாதிகளாலுமறியக்கூடாதுநாங்களும்சுவாகுபட்டணத்துக்கு சிலவியாபாரங் கொண்டு போகிறோம் எங்கள்பின்னே வந்தால் அழைத்துக்கொண்டுபோய்விடுகிறோமம்மாதாயே.

பொது-தரு-இ-ம் சௌராஷ்டகம்-ஏகதாளம்.

செட்டிமாருடனேகூடித் தேன்மொழிதடந்தனளே
பட்டணம்பதிகொடுத்து பத்தாவையுமகைவிடுத்து
துட்டவேடனையெரித்து சுவாமியைநெஞ்சிற்குறித்து (செட்டி)
கொடியிடையுக்கத்தளிக்க கோதைபாதங்கொப்புளிக்க
மடமயில்தமயந்திமாது வரும்விதியையெண்ணிடப்போது (செட்டி)

யாளிசிம்பசார்த்தூலங்கள் யாளிபுலியரவங்கள்
தானகமிருகங்களோர்ந்து கண்டுபத்தினித்தமயந்தி (செட்டி

பொது விருத்தம்-

பத்தினிதமயந்திப்பெண் பத்தாவும்வரக்காணமல்
சித்தமுந்தியங்கிக்காட்டில்செட்டிகள் துணையாய்ச்செல்ல
அத்தடத்தனிலோராலவிருக்ஷமுங்குளமுங்கண்டங்
குத்தமிதாகந்தீர வுண்டுநீருறங்கினளே.

இதுவுமது.

உண்டுநீருறங்கும்போது வுள்ளியேகலிராசேந்திரன்
அன்றுளபகையையெண்ணி யானையைப்போலருபங்
கொண்டுகொச்சித்துவீமன் கோதைக்குத்துணையாய்வந்த
இண்டிறல்வணிகர்தம்மைச் சோதிக்கவந்ததன்றே.

யானைவருகிற-பொது-தரு- இ-ம்-தன்யாசி-ஆதிதாளம்.

யானைவந்துதே-கலியானைவந்துதே.

தானதனிற்கட்டல்தாபரசங்கங்கள்
வானத்துள்ளோருமற்றெவருநிலைகலங்க
பதியுமரசுமிழந்துபோகப்
பாவையும்பாலருமவேருதாருகக்
கெதியற்றவனாந்தன்னிலேகக்
கிளிமொழிதமயந்திக்குமுன்பாக (யானை
ஆதியிற்செய்தகதையைமனதிலெண்ணி
யரசதுபுட்கரனுணுததப்பேகபெண்ணி
வேதிநீசெய்யநளனுமனங்குன்னணி
விட்டபின்னுளேமிகவருந்தநண்ணி (யானை

பொது-விருத்தம்.

ஆனைபோல்வந்தசனிமகவன்றுஅவ
மருவைதமயந்தியைக்கண்டார்ப்பரித்துக்
கானகத்தில்நித்திரைசெய்யும்வணிகர்தம்மைக்
காலினுந்தேய்த்துயிரை வாங்கும்போது
மான்விழியாணடுங்கியஞ்சிப்பயந்துசிந்தை
வாடிவொண்டியாகவனாந்திரத்திலோடித்
தீனதயாபரனந்தமூருந்தாவென்ன
செய்குவேனெனம்புலப்பிச் செப்புவாளே

தமயந்தி- செட்டிகளிறந்ததைக்கண்டு- புலம்பல்

தரு-இ-ம்-கமாஸ்- ஆதிதாளம்.

இந்தவிதிக்கென்னசெய்குவேன்-வனைபங்காளா
இந்தவிதிக்கென்னசெய்குவேன்.

இந்தவிதிக்கென்னசெய்வேன் எப்படிநானினியுய்வேன்
முந்தசெய்பவவிதாமோ முழுதுஞ்சோதிக்கலாமோ (இந்தவித்

பச்சவடம்பரிகொடுத்தே பாரவாகுதேவா
பத்தாவையுங்காட்டில்விடுத்தே
அச்சமுடனோட்டமெடுத்தேன் துணையாய்வந்த
யாபாரியைப்பழிகொடுத்தேன்.
முச்சக்கூர்மநரசிம்மா லட்சுமித்தாயேயென்னம்மா
ரக்ஷிப்பாய்சீதாபிராமா நீநினைந்தால்பெரிதாமா. (இந்தவிதி)
இந்திரனுல்வருந்தருளைப்பேர-சகிபதுவான
இடுக்கத்தாலெய்தசிறையோ
தந்தையென்தாய்த்தவ நிறையோ அல்லதுராஜ
சக்கிரவர்த்திசெய்தகுறையோ
சந்திரகுலத்திற்பிறந்து தண்டகாவனந்திரிந்து
வந்தவழியிற்பறிந்து சொந்தமாவந்தோரரிந்து (இந்தவிதி)
முன்னறியேன்பின்னுமறியேன்-சனியால்வந்த
மோசமென்பதையுந்தெரியேன்
அன்னிதமாயொன்றுங்கூறியேன்-உயிர்வைத்திருந்து
அவனியிலினிமேற்மரியேன்
பன்னகசயனைபார்ப்பீர் பாவியென்றுயரக்கிர்ப்பீர்
தன்னையடுத்தோரையேர்ப்பீர் தலைவனைகருய்யப்பார்ப்பீர் (இந்தவிதி)

தமயந்திசொல்-பதியம்,

ஐயவேனுகாடி தோர்த்ததற்கழுவனே-பதியாகருக்கழுவேனே
பாலனைவிடுத்தே யிருப்பதற்கழுவேனே பறிந்ததுயிலுக்கழுவேனே
தையலெனைவிட்டேகும் நாயகற்கழுவேனே-சர்ப்பந்தனைக்கழுவேனே
தப்பிதநினைந்திடும் வேடனுக்கழுவேனே-தனகவணிகருக்கழுவேனே
வையகந்தனில்வந்த விதிதனக்கழுவேனே-வளர்தந்தைதாயக்கழுவேனே
வஞ்சகஞ்செய்தசனி வாதனைக்கழுவேனே வனம்வந்ததற்கழுவேனே
ஐயோநான்பெண்ணாய் பிறந்ததற்கழுவேனே யாரார்குறைக்கழுவேனே
ஆதிசெல்வத்துடன்ரக்ஷிசியருள்செய்வாய் அபயவரதக்கடவுளே

பொது-விருத்தம்.

திருநிகர்தமயந்திபெண் செட்டிமாரிறந்தபின்பு
அரிபதமனதிலெண்ணியடித்தழுதலறும்போது
மருமலர்த்துளவமார்பன வணிகரையெழுப்பவப்போ
தரிதாய்வணிகர்பின்னல் சுவாகுபட்டணம்வந்தாளே.

(வ-ம்) இந்தப்பிரகாரம் தமயந்தியானவள் ரிஷிசுரரான் ஆசிரமத்தைவிட்டுப் பொதிமாட்டுக்கார செட்டிகளைத்துணையாக அழைத்துக்கொண்டுவரும்போது. இவடத்தில் நல்லஜலமும் குளிர்ந்தகாற்றுமானதினாலே தமயந்தியானவள் தாகந்தீர்ந்து நித்திரைசெய்யஅப்போது சனிபகவான் ஆனைரூபமெடுத்துவந்து நித்திரைசெய்கிற செட்டிமார்களைக்கொன்றுபோட அப்போதுதமயந்தி துணையாகவந்த செட்டிகளிறந்துபோனதைக்குறித்து மிகவுங்கலங்கி ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவைதோத்திரஞ்செய்ய

அப்போது ஆகாயத்தில் அசரீரிவாக்கொன்றுபிறக்க அதனால் இறந்து போனசெட்டிகள் உயிருண்டாகத்தமயந்தியை யழைத்துக்கொண்டுசுவாகுபட்டணம்போகிறவிதமெப்படியென்றால்.

(தரு) அன்னம்போல்நடந்து தள்ளாடி
அங்கங்குங்குழைந்து முகம்வாடி
பொன்னுடலில் வேர்வையோடி
புந்தியிற்பசியும் நீடி-(செட்டி)

செட்டிகள்சொல்வசனம்

அகோவாருமம்மாதாயே ராஜபரமெஸ்வரி உங்களை இதுவனாயிலுங் காப்பாத்தியழைத்துக்கொண்டு சுவாகுபட்டணம்வந்து சேர்ந்தோம் நீங்கள் சஞ்சலப்படாமல் எவ்விடமும்போகாமல் சுகமாய் இந்தப் பட்டணத்தில்தானே வாசஞ்செய்யுமம்மா நாங்கள் கொண்டுவந்த சரக்குகளை எங்கேயாவது கொண்டுபோய விற்கப்போகிறோம் நீங்கள்போய் வாருங்களம்மாதாயே.

பொதுவிருத்தம்.

சந்திரவிம்பமொத்த தமயந்திமாதுதானும்
வந்தனள்சுவாகுராஜன் மாநகர்வீதிதன்னில்
அந்தமாநகரிலுள்ளோ ரநவையரெவருங்கண்டு
சிந்தையுமறந்துநின்று திகைத்துமேசெப்புவாரே,

தமயந்தியைப்பார்த்து-ஊர்ஜனங்கள்--விசனப்படுதல்-கண்ணிகள்

இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்

ஆரடியம்மாயிவள் ஆரடியம்மாபோகிற
தாரடியம்மாசுருக்காய் பாரடியம்மா
தாரணியினீங்களிந்த வாரணங்கைப்போலவாருந்
தான்கண்டதுண்டோவம்மா-தங்கையரே
நாரணன்மனைவியோ தான்வாரணிந்திராணியோதான்
நான்முகனுகியோதா னவிலுமம்மா இவள்
சங்கரன்படைத்தசிவ சத்தியோநித்யகல்யாணி
தமயந்திதேவிதானோதங்கையரே
அங்கசவேள்ரதியோ வாம்பையரூர்வசியோ
ஆகாசவாணிதானோ ஆச்சியரேசொல்லும்
மண்டலந்திலிந்தப் பூவையிருக்கப்பிர்மன்
பெண்களையேன்படைத்தான்புகலுமம்மா
ஆமிவளுருவம்போல நாமெங்குங்கண்டதில்லை
அரசன்தேவிக்குறைப்வோம்ஆச்சியரேசொல்லும்

பொது-விருத்தம்,

இந்திரவுலக்மாத ரிறங்கியேபோற்றிநிற்க
வந்தனஞ்செய்துரம்பை மாதர்களாசிகூறத்

சந்திரவஸ்திரபூஷணாதிகளணிந்துக்கொண்டு
சந்திரமுகத்தாள்கோங்கிலாதேவிசபையில்வந்தாளே

கோங்கிலாதேவி-வருகிற-தரு-இ-ம்-பைரவி. ஆதிதாளம்.

கோகநகத்தைநிகர்கோதையொளும்ராஜகோங்கிலாதேவிவந்தாள்

மாகநகப்பணிகள்-வயிரமுத்துமணிகள்
தேகந்தனிலேபூண்டுசேடியர்கைலாகுகொண்டு (கோகநக)

தாமரைமலர்ப்பதத்தைதண்டைசிலம்புகொஞ்சச்
சரிகையிடப்பதனந்த கதகவெனமிஞ்ச
மாமதிராதிபவள்வடிவுசாயலுக்கஞ்ச
வாலைநாயகிபோலே வந்தாள்சபைகள்கெஞ்ச (கோகநக)

பாம்பின்மதிப்பிறைபளபளெனமதித்துப்
பச்சைதங்கமிழைத்துச்சுட்டிருக்கடிமுத்து
மான்விழிநாசிகாபரணமூக்குத்திநத்து
வரிவிழிநுதலில்மைத்திலதமுந்தரித்து (கோகநக)

வன்னச்சரிகைதுயில் மருங்கில்வரிந்துகட்டி
மாற்றுயர்பரஞ்சி வயிரமிழைத்தமெட்டு
மின்னுமேகலைபணிவிளங்கவொட்டியாணமிட்டு
பின்னற்சடைபணிகள் பிரளத்தொங்கவேவிட்டு (கோகநக)

தாதிகள்சொல்-வசனம்.

ஆகோசரணம்சரணமம்மாதாயே ராஜபரமேஸ்வரி நம்மிடஆசார முகவழியாய் ஆரோஒருஸ்திரி சாரிபோகிறாள் அவளைப்பார்த்தால்லட் சுமியோ சரஸ்வதியோ இந்திராணியோ அல்லது ரதிதேவியோ இவர் களையெல்லாம் ஒருபக்கஞ் சொல்லலாமா இந்தஸ்திரியை நாங்களிது வரைக்கும பார்த்ததுமில்லை கேட்டதுமில்லை கண்டதுமில்லை நாங்களெ ன்ன சொல்லப்போகிறோமம்மாதாயே.

கோங்கிலாதேவி-விருத்தம்.

தாதியேசகியேயந்தத் தையலேநீங்கள்சென்று
போதவேயழைத்துவந்துபுகலுவீர்பூதலத்தில்
ஒருவருங்காணாத வெழின்மிகுவடிவமுள்ள
மாதினைநமதுபக்கல வருகவே யழைப்பிப்பாயே,

(வ-ம்) ஆகோவாரும் பெண்ணே சகிமார்களே அந்தப்பெண்ணைப் போல நாங்கள்கண்டதுமில்லை கேட்டது மில்லையென்று சொல்லவந் தீர்களே அந்தஸ்திரியை நம்மிடசபைக்கழைத்துக்கொண்டுவாரும்பெ ண்ணேசகிமார்களே,

சகிசொல்-விருத்தம்-

தாயேஒஅம்மாநில்லு தாரணியாளுமெங்கள்
ஆயிராஜாத்தியுங்க ளரியவாய்மொழியைக்கேட்கப்
பொயழைத்திடவுத்தாரம் புரிந்தனளாகையாலே
நேயமாயவர்துகண்டு நிமிஷத்திற்சொல்லுவாயே,

(வ-ம்) அகோவாருமம்மாதாயே எங்கள்ராஜாத்தியானவள் உங்களை யழைத்துக்கொண்டுவரும்படி உத்தரவாகியிருக்குது நீங்கள்வந்து கண் டுவார்த்தப்பேசிப்போங்களம்மாதாயே,

தமயந்திசொல்- விருத்தம்.

காவிலம்புகழுந்தாயே நமஸ்காரமம்மாவென்னை
யழைத்தீர்களகாரணமிப்பவாதனிலுமேன்மை
தானகந்தோறுஞ்சுற்றிக்கடிநகர்தன்னில்வந்தேன்
தானழைத்திட்டசெய்தி தயையுடன்சாற்றுவீரே

(வ-ம்) அகோசரணஞ்சரணமம்மாதாயேராஜபரமேஸ்வரி இந்தப்பட் டணத்தில் பிழைக்கவந்தவென்னை அழைத்தகாரணம் திருவுளம் பற்ற வேணுமம்மாதாயே.

கோங்கிலாதேவிக்கும்-தமயந்திக்கும்-தர்க்கம்-தரு

இ ம்-மத்தியமாவதி-திரிபுடைதாளம்.

ஆர்நீ என்னம்மா-சொல்லொன்றுக்கு-மஞ்சாதேகம்மா
பாரிலுனைப்படைத்தபாவிபிர்மதேவன்
ஓரவஞ்சனைக்காரனோகெடுவானையோ (ஆர்நீ)
சரணமென்தாயே-சொல்வேன்கேளும் சமுகத்தில்நீயே
அருணகிரணவொளியனைகதிகாருள்விழி
கிரணமென்மேல்வைப்பீர்செப்புகிறேன்காப்பீர் (சர)
எங்கேநீவந்தாய்-உன்பேரென்ன-என்மனம்நொந்தாய்
உங்களூருமெதுமெல்லையாகவோது
மங்கையரோருத்தியாமல்ப்போது (ஆர்நீ)
வான்பதிநாடு-விதிவசம்-வந்தனன்காடு
கானேபட்டபாடு நாய்தனிலுங்கேடு
கான்கந்தான்வீடு காவதிலுஞ்சேடு (ஆர்நீ)
அன்னமேதேனே-எழில்மிகு-மபுருபமானே
உன்னிடபேரென்ன வுரைத்திடுவாய்கன்ன
லென்னுமொழிக்குயிலே யெந்தன்பெண்மயிலே (ஆர்நீ)
சுந்தரவதியே-என்பேர்சய-ரந்தரிநிதியே
எந்தன்கணவனைசன்கெந்தருவராசன்
சொந்தமாயென்னைவிட்டார்சோகமுன்னைத்தொட்டார் (சர)
சயரந்திரிகாதே-நீயெங்கினும்-தனியேபோகாதே
நயனம்போலும்நானேரக்ஷிப்பேனுனைத்தானே
பயமில்லாமலிரும்பாங்கியென்றெல்லோரும் (ஆர்நீ)

கோங்கிலாதேவி வசனம்,

அகோவாரும்பெண்ணே சயரந்திரீ நம்மிட அரண்மனையிலேயி ருந்துகொண்டு பிள்ளைகளுக்குத் தலைசீவி என்னையிட்டுஸ்நானஞ்செ ய்வித்து புனுகு பன்னீர் பரிமளாதிகளை யணியச்செய்துகொண்டு சுக சௌக்யமாக இருமம்மாதாயே,

பொது-விருத்தம்.

கோகிலாதேவியம்மன் குணமுடனுரைக்கக்கேட்டு
சாங்கமாய்த்தாதியேவல் சயனந்திரிசெய்துக்கொண்டு
பூங்கமழைகட்டும்போதும் பொட்டுமைகூட்டும்போதும்
மந்திரைபழகன்தன்னை யெண்ணிநொந்துருகுவாளே.

தமயந்திபுலம்பல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

வேணபணிவிடைகள்வெள்ளாட்டிமார்கள்செய்ய
வீற்றிருந்தேனேஐயோ — தெய்வமே
சாணந்தொடவுமெச்சில்தானெடுக்கவும்விதி
தான்வந்துநேர்ந்ததையோ — தெய்வமே
மாந்தளிரையனையகாந்தட்கரம்வலிக்க
பூந்தளமப்பூவுகட்ட — தெய்வமே
நேர்ந்துதொடுத்திடவும்பாந்திவேலைசெய்யவும்
குலத்திற்பெண்பிறந்தேனே — தெய்வமே
மங்களராஜர்குலமாதர்க்கஞ்சனந்திட்ட
வைத்தாயோயெனைப்பாவி — தெய்வமே
இந்திரசேனனையுமளந்தனையுமறந்து
எங்கேயிருக்கிறரோ — தெய்வமே
வந்தேன்துயரந்தீர்ந்து சொந்தமுடன்கைசேர்த்து
வாழ்வதெக்காலமையோ — தெய்வமே

பொது-விருத்தம்.

தாதிபோலேவல்செய்துத்தமயந்திமாதுதானும்
மாதரிலரசியான மங்கையும்புலம்பிவாடி
வேதனைமிகுந்துவுள்ள மெலிந்துதன்னுயிர்ப்பிராண
நாதனைசெய்சதியையெண்ணி நாளும்வீற்றிருந்தாள்ன்றே.

(வ-ம்) இந்தப்பிரகாரம் தமயந்தியானவள் சுவாகுபட்டணம்வந்து தன் சிறியதாயாரான கோகிலாதேவியினிடமாகத் தானே சயனந்திரியென்னும் பேரிட்டுக்கொண்டு தாதிகள்செய்கிறவேலைகளைச்செய்துக்கொண்டு மகாவிதனத்தோடிருக்கிறாளேயில் விதர்ப்பதேச மாளப்பட்டவீமராசன் தன்மருமகனான நளச்சக்கிரவர்த்தி மகாராசாவும் தமயந்தியும் சனிபகவான் மாயையினாலே இராச்சியம்விட்டு வனவாசம்போனவர்கள் வரக்காணோமென்று விசாரிக்கிறநிமித்தமாகச் சபைக்குவருகிறவிதம் எப்படியென்றால்.

பொது-விருத்தம்.

வயிரநவமணிமகுடமுடியிலக்க
வயங்கவிருகுழையில்ரத்நக்குண்டலங்கள்
வெயிலவன்போலொளிவீசமார்பிற்கண்டி
மின்னவஸ்திராபரணங்கள்மெய்யிற்பூண்டு

யிக

கமழ்குரம்பையாடவாணைபோற்ற
நற்கவரிசாமரைகள்சுருட்டிவீச
ஜெயஜெயவென்றேகட்டியங்களகூறத்
திகழுசபையில்வீமராஜேந்திரன்வந்தான்.

வீமராஜன்-தன்கொலுவுக்கு-வருதல்-தரு-இ·ம்-சுருட்டி-ஏகதாளம்.

வீரலட்சுமிவாசன்-வீமராஜன்வந்தானே.

சூரியகுலதுங்கனைகளங்கன்
தாரந்தரராஜபுரந்தரனென்ன (வீரலட்)

மாணிக்கநவமணிகள்பதித்தமகுடமின்னவே-சிரசில்
வயிரப்பச்சைநீலமிழைத்தவளைகள்துன்னவே-கழுத்தில்
ஆணிப்பொன்சரப்பணிகளிலங்க
அபரஞ்சிச்சந்திரவாரங்குலுங்க
காவலர்மந்திரிமார்கள்வணங்க
மாநிலமன்னர் திறையளந்துலங்க
அதிரதர்மகாரதர்சமரதரத்தரதர்சூழ (வீரலட்)
அங்கணர்வங்கணர்கொங்கணர்டிங்கணரடியினிற்சூழ
குருதர்குச்சரர் குடகர்போற்றக்
கொந்தியர்வந்தியர்கைகுவித்தேற்றப்
பதியினில்விதர்ப்பாபுரிவீமன்
பண்புதயாளகுணவிசுவாசன் (வீரலட்)

வித்தைவிநோதங்கள்நுத்திமத்தாளங்கள்
மேளம்முழங்கிவர
தந்திமித்தித்திமித்தத்தையர்கற்றிச்
சலாம்வரிசைகள்தர
உத்தபவேசியராசிகூறவுறவினர்சந்தோஷமீற
சித்தசனேரிகமொழிலுற்றதாரசெகபதிபதியதிஜெய்யார (வீர)

வீமராசன்சொல்-விருத்தம்.

சந்ததமெதுவாசல் சார்ந்தகட்டியனேகேளாய்
வந்தவாறறிந்துசொல்லும்மாருதந்தனக்கொப்பான
தந்திரத்தினிலும்வெற்றி தனின்மிகுஞ்சாரணனை
இந்தநாழிகைக்குள்ளெந்த னிடம்வரவழைத்திடாயே.

(வ-ம) ஆகோவாரும்பிள்ளாய் கட்டியக்காரா நம்மிட சாரணபிரோகி தானை அதிசீக்கிரத்தி லழைத்துவாருமபிள்ளாய்கட்டியக்காரா.

கட்டியக்காரன்சொல்-வசனம்.

அப்படியேமகாபாக்யமையா ராசகெம்பீரபராக்பராக்

பொது-விருத்தம்.

தலமதில்விதர்ப்பதேசன் தனையசாருநல்வீமன்
கலமொழிகேட்டுத்தூதர்நளன்றமயந்திதன்னை

உலகெலாந்தேடிப்பார்க்கவுறுதியாய்வேகமாகப்
புலமைவிசாரிக்கவேதான் புரோகிதர்வருகின்றாரே.

சாரணன்வருதல்-தரு-இ-ம்-கன்யாசி-ஆதிதாளம்.

சாரணன்வந்தார்-கூடியிதோ சாரணன்வந்தார்
சாரணன்வந்தார்தாரணியெங்குஞ்சுற்றத்
தீரனென்றமயந்திதனைமக்காண. (சாரணன்)

பாதரக்ஷைபுனைந்துயிடையில்பட்டுவஸ்திரமணிந்து
பேதுவாங்கத்துணிந்துகையிற்பிரம்புத்தடியும்புனைந்து
சாதகமாய்ச்சண்டமாருதம்போலே தாவித்தாவிமின்னலாவிமென் மேலே
காதவழிகளைத்திறசென்றேநக்காலே
காந்தன்வீமராஜன்சபைமேலே

சரிகைச்சோமன்கட்டிமார்பில்தங்கப்பூநூல்மாட்டி
அரிபதந்தன்னைநாட்டி உள்ளம் அதிபராக்ரமமேட்டி
திரிலோக பூமொருநொடியினிற்செல்லுவோம்
தெரியாதிருப்பவர் புலங்கொண்டுசெல்லுவோம்
பரிவாயிருவருங் கலந்துறவாடிப்
பலருமறியதனயாசியைப்பாடி (சாரணன்)

நாட்டினிற்சென்றாலுமெத்தகளினிற்செல்லுலும்
காட்டினிற்போனாலும் என்னகாரணமானாலும்
தாட்டீகமாகவொரு வோட்டமதாகப்
பேட்டிக்காணவீமராசன்முன்பாக (சாரணன்)

சாரணன்- வசனம்.

அகோசிரஞ்சீவி ஆசீர்பாதமங்களம் சுகிபவஸ்து தீர்க்காயஸ்து வீமராசனேயெங்களை வரவழைத்தகாரியம் சொல்ல வேணுமையா வீம மகாராசனே,

வீமராஜன்-விருத்தம்.

புகலரிந்துரைக்குங்கீர்த்தி புகழ்பெற்றசாரணனே
நகராசிறந்தபேதை நம்மிடம்வரவிங்காணோம்
செகமெலாந்தேடியெத்திசையினில்நளனுமெந்தன்
புதல்வியுமிருக்கின்றாரோ போய்பார்த்துவருகுவீரே.

(வ ம்.) அகோவாருமையா சாரணபுரோகிதாளே என் மகளாகியதமயந்திதேவியும் என்மருமகனாகிய நளசக்கரவர்த்திமகாராசனும் சனிபகவான்மாயையினால் ராச்சியம்விட்டு வனவாசம்போனவர்கள் இதுவரையிலும் வரக்காணோம் அவர்களெங்கிடத்திலிருக்கிறார்களோ தெரியவில்லையே நீங்கள்தேடிப்பார்த்துவந்துசொல்லுங்களையாசாரணனே,

சாரணன்-தமயந்தி-நளனைத்தேடுதல்-தரு-இ-ம் பைரவி-ஆதிதாளம்.

தேடிப்பார்த்துவருவோம் நாமுந்தேடிப்பார்த்துவருவோம்
கூடித்தேடியிந்தக் குவலயந்தன்னிலுள்ள
நாடெங்குமபுகழ்நள ராசன்தமயந்தியைத் (தேடி)

குப்பையரேவாரும்கொங்கணதேசஞ்சுற்றிப்பாரும்
தப்பாமல்நளனுந்தமயந்தி தன்னையுங்கண்டேதான்வாரும்
இப்புவிதனிலெங்கு மிருக்கிறயிடந்தேடும்
எப்படியாகிலுமிருவரும்வெளிப்படும் (தேடி)

அங்கதேசமாடி மலைவனந்தன்னிலெங்குந்தேடி
தங்கக்கட்டியப்பெறலாந் தமயந்திதனைக்கண்டேதான்போகலாம்
அங்கிருந்தாலழைத்து யாமுமனங்களித்துச்
சங்கையில்லாமல்வீமன் சமுகஞ்சொல்லிநில்லாமுன் (தேடி)

வீமராசன்சொல்-விருத்தம்.

தாரணிதனையிழந்த தமயந்திநளேந்திரன்றன்னைத்
தூரதேசங்கள்சுற்றிச் சுவாருமாககரைக்கண்டு
பார்புகழ்வீமராசன்பத்தினிசமுகந்தன்னில்
ஆரியன்றனம்வாங்கி யாஞமனைக்குள்வந்தாரே.

(வசனம்) இந்தப்பிரகாரம் வீமராசனானவர் தன்மகளையும் மருமகனையும் ராச்சியமுதலானது மிழந்து வனவாசம் போனவர்களைக் காணேமென்கிற விசனமடைந்து சகலவேதவேதியனை யழைப்பித்துச் சாஸ்திரங்களைப்பார்த்து புரோகிதர்களுக்கு வேண்டியவெகுமதி செய்து இந்த ஐம்பத்தாறுதேசங்களும் மலை வனம் வனாந்திரங்களெல்லாந்தேடிப்பார்த்து வாருங்களென்று சாரணனாகிய புரோகிதர்களையனுப்ப அவர்களெங்குந்தேடிக்காணாமல் சுவாகுபட்டணம் வரும்போது அதற்கதிபதியாகிய சுவாகுராசன் அரண்மனையில் பிராமணர்களுக்கு பூரிகொடுக்க அப்போது விதர்ப்பதேசத்திலிருந்துவந்த சாரண புரோகிதனும் இதுதெரிந்து அரண்மனைக்குள்ளேவர அப்போது கோங்கிலாதேவியானவள் சயனந்திரியென்கிற தாதியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறவிதம் எப்படியென்றால்,

கோங்கிலாதேவிசொல்- விருத்தம்.

தாதியேயெனதுபாங்கி சயனந்திரிமாதேயிந்த
வேதியர்தமக்கிப்போது விருப்பொடுசுயம்பாகங்கள்
போதவும்படைத்துநீதான் பொட்டெனவனுப்பவேண்டி
ஆதலாலுனையழைத்தே னப்படிசெய்குவாயே

(வ-ம்) அகோவாரும்பெண்ணே சயனந்திரிமாதே நம்மிட அரண்மனைவாசலிலே வந்திருக்கிற பிராமணர்களுக்கெல்லாம் தக்ஷணை தாம்பூலங் கொடுத்து பஞ்சகச்சாயத்துடனே அன்னமும்படைக்க உத்திரவுகொடுத்து இன்னம் அவர்களுக்கு வேண்டியசாமக்கிரியமெல்லாங்கொடுத்தனுப்பும் பெண்ணே சயவந்திரிமாதே.

சயனந்திரிசொல்- வசனம்

அகோவாருங்களையா சுவாமி புரோகிதகுருக்களே இதோவ

ளுக்குத் தேவையானதுகளெல்லாந் தருகிறோம் வாங்கிக்கொள்ளுங் ளையா சுவாமி.

சயனந்திரியாகிய-தமயந்திக்குப் புரோகிதர்சொல்லும்விருத்.
செந்திருவனையமாதே செயவீமராசனீன்ற
சுந்தரத்தமயந்திப்பெண் கோதையேயம்மாநீங்கள்
உந்தனுயகனுமெங்கே வொண்டியாயிங்குவந்தா
இந்தவாறனதென்ன வெந்தனுக்குரைசெய்வாயே.

(வ-ம்) அகோவாருமம்மாதாயே நாசபரமேஸ்வரி நீ விதர்ப்பபுரிவீமராசன்வயிற்றிற்பிறந்து நளச்சக்ரவர்த்திக்குப் பாரியாயிருந்து இப்படிக்குத்தாதியேவல்செய்ய உன்தலையில் பிரம்மதேவனெழுதினனேன்ன காரணம் உன்னரிஷ்டமிப்படியாச்சுதோ உன்பிராணனாயகனெங்கேபோனர் எங்களுக்குச்சொல்லவேணுமம்மா தாயே.

தமயந்திசொல்-பத்தியம்.

எந்தனைத்தெரிந்து கேட்கு மெழில்மறையோரே கேளீர்
தந்தைதாய்ச்செய்ததீதோ தலைவிதிதானோபிரமன்
அந்தநாளெழுதும்வாறு மனுக்குறையாது கண்டீர்
இந்தநாவிதற்காய்த்தேக மெடுத்ததற்கென்னசெய்வேனே.

தமயந்தி-புலம்பல்- தரு- இ-ம்-கும்பகாம்போதி-ஏகதாளம்.

தெய்வமறையோரேயென்ன செய்குவன்றிருவுளமே
சென்மமெடுத்தென்னபலனே-யென்னொன்றுமறியேனில்
சென்மமெடுத்தென்னபலனே,
மன்னனிற்பிறந்திருந்தும் வாழ்ந்துசுகித்திருந்தும்
வனவாசஞ்செய்யலாச்சுதே-மன்னனைவிட்டு
வனவாசஞ்சொய்யலாச்சுதே
மன்னனைப்பிரிந்தபாவி வருகையில்கண்டபாம்பை
வனவேடன்கொன்றெறிந்தானே-என்மையல்கொண்டு
வனவேடன்கொன்றெறிந்தானே
வேடனெறிந்தபின்னால் விதியைப்பிணைந்துகொண்டு
மெய்ம்மறந்திருந்தேனே-விதியையெண்ணி
மெய்ம்மறந்திருந்தேனே
வந்தவேஷமாகிநானும் மாதாகோகிலாதேவி
மகராசிதன்சமுகமே-மயிர்வளர்க்க
மகராசிதன்சமுகமே
மயிர்வளர்த்திடவேண்டி மாலைகட்டித்தான்கொடுத்து
மயிர்வாரிச்சடைபின்னவும்-மைபொட்டுமிட்டு
மயிர்வாரிச்சடைபின்னவும்
சடைபின்னிச்சேலைகட்டித் தாதிபோலேவலைசெய்து

சயனக்கிரியென்றும்பேரிட்டுச்-சமயனுலே
சயனக்கிரியொன்றும்பேரிட்டு
பேரிட்டேன்தாயிடத்தும் பிறத்தியார்போலேநானும்
பிழைத்திருக்கிறேனையனே-காலங்கழித்துப்
பிழைத்திருக்கிறேனையனே

சாரணன்சொல்-விருத்தம்.

சந்திரவதனத்தாயே தமயந்தியம்மாவுந்தன்
தந்தையினிடம்போய்ச்சொல்லித் தையலார்துணையைக்கூட்டி
இந்திரவைபோகமாகவிப்போதேவிதர்ப்பதேசம்
வந்துமேசேரச்செய்வேன் மனமகிழ்ந்திருந்திடாயே.

(வ-ம்) அகோ சிரஞ்சீவி ஆசீர்வாதமம்மாதாயே ராஜபரமேஸ்பரீஉங்களிட கஷ்டகாலங்களெல்லாம் தீர்ந்துபோகுது இனிமேல சஞ்சலப்படாமலிரும் இந்தக்ஷணமே வீமராசனிடத்திற் போய்த்தெரிவித்து உங்களை அடைம அழைப்பிக்கும்படி செய்கிறோம் நீ இனிமேல் விசனபடாமல் சுகமாயிரும்மாதாயே ராஜபரமேஸ்பரி.

சாரணன்-வீமராஜனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

மாமுடிமன்னர்சூழ்ந்து வணங்குமார்த்தாண்டாகேளீர்
பூமியிலனேகதேசம் போய்ப்பார்த்தோம்நளனைக்காணும்
க்ஷேமமாயுனதுபுத்ரி சிறியதாய்வீட்டிற்கண்டு
யாமிங்குவந்துரைத்தோ மையனேயறிகுவீரே.

(வ-ம்) அகோ சிரஞ்சீவி ஆசீர்பாதமையா வீமராஜனே இந்த அவனிதடை ஐம்பத்தாறுதேசம் காடுமலை வனம் வனாந்திரங்களெல்லாந்தேடிக்காணமல் சுவாகுபட்டணம் கோகிலாதேவியம்மனிடமாகதமயந்தியம்மாள் தாதிவேலைசெய்துக்கொண்டிருக்கக்கண்டு வந்தோம் ஐயாராசனே.

வீமராசன்-புலம்பல் தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

என்னசெய்குவேனையோ-இந்தவிதிக்கு
என்னசெய்குவேனையோ
என்னசெய்குவேனெந்தன் கன்னிகைதமயந்தி
மன்னவனளவென்ன மாகவிருக்குறாரோ (என்ன)
நினைத்தால்துயர்பெருகுதே-மனமபதறி
நினையுமறந்து போகுதே
சனிக்ரகத்தால்வந்த சர்ப்பனைதானேழுந்த
வனத்திற்குப்போனுரோ மைந்தரைப்பிரிந்தாரோ (என்ன)
தேசம்புகழ்கெம் பீரன்-செகமுழுதும்
செங்கோல்செலுத்தும் தீரன்
ராசன்செயமேலாமறு வேஷமாகியேயங்கம்
நீசமடைந்தின்னொரு ராஜர்க்கேவல்செய்வாரோ (என்ன)
தஞ்சமென்றோனைவ தேனோ-மகாகொடிய
பஞ்சமாபாதகஞ்செய தேனோ

மஞ்சன்மனேவியையும் வனத்தில்விட்டவர்போக
வஞ்சகமென்னணிஞர்தேடி மயங்கிடவைத்தாரோயோடி (என்ன)

வீமராசன்சொல் விருத்தம்.

சொன்னசொற்படிநடக்குந் தோகையேபாங்கிமாரே
என்மகள்சுவாருபட்ண மிருப்பதாலவிடமேகி
இனனவாறெனவேகோங்கிலாதேவிக்கெல்லாஞ்சொல்லிப்
பொனசிவிகையிலேவைத்தப்புத்ரியையழைத்துவாரீர்.

(வ-ம்) அகோவாரும்பெண்ணே சகிமார்களே நீங்கள் சுவாருபட்டணம்போய் என்கொழுந்தியாளான் கோங்கிலாதேவியினிடத்தில் தமயந்தியம்மாள் வந்திருக்கிறதைத்தெரிவித்து சகல சம்பிரமத்துடனே அழைத்துவாரும்பெண்ணே சகிமார்களே

தமயந்தியினிடம்-சகிமார்கள்வருகிற-தரு

இராகம்-பிலாரி-ஏகதாளம்.

தமயந்திதேவியிடம் சகிமார்கள்வந்தனரே
அமுதம்போலேநடந்து ஆரணியங்கடந்து (தமயந்தி
விதர்ப்புரியைவிட்டு வெய்யிலிலவதிபட்டு
பதைப்பாசுவாருபட்டணம் பாதைகூடியக்ஷணம் (தமயந்தி)
கோங்கிலாதேவியிடம் கும்பிட்டுனைபாகா
பாங்காவீமராசேந்திரன்பாங்கியர்சலிதியாகக் (தமயந்தி)

சகிகள்- விருத்தம்.

இந்திராநுக்கீடாய்வாழுமிராசபத்தினியேகேளீர்
சந்திரகுலத்தில்வந்த தமயந்திதேவியுந்தன்
சொந்தமாமகள்தானம்மா சொல்மொழியறிந்துபார்த்து
தந்தையர்வீமராசன்றன்கூட்டிவரச்சொன்னுரே,

(வ-ம்) அகோசரணஞ் சரணமம்மா தாயே ராசபரமேஸ்பரி எங்கள் வீமராசரவானவர்தங்களிடமாகவேதமயந்திதேவிவந்துவவல்செய்துக் கொண்டிருக்கிறது தெரிந்து உங்களுக்குத்தெரியப்படுத்தி அழைத்துவரச்சொன்னுரம்மாதாயே.

கோங்கிலாதேவி- விருத்தம்.

காதியர்சொல்லக்கோங்கி லாதேவிமெய்மறந்து
கால்தலைமுகத்தைநன்றாய்க் கவனித்துப்பார்க்கும்பேது
காதியரோவல்செய்யத் தாயேவுன்தலையிலேவதன்
ஏதுக்கென்றெழுதினுனேவென்றவள்புலம்புவாளே.

கோங்கிலாதேவி-புலம்பல்-கண்ணிகள்.

இ-ம்-புன்னுகவராளி - ஆதிதாளம்.

என்னசெய்வேனேதுசெய்வேனிவ்விதிக்கொன்னசெய்வேன்
இக்கவிதிவந்துதோமகளே
கன்னியர்க்கரசியானமன்னவன்வீமராசேந்திரன்
கருதியதவத்தால்வந்த கண்ணின்மணியே

இந்திரதேவர்களெல்லாம்வந்தனஞ்செய்தேவணங்கும்
ஏகச்சக்கரேஸ்பரியாம் எந்தன்மகளே
சந்திரகுலவேந்திரன் நளனுக்குன்னைப்பாரியாக்க
தந்தகாரணமிதுவோ எந்தன்மகளே
பட்டணஞ்சௌபாக்கியமும் பவிசுபண்டாரமுடன்
பாலனும்பத்தாவுமெங்கே பாவிமகளே
விட்டுநீயொண்டியாயிந்த வேஷமென்னிடம்வந்த
விதமென்றுமறியேனே பிரமதேவனே
ஆயிரந்தாதிமாருன்னை பமுசத்தாளிமெத்தைமேல்
வைத்தியுபசரிப்பார் ஐயோமகளே
பூவிதழுன்காலிற்பட்டால் பொறுக்காமற்கொப்பளிக்கும்
பொன்னடிகள்கொப்பளிக்கப் புறப்பட்டாயே
பொற்சரிகைச்சேலையுடன் பொன்பட்டுடைப்புனிகள்
புனைந்துவாழ்ந்திருந்தாயே பூங்கொடியே
துர்ப்பலமாய்க்கேவலமாய்த் துயிலுமில்லாமலிங்கே
தோணினதென்றுவந்தாயே தோகைமயிலே
பாவியென்கண்ணிலேபார்த்துப் பாங்கியேவல்கொண்டேனையோ
பற்றுதேவவிரதநாதன் பெற்றமகளே.

கோகிலாதேவி-விருத்தம்.

அன்னமேதேனேசீக்காருந்தவக்கொழுந்தேயம்மா
என்னகாரணத்தினாலே யிவ்வேஷமாகிவந்தாய்
உன்மனந்தனிற்சங்கை யொன்றுமெண்ணாமலிப்போ
என்மனந்தேறுதற்கே யியம்புவாயியம்புவாயே.

(வ-ம்) அகோவாருமம்மா என்னிருகண்மணியானமகளே நீசர்வலோகேஸ்பரியாகவாழ்ந்து மகாபாவியாகிய என்னிடத்தில் தாதியென்று பேரிட்டுக்கொண்டு இந்த வேஷமாக வந்தாயே என்னருமைமகளே நீயாதொன்றுக்கும் சஞ்சலப்படாமல் நடந்தகாரணத்தை சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லடியம்மாதாயே.

தமயந்திசொல்-விருத்தம்.

தாரணியாண்டுவாழ்ந்து சனியன்செய்சதியாற்றாழ்ந்து
ஆரணியத்தில்வந்து அரசனுமெனைத்தூக்கத்தில்
பூரணமாகவிட்டுப் போயினாரதனாலிந்தக்
காரணந்தனக்காளாகிக் கன்னிநான்வந்தேனம்மா

(வசனம்) அகோ சரணஞ்சரணமம்மாதாயே என்னை இக்கவேஷமான விதம் என்னகாரணமென்று கேட்கவந்தீர்களே நானும் இராசனும் பிள்ளைகளும் சுகத்துடன் வாழுங்காலத்தில் சனியீசுரனிடமானையினாலே ராச்சியமிழந்து வனவாசம் போனவிடத்தில் இராசன் என்னை நித்திரையில் விட்டுப்பிரிந்து போனார் அவரைத் தேடிக்காணாமல் அனேகதுன்பப்பட்டு தகப்பனாரிடத்திற் போகச் சங்கை

யாக நாதியென்று பேரிட்டுக்கொண்டு உங்கள் சமுகத்துக்கு வந்தேன் நான் தமயந்திதானம்மா தாயே.

கோங்கிலாதேவிசொல்-விருத்தம்.

தாயேயென்னம்மாகேளாய்ச் சநியனலவதிப்பட்டு
நாயகன்றனைப்பிரிந்து நம்மிடம்வந்துசேர்ந்தாய்
நேயமாய்வந்ததாலே நீகலங்காமலுந்தன்
தேயத்திற்றந்தையக்கஞ் சென்றுவாழ்ந்திருந்திடாயே.

(வ-ம்) அகோவாருமம்மா எனது புத்திரியாகிய தமயந்தீங்கள்சநி பகவான் மாயையினாலே ராச்சியமிழந்து புருஷனையும் பிள்ளைகளையும் விட்டுப் பிரிந்து எங்கேரமுந் துக்கப்படுகிறாய் உன் தந்தையாகிய வீமராஜனிடம்போய்உன்பிள்ளைகளைப்பார்த்தாவதுசுகமாயிருமம்மா தாயே

பொது-விருத்தம்.

மகள்தனைவீமராசன் மாளிகைக்கனுப்பவெண்ணிச்
சகலவாபரணவஸ்திரந் தண்டிகைசகிமார்சூழப்
புகழ்பெறுவிதர்ப்பதேசம் போய்வாறுமென்றனுப்ப
அகமகிழ்விலாமற்றந்தை யவரிடம்வருகின்றாளே.

தமயந்திதன்தகப்பனிடம் வருகிற-தரு-இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

தந்தைவீமசேனன்றன்பதம்நாடியே தமயந்திதேவிவந்தாள்
சகிமார்சூழத் தமயந்திதேவிவந்தாள்
அந்தமாந்தாதியர் அருகினிற்புடைசூழச்
சிந்தைமகிழ்ந்தேரிச் சிவிகையதனிலேறி. (தந்தை)

சிறியதாய்கோங்கிலாதேவி புத்தாரங்கொண்டு
சிறப்பாகராஜவீதித் தெருக்கள்பலவுங்கண்டு
அரியமலைவனங்க ளாரணியத்தைநாடி
அழகுதமயந்திப்பெண் ணருவையர்தனைக்கூடி (தந்தை)

மயில்கள்புறாவினங்கள் வாவிகளிலன்னங்கள்
பயிலுங்குயிலினங்கள் பகர்வல்லிபூஷணங்கள்
நயமாய்க்கீதம்பாட நரிகள்முயல்களோட
கயல்விழிமாதராடக்கவரிசாமரைபோட. (தந்தை)

மன்னனாளனையெண்ணி மங்கைமனதுங்குன்னி
அன்னமாகாரந்தன்னி நாவல்கொள்ளாமற்கண்ணி
முன்னாஞ்செய்தவினை முடிந்ததிப்படியென்று
என்னமாகத்தந்தை யிடத்திற்போய்ச்சேர்வதென்று. (தந்தை)

வீமராஜன் தமயந்தியைப்பார்த்துசொல் விருத்தம்.

ஜீவரத்திநமேயெந்தன் சிரோண்மணியேயான்பெற்ற
பாவையேயான்முன்செய்த பாவபாக்கியமோவுந்தன்

நாயகன்றனைப்பிரிந்து நம்மிடம்வந்துசேர்ந்தாய்
தேவமாகவந்து கிலேசம்விட்டுனைசெய்வாயே.

(வசனம்) அகோவாருமம்மா எனது புத்திரியாகிய சீவரத்னமே நாங்கள் செய்தபாவமோ அல்லது நீங்கள்செய்த பூசாபலமோ ராச்சியத்தையும் பிள்ளைகளையும் விட்டுப்பிரிந்து வனவாசம் போனீர்களே - உன்னிட பிராணநாயகரெங்கேபோனார் ஒண்டியாய் அநாதிபோல்வந்து ஏவல்செய்துக்கொண்டிருப்பானேன் உன்தலையிலெப்படிக்குப் பிரமதேவனெழுதினானோ கவலைது (நீ) யார்செய்த பூசாபலத்தினால் என்னிடம் வந்துசேர்ந்தாய் இனிமேல் நீ சஞ்சலப்படவேண்டாம் நீ வனவாசம்போனநாள் முதற்கொண்டு நடந்ததைச் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லுமம்மா தாயே.

தமயந்தி-வீமராசனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தந்தையேவீமராசா தயாபரா சொல்லக்கேளும்
எங்களைநீயேன்பெற்றாய் விந்தகல் காசுநீக்கோதான்
சொந்தநாயகனுமென்னை சோதிக்கவிட்டுப்போனார்
அந்தரப்பட்சிபோல வலைந்துநான்வந்தேனையா.

தமயந்தி தன்தகப்பனிடத்தில்-முறையிடல்-கண்ணிகள்

இ-ம்-மூகாரி-சம்பைதாளம்.

ஆதிமுதலின்றளவில் ஐயனேநடந்ததை
கூறுறேன்பதிமெய்க்கேள் நன்னவருடன்காட்டில்வந்து
காதலன்னப்பட்சிதன்னைக்காவலன்பிடிக்கப்பின்னே
சோதனைசெய்யவேயன்னந் துகிலைப்பறித்தேகவின்னம்
அரசனும்நானும்வந்து அடவிதனிலேயுகந்து
ஒருதுகிலையிருவோரு முடுத்திரித்தினைசெய்தோம்பாரும்
பெருவனத்திலென்னைவிட்டென் பிராணநாதன்பிரிப்பட்டு
அருவையென்னையொண்டியாக வரசனும்பிரிந்துபோக
மயக்கித்தியக்கிவரும் வழியில்மரித்தாடிவொரு
புயங்கமென்னைக்கொல்லவந்த போதுவனவேடனெந்தன்
நயங்கருதிவந்திருந்தா னக்கைபெற்றனுமெலரிந்தான்
மாதவரிஷியைக்கண்டேன் வணிகர்துணைகைக்கொண்டேன்
சேதஞ்செய்யசெட்டிதன்னைச் சினந்தானைசெல்லப்பின்னே
பாதைதகூடிச்சுவாகுநாடு பாவிவந்தேன்பட்டபாடு
சிறியதாயுடனேமெய்யாய்ச் செப்பியிங்குவந்தேனையா.

வீமராசன்சொல்-விருத்தம்.

பாரினிலெங்களைப்போற் பாலரைப்பெற்றோரிந்தக்
காரணங்கண்டாருண்டோ கர்த்தனேகமலவாழ்வே
ஆரணன்முன்னஞ்செய்த வகீதமோபகவானுக்குக்
காரிக்குள்ளியப்பாய்ச்செய்த கண்காட்சிக்காளானேனே.

வீமராஜன்-தமயந்தியைப்பார்த்து-புலம்பல்-தரு

இ-ட்-சாவேரி-திரிபுடை,தாளம்.

என்செய்வேனம்மா-என்கண்ணேநான்
என்செய்வேனம்மா
உன்சுகம்பார்க்கவு மென்றுயர்தீர்க்கவும்
உள்ளந்தனிலெண்ணி வுருகுகிடலங்குணணி (என்செய்)

பொன்னேகண்மணியே விலையில்லாப்பூஷணப்பணியே
அன்னமேதேனேயமுதேயழகுயர்மானே
முன்னோர்செய்தவினை மூண்டதுவோவுனை
என்வயிற்றினில்வேத னேன்படைத்தான்சுதன் (என்செய்)

நளனுன்னைக்கொண்டான் உன்னைவிட்டுநடுகாட்டிற்சென்றான்
கிளிமொழிமாதே மனதிற்கிலேசமடையாதே
அழுகாதேபுலம்பாதே யம்மாபயப்படாதே
விழுகாதேதயங்காதே விதியின்பயனவிடாதே. (என்செய்)

பஞ்சணைவிட்டே-என்னம்மா யிப்பாடுகள்பட்டே
மஞ்சனைப்பிரிந்தே-பிறப்பட்டு-வந்தாயோபரிந்தே
அஞ்சுகமேமெய்ந்தன்-அன்னமேசொர்ணமே
நெஞ்சங்கலங்காதே நின்றுபுலம்பாதே. (என்செய்)

தமயந்திசொல்-விருத்தம்,

அன்னையேயென்னைப்பெற்ற வையனேயருமையாகப்
பெண்ணெனைவளர்த்தீரின்றோர்பிறிந்தவென் கணவன்றன்னை
கண்ணிலேகாணேனெத்த காலங்களாச்சுதென்ன
பண்ணுவேன்மாலையிட்ட பத்தாவைவரக்காணேனே,

(வ-ம்) அகோசரணாஞ் சரணமையா சுவாமி என்தந்தையாகிய வீம ராஜனே நாங்கள் ராச்சியபாரம் விட்டு வனவாசம் வந்தவிடத்தில் என்னை விட்டுப்பிரிந்துபோன எனதுபிராணநாயகன் இதுவரையிலும் வரக்காணேனும் இனிமேல் சும்மாயிருந்தால் அபகீர்த்திவரும் ஆகையால்நம்மிட சாரணபுரோகிதரானவர்களை இந்தஐம்பத்தாறுதேசங்களிலும்காடுமலை வனந்திரம் ரிஷியிசுராளாசிரமம்இதுமுதலானதுந் தேடிப்பார்த்துவரச்சொல்லுங்களையா சுவாமி.

வீமராஜன்விருத்தம்.

சண்டமாருதத்தையொத்த சாரணரேவிகீரிந்த
மண்டலந்தனிலேயுள்ள மாநகர்தன்னிலெங்கும்
கண்டிடிலநளேந்திரராஜன் காணக்கூடாதவேஷங்
கொண்டிருப்பார்தானீங்கள் குறியறிந்துரைசெயவீரே.

(வ-ம்) அகோவாருங்களையா சாரணப் புரோகி தானேஇந்த அவனி ஐம்பத்தாறு தேசங்களுநம் காடுமலை வனம் வனாந்திரங்கள் ரிஷி ஈசுரா ஆசிரமம் இதுகளிலேயீங்கள தேடினால் அப்போது அவர்முன்னிருந்த மாதிரியாயிருக்கமாட்டார் வேஷம் உருமாறியேயிருப்பார் ஆகிலுமதில்

கள் அப்பேர்ப்பட்ட விடங்களிலேமெள்ளதந்திரவுபாயமாகவிசாரித்து அவருடன்கலந்து பேசி அந்தக்குறிகுணங்களையும் அறிந்துவந்துசொல்லுங்களையா சாரணப்புரோகிதாகளே,

சாரணர்-நளராசனைத்தேடிவருகுதல் தரு

இ-ம் மோகனம்-ஆதிதாளம்.

தேடிப்பார்த்துவருவோம்வாரீர்-நளராசனைத்
தேடிப்பார்த்துவருவோம்
தேடிப்பார்த்துவருவோம்செயவிடகபதியைக்
கூடிநடவுங்காணுங்குச்சரதேசம்வந்தோம் (தேடிப்)

(வ-ம்) ஓய் சுப்பையயரே ஓய்குப்பையரே இவடத்தில்நளமகாராசாயிருக்கிறாராபாருங்காணும் பாரும் ஓய் இவடத்திலகாணேம் காணுங்காணேம் இல்லாவிட்டால் அளந்தாதான் குறுணிகாணும்

(தரு)வங்கணதேசஞ்செல்வோம்வாரும்மாராடலிங்க
மாளுவதேசத்தேபாரும்
கொங்கணதேசத்திலுந்தேடிக்-குருபியான
கொற்றநளனறன்னைநாடி
மங்களஞ்சேர்கலிங்கமாரகர்தன்னிலோடி
எங்கிலுநளனைக்காணுதேங்கியேமுகமும்வாடி (தேடிப்)

வசனம்-ஓய் அப்பணிப்பட்டரோ ஓய்சுப்பணிப்பட்டரேஎங்கே காணும் இந்தத்தேசங்களெல்லாம் போய்த்தேடிக் காடுமலை வனம் வனாந்திரங்கள் எல்லாம் பார்த்தோமே நாம் என்னகாணுஞ்செய்கிறது வீமராஜன் முகத்தில் எப்படிகாணும் விழிக்கிறது ஓப போவோம் வாருங்காணும் அப்படியல்லகாணும் அல்ல இன்னமுண்டான தெசங்களெல்லாந்தேடிப்பார்த்துக் கண்டுவந்தோமேயானல் ஓய் மோகனமாலை கண்டசரப்பளி இதுகளெல்லாம் வெகுமதிகொடுப்பார்காணும் ஆம் ஆம அல்லகாணும் எனக்கு வருகிறதற்கு மனதில்லைகாணும் ஆனல் நீர்போயிருங்காணும் ஆத்திரப்பொட்டிமகனே.

நடவுந்துவாரகைக்குச்செல்வோம்-அயோத்தியிற்போய்
நன்றாய்விசாரணைசெய்வோம்
அடமாய்நளனைத்திட்டிவையவோம்-அதுகண்டங்கு
ஆர்வந்தெதிர்ப்பாரதைப்பார்ப்போம்
படபடவேயுனைத்தால்பார்த்துக்கொள்ளுவோம்நளன்
இடம்விட்டுவேஷமாரியிருப்பாரதுவேநிசம, (தேடிப்)

வசனம்-ஓய் ஸ்ரீவெங்கடராமகுருக்களேஓய்கிருஷ்ணகுருக்களேயிதாஅயோத்தியாபுரிபட்டணங்காணுமஇவடத்தில்அங்கேபார்த்ததுபோல்பார்க்கலாகாது காணும்ஓய அந்தநளராசா தமயந்தியைவிட்டுப்பிரிந்துபோனதினல் அவரைத் தூஷணித்துப் பேசினுமேயானல எப்படியும் வெளிப்படுங்காணும் இதற்குச்சந்தேகமில்லை ஆராவதுவந்து அதற்பதில்

னுத்திரவுகொடுத்தால் பார்த்துக்கொண்டு போய்த் தெரிவித்தப்போடுவோங்காணும்லொய் ஆம்ஆம் மெய்தான்காணும்சபாசுகென்றயோசனை செய்தாய் சரி சரி ஆனால் அந்தரிதுபர்ணராஜன்சபையிற்போய் தூஷிப்போம் வாருங்காணும்.

சாரணன்- விருத்தம்.

மண்டலந்தனிலேவாழும் மன்னராயிருந்தபேர்கள்
கொண்டபெண்டிரைப் பிரிந்த கொடுமையைக்கண்டதுண்டோ
விண்டிடப்பார்த்தாலல்ல வீரமில்லார்க்குவேறு
பெண்டிருமபிள்ளைவேண்டாம் பெரியோதன்வயிறுதாமே.

(வ-ம்) ஆகோகேளுங்களையா அயோத்தியாபுரியிலிருக்கிற ரிதுபர்ண மகாராசா சபையோர்களேகேளுங்கள அதென்னவெனில் உலகத்திலாண்பிள்ளையாகப் பிறந்தால் கொஞ்சமாவது ரோஷவெட்கம் இதுமுதலானதுகளும் வேணும் இல்லையென்று நிஷதாபுரியாளப்பட்டநளசக்கிரவர்த்தி மகாராசன்செய்த அன்னீதத்தைகேளுங்கள் ஆபத்துவருங்காலத்தில் தன் பெண்சாதி பிள்ளைகளுடனே குடும்பசமேதராயிருக்கவேண்டியது அப்படிக்கில்லாமல் தன்பிள்ளைகளை ஒருபக்கமும் பெண்சாதியைக்கூட அழைத்துக்கொண்டுபோய்க் காடிபுலி மிருகசாதிகளிருக்கப்பட்ட காட்டிலே தமயந்தியை நித்திரையில ஒண்டியாய்விட்டுவிட்டு ஓடிப்போய்விட்டார் இதுலோகத்தாருக்கடுக்குமோ இப்படிக்குச்செய்யலாமா சொல்லுங்களையா புண்ணியபுருஷர்களே.

பாகவன்சொல்- விருத்தம்.

ஏதுகாண்சாரணனே யிகத்தினிலெவரானாலும்
இதிலுலனேகந்தொல்லைச் சிறுமையால்மனைவிமக்கள்
சாதலைமறந்துபோனார் காணுதவிடத்தில்நீங்கள்
பேதமாயிகழ்ந்துபேசப் பித்தமோசொல்லுவீரே.

(வ-ம்) அகோவாருங்கள்சாரணப்புரோகிதர்களேஉலகத்தில்ராஜாதிபதிகளுக்கு ஆபத்வருங்காலத்தில் பெண்சாதி பிள்ளைகளை விட்டுப்போவதும் வருவதும் ஒருநிலையல்ல ஆகிலும நீங்கள் ராஜாக்கள் நிறைந்தசபையில் அந்தநளமகாராஜாவை மானம் வெட்கமில்லையென்றும், இப்படி தூஷணிப்பது எந்த தருமசாஸ்திரத்தில்சொல்லியிருக்கிறது மேலும் அந்தராஜா என்ன அன்னீதஞ்செய்திருக்கிறார் தன்னுடனேகூடப் பெண்சாதியானவள் காட்டில் கஷ்டப்படலாகாதென்று தாய்வீடுபோய்ச் சேரட்டுமென்று விட்டுப்போனார் இதுதப்பிதமா இந்தச்செய்தியெல்லாம் அந்தநளராசனிருந்து கேட்டதே யுண்டானால் உங்கள் நாக்கைப்பிடுங்கிப்போடுவார் ஜோபயித்தியங்கொண்ட சாரணப் புரோகிதர்களே.

சாரணன்வீமராசனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மண்டலாதிபனேமன்னர் மகிபனேசொல்லக்கேளும்
எண்டிசைதனிலெண்ணேழுதேசங்களெல்லாஞ்சுத்தி

கன்டவங்கோடனேந்திரன் கருத்தறிந்துரைபகர்ந்தோம்
சண்டையேசெய்துபோனார் க[illegible]ளைதயறிகுவீரோ.

(வ-ம்) அகோகிராஞ்சினி விதாப்பதேசமாளப்பட்ட வீமராசனேதே வரீர் திருவுளப்பிரகாரம் ஐம்பத்தாறு தேசங்களுங்காடுமலைவனம்வனு க்கிரங்களெல்லாம் போயத்தேடி அவ்விடத்தில் தாமதித்து மறுபடியும் அயோத்தியாபுரி ரிதுபர்ன மகாராசன் சபையிலுநின்று அந்தநளம காராசனைத் தூஷணித்துவரும்போது அவ்விடத்தில் பாகவனென்னும் ஒருவர்வந்து எங்களைத்தடுத்துப் பேசாதெல்லாம் பேசிப்போனார் அவ ரைப்பார்த்தால் மெத்தவும் விகாரரூப முள்ளவராயிருக்கிறார் இதுதான் நாங்களேபோய்க் கண்டுவந்தோமையாராசனே.

தமயந்திககு-வீமராசன்சொல் விருத்தம்.

திங்களேனேர்முகத்திருவே செல்வியேசென்றதூதர்
எங்குமேபோய்ப்பார்த்தயோத்தி யிறைரிதுபர்னன்பக்கல்
நங்கையையிருக்கக்கண்டு நளின்றவுத்தாரங்கேட்டு
இங்கிதோவந்தாரம்மா யினியிதற்கென்னசெய்வோம்,

(வ-ம்) அகோகேளும் எனதுபுத்ரசிகாமணியாகிய தமயந்தி நானனு ப்பின சாரணபுரோகிதாள் செகமுழுதுந் தேடிக்காணாமல் அயோத்தி யாபுரி பட்டணத்திற்போய் அந்தநளராசனைத் தூஷணித்தார்களாம்அ ப்போது அவிடத்தில் தடுத்துப்பேசினவர்ஒருவருமில்லை இரும்புங்கா லையில் யாரோ ஒருவிகிர்த ரூபமுள்ளவன்வந்து இவர்களைமறித்துப்பே சாதெல்லாம பேசிப்போனானாம் ஆனால் எனக்குச்சந்தேகமில்லை உன புருஷனாகவே யிருக்கவேணும் இதற்கென்னயோசனை செய்கிறது சொ ல்லுமம்மாதாயே.

தமயந்திசொல்- விருத்தம்.

தவஞ்செய்துபெற்றெடுத்த தந்தையேசரணஞ்சேனீர்
நிலந்தனிற்றமயந்திக்கு இரண்டாம்விவாகமென்று
சுயமரம்நாட்டிடுமையாம் சுருக்கினில்ரிதுபர்னேந்திரன்
வருகவேதிருவந்தூதர் வசனத்திலனுப்புவீரோ.

(வ-ம்) அகோசரணஞ் சரணமையாசுவாமி எனதுதந்தையாகியவீம ராசனே இப்பவும் என்மகள் தமயந்திக்குஇரண்டாவது சுயமரம்நாட் டியிருப்பதால் சகலதேசத்து ராசாக்களும் வந்திருக்கிறார்கள் நாளைசூ ரிய வுதயத்துக்கு முகூர்த்தமானபடியால் நாமும் அதிசீக்கிரத்தில்வந் து சேருமென்று ரிதுபர்னராஜனுக்கு நிருபமனுப்பினால்அவருடனே ந ளது ராபகரும் வந்து சேருவாரையாசுவாமி.

வீமராஜன்சொல் - விருத்தம்.

ஓபெருமயோத்தியாளுஞ் செயரிதுபர்னேந்திரற்கு
ஊர்பெறுவீமராஜ னெழுதியநிருபங்கேளீர்

பாரினிலெனதுபுத்ரி பாங்குளதமயந்திக்குச்
சூரியவுதயத்திற்குச் சுயமாமெனச்சொல்வீரே,

(வ-ம்) அகோவாருமையாசாரணுளேஇந்த கிருபத்தைஅயோத்தியா புரியாளப்பட்ட ரிதுபர்னமகாராஜனிடத்திற்கொடுத்து விதர்ப்பதேசத்தில் தமயந்திக்கு இரண்டாவது விவாகமானபடியால் நாளையதினம் சூரியவுதயத்துக்கு முகூர்த்தமென்று சொல்லி சலிதியாய்வரும்படிதெரியப்படுத்தி வாருங்களையா சாரணபுரோகிதானே.

சாரணுள்-ரிதுபர்னராசனுக்குச்சொல்- விருத்தம்,

தலமெலாம்புகழ்மிகுத்த ஜயரிதுபர்னராஜ
சலமறுவீமராஜன் சாரணுள்வந்தோமையா
நிலமெலாமறியரெண்டாம் விவாகமென்மகளுக்கென்று
உவகையாய்ச்செய்திசொல்லி ஓலையைத்தாச்சொன்னூரே.

(வ-ம்) அகோவாருமையா ரிதுபர்னமகாராசனே விதர்ப்பதேசத்தையாளப்பட்ட வீமராஜன்புத்திரியாகிய தமயந்திக்குஇரண்டாவதுசுயமரம் நாட்டியிருப்பதால் சகலதேசத்துராசாக்களும் வந்திருக்கிறூர்கள்தாமும் அதிசீக்கிரத்தில் வரவேண்டியது நாளை சூரியவுதயத்துக்கு முகூர்த்தமானபடியால் வந்துசேரவேணுமையா மகாராசனே.

பொது- விருத்தம்,

ஊர்தனிற்செங்கோல்கொண்ட காவலன்வீமராசன்
வரவிட்டகிருபந்தன்னை மன்னவன்ரிதுபர்னேந்திரன்
தாமிகுஞ்சபையிலோலை தன்னைவாசித்துப்பார்த்துச்
சிரவணுனந்தங்கொண்டுசெயபேரிமுழக்கினூனே

ரிதுபர்னராஜன்சொல்-விருத்தம்,

கொண்டதோர்சக்கிரவர்த்திக்கொடுத்துவையம்ப்போனூர்
பெண்டவள்நமக்கில்லாமற் பின்னுெருவருக்குமுண்டோ
இன்றுநான்விதர்ப்பதேசமிகூநணஞ்செல்லவேணும்
நன்றுசுரதத்தைப்பூட்டிநடத்துவாரார்சொல்வீரோ,

(வ-ம்) அகோவாரும்பிள்ளாய்சாரதிமார்களேவிதர்ப்பதேசத்தில்தமயந்திக்கு இரண்டாவதுமுகூர்த்தமானபடியால் நாம்போகவேணும்ஒருவேளை அந்தப்பெண்ணுனவள் நமக்குக்கிடைத்தாலுங்கிடைக்கும் நாளை சூரியவுதயத்துக்கு நம்மைக்கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கிறவர்கள் ஆர்சொல்லும்பிள்ளாய் சாரதிமார்களே.

சாரதிசொல்-விருத்தம்.

வாழ்வினின்மிகுத்தவெங்கள்மகாராசனேநீர்கேளும்
தாழ்விலாவுமதுவார்த்தை தனைப்போலரதம்நடத்த
எழுமைமாதஞ்செல்லு மிவடம்விட்டவடம்போக
ஆழியாலுமேக அருணனூல்முடியாதையா,

வசனம்.

அகோசரணஞ் சரணமையாசுவாமி ரிதுபர்ணமகாராசனே நங்களு க்கிரவிலைபடிக்குவிதர்பபதேசத்துக்கு ரதம்நடத்தவேணுமானால் ஆயிர ம்யோசனை தூரமிருக்குது ஆனபடியால்நாளை சூரியவுதயத்துக்கு ரதம் போகவேணுமென்றால் எங்களாலேயும் சூரியபகவான் சாரதியர்ண அ ருணனாலேயும் முடியாதையாசுவாமி.

பாகவான்சொல்-விருத்தம்.

போகபூமியர்கள்போற்றும் புரவலாசரணங்கேளும்
தாகமாகொடியிற்றேறைத் தானடத்துவராரென்றீர்
வேகமாய்ரதநடத்தும் வித்தையென்னிடத்திலுண்டு
ஏகவேமனமிருந்தா லேகுவோம்வருகுவீரோ

பாகவான்சொல்-தரு-இ-ம்-மோகனம் ஏகதாளம்.

சரணஞ்சரண மையனே தயாபரகிருபாகரர்
சாரத்தியஞ்செய்வேனையனே
அருணன்றேரோட்டி னவனெனக்கிணையாமோ
திரணயோசனைவழு தேறச்சொல்லும்பொய்போமோ (சர)

ரிதுபர்னன்சொல்-தரு.

சொல்லுமென்பாகனே சொகுசாவுசா
துரையாகினையா தொகைசொல்லும் பாகனே
தொல்லுலகறியவே சுயமரமெனவிமன்
சுருக்காய்வரச்சொன்னதால்தொலைதூரமிருக்குதே. (சொல்)
இருந்தால்நாளை யேகுவோமினிதாய்நனிதா
யிதமாய்ப்பதமாய் ரதம்விடுவேனையனே
வருந்தவேண்டமொரு முகூர்த்தந்தனில்விமன்
மானகர்க்கேயும்மை நானேகொண்டேகுவன். (இருந்தால்)
(இராசன்)நான்கொண்டுசெல்வேனன்றாய்-நல்லாய்-வல்லாய்
நில்லாய்சொல்லாய் நாமுமப்படியேசெல்வோம்
தேன்மலரணிகுழற் றமயந்திக்குமணஞ்
செய்யமோகனன்கூறி னுணத்திலவிதர்ப்புரி (நான்)

ரிதுபர்னராசன்சொல்-வசனம்.

அகோவாரும்பிள்ளாய் பாகனேநம்முடையகுதிரைலாயத்தில்போ ய் நல்லபுரவியாய்ப்பார்த்துவந்து நம்மிடதேரை அலங்காரஞ்செய்துக்க ட்டி சவாரிக்கேதுவாகவந்து சொல்லும்பிள்ளாய்ப்பாகனே.

பாகவன்சொல்-விருத்தம்.

அரிகரிஸ்ரீநிவாசா அநாதரக்ஷகரேயானும்
திருவிளசெயலினாலே செகமொருகுடையிலாண்டு
கரியவனுலமுந்தன் கன்னிசெய்கபடத்தாலும்
சிறுமையாரதசாரத்தியஞ் செய்வதற்காளானேனே

பாகவன்புலம்பல்-கண்ணிகள்-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஆதிதாளம்.

என்னசெய்குவேனையோ என்றலைவிதிவசம்

இப்படிக்கிருந்ததோ என்னசெய்வேன்
மன்னர்மன்னவர்கட்கு மன்னவனுயிருந்து
வாழ்ந்தபலங்கிதுவோ மாதவனே   சுவாமி
தன்னைப்பணிந்தவர்க்குத் தானேபணிந்துரத
சாரத்யஞ்செய்யவுமென் றலைவிதியோ   சுவாமி
முன்னஞ்செய்தபாவமோ இந்நாள்செய்யுந்தவமோ
முடிந்ததிப்படியோதான் முரகரியே   சுவாமி
திக்கெங்கும்புகழ்பெற்ற சக்ராயுதந்தரித்த
செயவலுமையுங்குன்றச் செய்குவாளோஎன்தேவி   சுவாமி
துக்கம்பெரிதன்றெண்ணிச் சுகத்தைவிரும்பினளோ
சோதனைசெய்கிறளோ சுசீலிதானே   சுவாமி
தெற்குவடக்காய்த்திங்கள் தினகரன்மாறினும்
சித்தங்கலங்கிடாளே தேவிஐயோ   சுவாமி
நித்திரையிலுமெந்தன் நினைவுமறந்திடாளே
நெறியதுரியாச்சே நின்செயலோ   சுவாமி

பாகவன்-விருத்தம்.

ஐயனேயாசர்கோவே அடியேனரதசிங்காரம்
செய்யவேயுரைத்தாப்போல சிங்காரஞ்செய்துவந்தேன்
மெய்யாகவிதற்கும்வீமன் விதர்ப்பதேசத்தினுக்கும்
ஐயாயிரங்காதங்காண் ஆண்டவாசொல்லுவோமே.

(வ-ம்) அகோவாருங்களையாசுவாமிரிதுபர்ணமகாராஜனே தேவரீருத்தாரப்படிக்குத்-தேரை-அலங்காரஞ்செய்துவந்தேன் இதற்கும்விதர்ப்பதேசத்துக்கும் ஆயிரம்யோசனை ஆரமிருப்பதினுலே காலதாமசஞ்செய்யாமல் தேவரீர் தேரி லெழுந்தருளவேணுமையாசுவாமி.

பொது-விருத்தம்.

சாரதிகொண்டுவந்த தங்கமாரதத்திலேதான்
வாரிதிசுவரமண்விண் மண்டலநடுநடுங்க
மேருவையொத்ததிண்டோள் வேந்தனுந்தேர்மேற்கொண்டு
சீருயர்விதர்ப்பதேசஞ் சேரவேபுரப்பட்டாரோ.

ரிதுபர்ன்ராசன் விதர்ப்பதேசம் வருகிறதரு-இ-ம்-மோகனம்ஏகதாளம்

ராஜன்ரிதுபர்ணன் ரதமேறியேவிதர்ப்பநகர்க்கு நடந்தனனே
ஆசிக்கவிவாணர் ஆரியர் கூறவே
அமைச்சர்பிரதானிக ளருகிளிந்சேரவே
வாசமிகும்பன்னீர் வாடைகள்வீசவே
மன்னர்இிரையளந்து நன்னயம்பேசவே   (ராசன்)
தேயந்தனிலேவீமராசன்புத்திரிஎன் தேவிதமயந்திக்கே

மூவுலகுமதிசயமாநாட்டியே-முகூர்த்தத்துக்கேகுதற்கே
மாவேகமாகத்தேர்பூவுலஞ்செய்ய வே
வானவர்யாவரு மலர்மாரிபெய்ய வே
கோபத்துடனேநளன் வாம்பரித்தண்ட வே
குதிரைகளுமானித் தேவில்லனிற்றுண்டவே (ராஜன்)

ரிதுபர்ணன்சொல்-விருத்தம்,

தேரேறிரிதுபர்னேந்திரன் செல்லுமப்போதிலேதான்
சாதருகழுவிவீழச் சாரதிதனக்குரைத்துத்
தேரையிவ்விடம்நிறுத்திச் சீக்கிரந்தன்னிற்சென்று
ஏர்மிகுஞ்சாதருவை யெடுத்துநீவருகுவாயே.

(வ-ம்) அசோவாரும்பிள்ளாய் பாகனா நாம்ரதமேறிவருகிறவேகத்தினாலே மேலேபோட்டிருந்த சாதரு கழுவி பூமியிலே விழுந்துவிட்டது சற்றுநேரம் தேரைஇவ்விடத்தில்நிறுத்திவிட்டுப்போய்பார்த்தெடுத்து வாரும்பிள்ளாய் சாரதியே.

தேர்தனைநிறுத்துமென்று செப்பியவிதற்குள்ளாக்
பாரும்யோசனைதான்மூன்று பார்த்திபாவந்துமிங்பேர்
காரியம்பெரிதுநாமுங் கடுகவேசொல்லவேணும்
வாருமென்றுரைத்துத்தேரைவண்மையாய்நடத்தினாரே.

(வ-ம்) அகோவாருங்களையா சுவாமி ரிதுபர்னமகாராஜனேதேவரீரவர்கள் தேரை நிறுத்தவேணுமென்று சொன்னதற்குள்ளாகத் தோராமல் மூன்று யோசனை தூரம் வந்துவிட்டது நாம்வந்தகாரியம் பெரிதேயொழிய இதுபோனதுபெரிதல்ல கால்தாமிச மாகிவிடும் ஆகையால் தேரை ஓட்டுகிறேனையாசுவாமி.

ரிதுபர்ணராஜன்-தரு,

அண்டபுவனமீரண்டுங்கதிர்மதியும் அதிராநக்ஷத்திரமும்
விண்டலந்தனிற்பரி பாய்கின்றவேகத்தால் மேலவரொருபுரமும்
கண்டுநடுங்கிக் கிடுகிடென்றேயிவன்
காவலனளன்றனைப்போலே காணுதிவன்
என்றுபேசிக்கொள்ள விரைரிதுபர்ணராஜன்
மண்டலாதிபவுந் தண்டவீரப்ரகாசன் (ராஜன்ரிது)

பொது-விருத்தம்.

அதிபனும்ரிதுபர்னேந்திர னனேகதூரங்கள்செல்லக்
குதிரைகளிளைப்பாயாகுங் குறிகண்டுபாகனப்போ
அதிதுரையாயவிழ்த்து அசுவமந்திரம்போதித்து
எதிர்நிற்கரிதுபர்னேந்திர னியம்புவான்சாரதிக்கே.

(வ-ம) அகோதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம்ரிதுபர்ன்ராஜனானவர் தேரிலேறிக்கொண்டுவரும்போதுமேலேபோட்டிருந்தசாதருவிழுந்துபோக அதை எடுத்துவரும்படிசொல்லஅப்போதுபாகவான் அதமு

ன்றுயோசனை தூரத்துக்கப்புற விழுந்து போச்சுதென்று சமாதானஞ்சொல்லி யழைத்துக்கொண்டுவர அப்போதுகுதிரைகள் அநேகயோசனைதூரம் வந்ததினால் இளப்படைந்து தத்தளிக்கிறதைப்பார்த்து பாகவன் குதிரைகளை யவிழ்த்து தண்ணீர்காட்டி அசுவத்துக்கு அநுய மந்திரங்களைப்போதித்து குதிரைகளை தடவிக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பாகவனைப்பார்த்து ரிதுபர்னராசன் சொல்லுகிறவிதம் எப்படியென்றால்.

ரிதுபர்னராசன்சொல்-விருத்தம்.

எனதகமகிழும்நல்லபிரதசாரதியேகேளாய்
வனமதில்வாழுந்தாணி மரந்தனுழகனிகாய்பூக்கள்
கனிதமொன்றுரைப்பேன்கேளாய்காய்புழம்லக்ஷாலக்ஷம்
புனிதமாயிலைகள்கோடி போய்பார்த்துவருகுவீரே.

(வ-ம்) ஆகோவாரும்பிள்ளாய் பாகவசாரதியேஇந்தஅசுவமந்திரமானது இப்போர்க்கொத்த கேவலமுள்ள அசுவத்திற்குப்போதித்துஇவ்வளவு தூரம்வந்ததுநான்எங்குங்கண்டதுமில்லை கேட்டதுமில்லை ஆனால் நானொரு மந்திரஞ்செய்கிறேன் இதோ எதிரேயிருக்கிறதாணிமரத்தில் பூலக்ஷம் காய்லக்ஷம் கனிலக்ஷம் இலைகள்கோடியிருக்கிறது நீர்போய எண்ணிப்பார்த்து வாரும்பிள்ளாய் சாரதியே.

பொது-விருத்தம்.

கனிமொழியாள்தமயந்தி மறுகல்யாணக்
  கருத்தறிவோமென்றுரிதுபர்னன்றேரை
அனிலமதற்கெண்மடங்காய் நடத்தும்போது
  அரசனுரைத்திடுங்கணக்கை யாய்ந்துபார்க்கத்
தனிநளனும்வந்து மரத்தினிழனின்றுத்
  தான்றிக்காயொன்றதிகந்தன்னைக்காணச்
சனிபகவானேழரையுஞ் சரியாய்ச்சென்று
  சக்ரவர்த்திமுன்னெழுந்து சாற்றுவானே.

சனிபகவான்-நளராசனுக்குமுன்வருதல்-தரு

இ-ம்-கல்யாணி-திரிபுடைதாளம்.

காக்ஷிகொடுக்கநளராசனைத்தேடிசேர கலிராசேந்திரன்வந்தார்
  குக்ஷியாகமெத்த சோதனை சோதித்து
மாட்சிமையுடன்றாணி மரத்தடியிற்குதித்து (காட்சி)
  சத்தரிஷிமுனிவர் சித்தர்தேவர்களும்
ஜனகாதியர்நிலை தளரச்செய்தபரன்
  அத்தன்மால்பிரமன் இந்திரனிலக்கியவ
ரவர்கள்நடுங்கும்படி யடித்தசெகாதரன்
  எத்தலந்தனிலுள்ள ஜீவமுகத்திங்களையும்
எறும்புதலைக்கடை யானையுயிர்களையும்

மத்திப்பிடித்துத்தாழ வாழவைத்திடுந்தீரன்
நத்திப்பணிகுவோரை ரட்சிக்குமுபகாரன் (காட்சி)
ஆதியிலேதமயந்திதனைக்கொள்ள
ஆசைகொண்டாரவள் வேண்டாமென்றுதள்ள
வேதனைசெய்யமனந்தனிலெண்ணி
வெகுகாலமாய்நளன் வீடுசென்றேநண்ணி
பாதத்திலேசீர் படாதவிடத்தைப்பற்றி
பதிகுலையச்செய்த சனிபகவான்வெற்றி
கோபத்தையுமனக் குறையையெல்லாம்விட்டுக்
கொடுத்திடவரம்நளன் றனக்கேயுடன்பட்டு (காட்சி)
இத்தனைபாடுபடுத்திவைத்தேசனி
யீசுரன்செயஞ்செயலென்றிருந்தானளனினி
பத்தினித்தமயந்தி பதிவிருதாக்கினி
பத்தித்ததிக்குதேயென்செய்குவோமினி
அத்தருமம்வாழ்வு மரசாதிபத்யமிம்
அவனுக்குண்டாக வருள்செய்துநித்யமும்
வைத்துநிஷதாபுரியாளமுடிசூட்டி
வருகுவோமென்றெண்ணித் திருவுளத்தில்நாட்டி (காட்சி)

நளராசன்சனிபகவானைத்துதித்தல்-கண்ணிகள்

இ-ம்-மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்.

ஆதிபகவானே யருளாளாநமஸ்காரம்
வேதமுதலோர்துதிக்கும் மேலாநமஸ்காரம்
கந்தன்முசுகுந்தனெழில் காமன்ரகுராமன்
முந்தத்துயர்படவேசெய்த மூர்த்திநமஸ்காரம்
விந்தன்கோவிந்தன் அரிச்சந்திரன்சராசந்தன்
எந்தாயிடர்கொள்ளச்செய்த விறைவாநமஸ்காரம்
கனகன்முனிசனகன்புகழ் கனத்தமாபுலியும்
ஜனகிசிறையிருக்கச்செய்த சுவாமிநமஸ்காரம்
ஈசன்அளகேசனிந்திர ராசன்விக்கினேசன்
நீசமடையவுமேசெய்தநிலாநமஸ்காரம்
மாசின்மறைதேவர்முதல் வணங்குஞ்செயல்பெற்றோன்
தாசானுகூலாசனி யீசாநமஸ்காரம்

நளராசன்சொல்-விருத்தம்

சோதியேசுடரேதொண்டர் துயரறுத்தின்பநல்கும்
ஆதவக்கொழுந்தேயென்னை யாண்டருள்செய்யுமையா
ஏதுகுற்றஞ்செய்தாலு மீஸ்பராபொறுத்துக்காப்பீர்
வாசமாமுனதுபாத மலரடிசரணந்தானே.

(வ-ம்) அகோசரணஞ் சரணமையாசுவாமிசனியீசுரபகவானேதேவரீ
ரவர்கள் வந்தபோதேநான்தன்னியனானேன் ஜென்மசாபல்ய நிவர்த்தி

பெற்றேன் அடியேன் என்னகுற்றஞ்செய்தபோதிலும் தேவரீரவர்கள் பொறுத்துரட்சிக்கவேணுமையசுவாமி,

சநிபகவான்சொல்-விருத்தம்.

எங்களைப்பணிந்துபோற்று மிராஜராஜேந்திரரகேளாய்
வந்தனைசெய்ததெல்லா மனது சந்தோஷமாச்சு
உந்தனைச்சோதித்தோநா முமக்கொருகுறைவுமில்லை
வந்தனுனக்குவேண்டும் வரந்தனையருளுவோமே,

(வ-ம்) அகோவாருமையா நளராஜனே நானுனக்குச்செய்த வஞ்சனையினாலும்கொடுமையினாலும் நீர் மனம்பொறுத்து சத்தியந்தவறாமலும்பெரியோர்களை நிந்தியாமலும் இதுகாலவரையில்பட்டகஷ்டமெல்லாம் பட்டுவந்தபடியினாலேஉங்களபதிவிரதாக்கினி நம்மைமிகவும் தகிக்குது ஆகையால் நானொருக்ஷணமாகிலும் உங்களிடத்திலிருக்கமுடியாது உமக்குத்தேவையான வரத்தைக்கேளும தருகுறோம்பிள்ளாய்ராஜனே.

இராசன்சொல்-தரு-இ-ம-பந்துவராளி-அடதாளம்.

சுவாமிசரணமென்னையாளாய்
சநிபகவானே தங்கத்தாளாய்
நேமகத்தோரானுகூலா உம்மை
நினையாதபேர்க்கு மத்திரங்குலகாலா (சுவாமி)
சிரஞ்சீவியோஎதிரா-கிருபை
செய்தேன்செய்தேனிதோகோர
வரமெல்லாந்தருகுவேண்டாரா-யுந்தன்
மனதரிந்தேனினிவாராய் (சிரஞ்சீவி)
பண்டுசெய்ததளந்தானே-இந்தப்
பாரிற்குறையென்செய்தேனே
தொண்டநாமுமக் கெதிர்நானே-என்னைத்
தொட்விட்டீர்கலந்தானே. (சுவாமி)
உன்றலாகாதினியேது-உங்க
ளிடமிருக்கமுடியாது
சொன்னல்நீகேளாமல்லாது-எதிர்
சொல்லவொண்ணுது இருங்காணிப்போது (சிரஞ்சீவி)
காரணனேகலிராஜா-வும்மைக்
கருதுவாரகளன்பாநேசா
தரணியிப்சநியீசா-சர்வ
ஜீவரக்ஷகதாணிவாசா. (சுவாமி)
நாடுநகர்செல்வம்நாளும்-இதோ
நாதனேதந்தேனியாளும்
சோடுகட்டிச்சூதையாடும்-சுக
மாகவுன்னுட்டன்னைக்கூடும் (சிரஞ்சீவி

நளராஜன்சொல்-விருத்தம்,

ராகுவின்நவத்துதித்த பகவானேசரணமைய்யா
தானவனுலாம்பு சதாசிவநடுங்கச்செய்த
மானுபாவாவென்னுளும் வாழ்வுசம்பத்துண்டாகத்
தீனரட்சகரேதேவர் திருவடித்துணைசெய்வாயே.

(வ-ம்) சரணஞ் சரணமையா சுவாமிசநியீசுரபகவானேதேவரீரவர்கள் திரிமூர்த்திகளையும்நடுநடுக்கத்தக்கதாகச்செய்துவைத்தமகானுபாவரே அடியேன்பேரில் கிருபைவைத்து என்னிடசரித்திரத்தையும் கொண்டாடப்பட்டபேரையும் கேட்டபேரையும் இதுமுதல் தங்களுனுகாமல் தவப்பிரசாதந் தரவேணுமையாசுவாமி.

சநியீசுரன்சொல் வசனம்.

ஆகோவாரும்பிள்ளாய்ராசனே நீர் கேட்டுக்கொண்டபடியே வரப்ரசாதமுந்தந்தோம்ஆனால்இந்ததாணிவிருட்சத்துனிழலிலேவந்தவர்களைத்தவிரமற்றொருவர்களிடத்திலும்நான்அணுகிறதில்லைநீர்இந்தட்சணமே அந்தபுட்கராராஜாவினிடத்தில்போய்சூதாடினால் அவனைத்தோர்க்கவைத்து உம்மைக்கெலிக்கவைத்து உனக்குச் சகல சம்பிராச்சியங்களும் வரும்படிக்குச்செய்து உமக்குப்பட்டாபிஷேகம் பண்ணிவைக்கிறேன்போய்வாரும்பிள்ளாய் ராஜனே.

பகவான்-ரிதுபர்ணனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஏந்திழைவைத்தேயாளுமிறைவனேசொல்லக்கேளீர்
உந்தன்வாய்மொழிப்படிக்கு வுயர்தாணியிலையுங்காயும்
சந்தேகமில்லையிலக்கஞ் சரியாகவிருக்குதிப்போ
சிந்தையுமகிழ்ந்துநாமுஞ் செல்லுவோமெழுந்திடீரே.

(வ-ம்) ஆகோசரணஞ்சரணமையாசுவாமி தாங்கள்சொல்லிய கணக்குப்பிரகாரம்அந்தத்தாணிவிருக்ஷத்துப்பூ இலை காய் பழம் இதுமுதலானதுகளும் சரியாகவிருக்கிறது இதுமகா அருமையானவித்தையாயிருக்குதையாசுவாமி.

ரிதுபர்ணராஜன்சொல் விருத்தம்.

அருமையாம்ரதசாரத்ய மதுசெயும்பாகவாகேள்
அருமையாம்சுவமந்திர மதைநமக்கருளிச்செய்தால்
அருமையாமெனதுவித்தை யதனைநானுனக்குரைப்பேன்
அருமையாமெளியதல்லவசுவமந்திரஞ்சொல்வாயே.

(வ-ம்) அகோவாரும்பிள்ளாய் பாகவா உம்மிடஅசுவமந்திரம்நமக்குக்காண்பித்தால் உனக்குத்தாணி விருக்ஷமந்திரஞ் சொல்லுவேன்பிள்ளாய் பாகவனே.

பாகவன்சொல்-விருத்தம்.

செந்திருவளருஞ்சீல ஜெகராசதிராபோற்றி
பைந்தருவாழுந்தேவர் பரமனுமறியாரிந்த

மந்திரமுமக்குரைப்பேன் மனதினில்வருத்துக்கொள்வீர்
வந்துநேரங்களாசகு வருகுவீர்செல்லுவோமே.

(வ-ம்) அகோவாருமையா ரிதுபர்ணமகாராசாவே அந்தமும் மூர்த்திக ளாலுமறியக்கூடாத மந்திரம் உமக்குத்தெரிவித்தேன் அடியேனுக்கு தாணிவிருஷத்து மந்திரமுந்தெரிவித்து காலதாமசமாகாமல்நாம வந்த காரியத்தை நாடிப்போவோம் வாருமையாராசனே.

பொதுவசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் ரிதுபர்னராசாவானவர்தாணிவிருக்ஷத்து மந்திரம் சாரதிக்கு வுபதேசஞ்செய்ய அப்போதுபாகவனான நளராசாவும் ரிதுப ர்ன ராசனுக்கு அசுவமந்திரம் போதிக்க இருவரும்சம்மதப்பட்டுவிதர் ப்பதேசத்தை நாடி தேரைவிட்டுக்கொண்டு வருகிறவேகதனைதமயந்தி யானவள்பார்த்து தன்தகப்பனாகியவீமராசனுக்குச்சொல்லுகிறவித ம் எப்படியென்றால்.

வீமராசனுக்குத்-தமயந்திசொல்-விருத்தம்.

தந்தையேசரணங்கேளீர் தரணிவிண்ணடுங்கடுங்க
வந்திடுந்தேரின்வேகம் மகராசனேநீர்பாரும்
வந்தபாகவன்றனெந்தன் மணவாளனல்லால்வேறு
இந்தவாறுலகுதன்னிலின் னொருவனைக்காணேனே.

(வ-ம்) அகோசரணஞ்சரணமையாசுவாமி என் தந்தையாகியவீமம காராசனே இதோதேர்வருகிறவேகத்தையும் அஸ்வவேகத்தையும்பார்த் தால் என்புருஷனானநளச்சக்கிரவர்த்தி மகாராசரேயல்லாமல்வேறல்ல அந்தரிதுபர்னராசாவை எதிர்சென்றழைத்துவந்தால் அந்தசாரதியாயி ருக்கப்பட்ட நளராசாவும் வருவார் அப்போது எல்லாமறிந்துக்கொள் வோமையாசுவாமி.

பொதுவிருத்தம்.

மகள்தமயந்திசொன்னவார்த்தையைக்கேட்டுவீமன்
அகமகிழ்ந்தெழுந்துவந்து அரசனுக்கெதிர்கொண்டேகி
தகமையாயழைத்துத் தானுந்தான்தராள்மனையிலவைத்துச்
சுகசேஷமமதனைப்பேசித் துரைவீமனிருந்தானன்றே.

இதுவுமது.

சந்தோஷமாயிருந்து ரிதுபர்னேந்திரன்
தமயந்திதனக்குமறு விவாகமென்று
வந்தோமொன்றையுங் காணோமின்றைப்போது
மட்டுமிருக்கதிகுவோ மர்மமெல்லாம்
பந்தற்சோடினையுமில்லை முகூர்த்தத்திற்கு
பாராசர்வரக்காணோம் பார்ப்பமென்று
புந்திதனிலெண்ணிரிதுபர்னராசன்
போசனஞ்செய்தே பொழுதைப்போக்கினனே.

பொதுவசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம்ரிதுபர்ணராசாவானவர் அதிகவேகமாக ரதம் நடத்திவருகிறவேகத்தைத் தமயந்தியானவள்பார்த்து தன்தகப்பனாராகியவீமராசனுக்குத்தெரிவித்துஎதிர்சென்றழைத்துவரும்படிசொல்ல அப்போது வீமராசனானவர்ரிதுபர்ணராசனை யெதிர்சென்றழைத்துவந்து வுட்காரச்செய்துக்ஷேமகாரியங்களைப்பேசிக்கொண்டிருக்க அப்போது ரிதுபர்ணராசன் தமயந்திமறுமுகூர்த்த மென்று சொல்லியனுப்பினார்களே இவடத்தில் பந்தல்சோடிக்க விலலேதேசதேசத்து ராசாக்களும் வரவில்லை இன்றையவனாயிலிருந்து பார்ப்பமென்றுயோசித்திருக்க அதற்குள்பாகவனாகியசாரதியானவா ரதத்தைநிறுத்தி குதிரைகளையவிழ்த்துக்கொண்டுபோய் குதிரைகட்டும் டேறாவில்கட்டி விட்டிருக்க அதற்குமேல்தமயந்தி யானவள் செய்கிறவிதமெப்படியென்றால்.

தமயந்தி-தாதிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வாருமென்தாதிமாரே வார்த்தையென்றனைக்கக்கேளீர்
சாரதிகுதிரைலாயந் தனிலிருப்பார்போய்நீங்கள்
கூறியென்வளமையெல்லாங் கூடவேகலந்துபேசிப்
பாருமீயவர்சொல்வார்த்தைப் பயனைநீயறிகுவாயே.

(வ-ம்) அகோவாரும்பெண்ணேசகிமார்களே நம்மிட குதிரைலாயத்திலே ரிதுபர்ணராசாவுக்கு ரதசாரதியாக வேஷவுருமாறி வந்திருக்கிறாரே அவரண்டையில் வெகுதந்திரவுபாயமாகப்போய்என்வளப்பங்களையும் வருத்தங்களையுஞ் சொல்லி அவர்குணங்களை யறிந்து வாரும்பெண்ணே சகிமார்களே.

தாதிகள்-சாரதிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சாலமெல்லாம்நிந்த சாரதிமானுபாவா
காலங்கண்டேநீரிந்தக் கபடமாயிருப்பதேனோ
மேலவர்விண்ணோரும்மை மெச்சுவாரதிசாரத்யம்
காலமுமறியார்போலக் கலக்கமாயிருக்கின்றீரோ.

தாதிசொல்-த்ரு-இ-ம்-ஆகிரி-திரிபுடைதாளம்.

என்னகாரணையா-நீர்-ஏதொன்றுமறியார்போலிருக்கின்றீரே
மன்னவனும்ரிது பர்ணராசனிடம்
உன்னிதமாய்ரதம் ஓட்டிடுஞ்சாரதியேநீர்
சின்னமில்லாதெங்க ளன்னைத்தமயந்திமை
முன்னந்தனியேவிட்டார்மோசத்துக்குடன்பட்டார் (என்

கொண்டபெண்ணைநளேந்திரன்ஒண்டியாகவிட்டு
மண்டலந்தனிலெங்கே மறைந்திருக்கிறானோ
பண்டுதேவர்களெல்லாம் பாணிக்கிரகணஞ்செய்ய
விண்டலமொழிதாரந்தார் கொல்லவிட்டேமறைந்தார் (எ

பிள்ளைபெண்டாட்டிவிட்டுப் பிரிந்தபேர்களுக்கு
எள்ளத்தனையிரக்கம் உள்ளத்தினிலிராதோ
கள்ளத்தனஞ்செய்தாலுங் காலைச்சுற்றியபாம்பு
கடிக்காமற்போகுமோ ஐயாவே. (என்ன)
பாதித்துயிலுடனே பாரவனத்தில்விட்ட
நாதனைத்தேடிய நாயகிபாவியேன்
ஆதியிலேகொண்ட ஆசைவெறுத்தவன்
ஆண்பிள்ளையல்லவோ ஐயாவே. (என்ன)

பாகவன்-விருத்தம்.

கன்னியேகளேந்திரன்செய்த கதையெலாமென்னிடத்தில்
அன்னிதமெனவேசொன்னீர் யான்செய்யலாவதென்ன
உன்னிடதமயந்திக்கு உபகாரஞ்செய்யவந்த
மன்னவன்ரிதுபர்ணேந்திரன் வாய்மொழியறிவீர்மாதே.

(வ-ம்) அகோவாரும்பெண்ணே சகிமார்களே நீங்கள் என்னிடத்தில்வந்து அந்தளராசாசெய்த அக்கிரமத்தையும் மோசங்களையும் சொல்லுவதிற் பயனென்ன நானோ ரிதுபர்ணராசாவுக்குச் சாரதியாகவந்தவன் என்னைநளனென்றுபாவித்து தமயந்திக்குச்செய்த பிழைமோசத்தைச் சொல்லவந்தீர்கள் இதல்லாமல் அந்தரிதுபர்ன ராசாவண்டையிலே போய்ச்சொன்னால் அவர் அதற்குத்தகுந்த வுத்திரவுசொல்லுவார் நீங்கள் என்னுடனே பேசுவதை எங்கள்ராசா கண்டால் கோபிப்பார் போய்வாரும் பெண்ணேசகிமார்களே.

தாதிகள்-தமயந்திக்குச்சொல்-விருத்தம்.

நாரியர்க்கரசியான நற்றமயந்தித்தாயே
கூறியமொழிப்படிக்கு குதிரைலாயத்தில்சென்று
சிருட்டனுங்கள்வார்த்தை செப்பினோம்நளனைக்காட்டி
தாறுமாறாகப்பேசி எங்களையனுப்பினாரே.

(வ-ம்) அகோசரணஞ் சரணம்மமாதாயே ராசபரமேஸ்பரி தங்கள் திருவுளப்பிரகாரம் நளமகாராசனைப்போல அவனைப்பாவனைசெய்துதங்கள் வளப்பம் வருத்தங்களையெல்லாஞ் சொல்லினோம் அவர் ஒப்பாமல் வெருப்பாகப்பேசினாரம்மாதாயே.

தமயந்திசொல்-விருத்தம்.

நல்லதென்சகியேயெந்த நாயகன்னளேந்திரரூபன்
வல்லவனானதாலே மர்மமாய்வார்த்தைசொல்வார்
செல்லுவீர்மடப்பள்ளிக்குத் தின்னுங்காய்கறிகள்சாதம்
இல்லையிற்சமயலாகு முபாயத்தையறிவீர்மாதே.

(வ-ம்) அகோரவாரும்பெண்ணே சகிமார்களே நீங்கள் சொன்னவர்த்தைக்கு அவரிடங்கொடாததினால் சமயல் சாப்பாடு முதலானதுஞ் செய்கிற விதங்களைபதித்து வாரும்பெண்ணே சகிமார்களே.

தாதிகள்சொல்-விருத்தம்.

என்னதான்சொல்லுவமம்மா யேந்திழைக்கரசியாரே
கன்னிலத்தனிலேமாந்தர் நளபாகமெனவேசொல்லும்
உன்னிதவுபாமமுந்தா னுயிர்ப்பிராணநாதன்செய்யும்
அன்னமுங்கறிபதார்த்த மமர்க்குமகப்படாதே.

சகிகள்-சமயல்செய்கிறவிதஞ்சொல்லல் கண்ணிகள்
இ-ம்-சஹானா-ஆதிதாளம்.

சொல்லுவோமம்மா அதிசயம் சொல்லுவோமம்மா
அல்லியங்குழல்மட வார்க்கதிபதியே யன்புடன்கேளம்மா
தானிலந்தன்னிலும் வானுலகத்திலும் நாங்கள்கண்டறியோமம்மா
சதசாரதியனுசெய்யும் சமயல்விநோதமும்பதமாயிருக்குதம்மா
மாயமாயடுப்பெரியுது நெருப்பில்லே மகத்துவந்தன்னையம்மா
ஆவிரகாவுள்ள வாதிமேசடனுது மாகாதுனைக்கவம்மா
தண்ணீரில்லாதுலே பொங்கிப்பானையில் சாதங்கொதிக்குதம்மா
விண்ணோர்மேலோரவர்செய்யுஞ்சமயலே மெச்சுவார்களம்மா
காய்கறிவகையுஞ் சாதமும்பொரியலுங் கமகமென்றவாசம்
தாயேவீசுதுநாயகன்போலவே தானேதோன்றுமம்மா
தெய்வப்பிரசாதந்தனின் முதற்பாகந்தேவர்க்குநளபாகம்
மெய்பொய்யுங்கள் திருவுளமறியவும் வெகுசிரேஷ்டரம்மா
வேஷமாறியே விகிர்தரூபமாய் மெத்தவுங்கேவலமாய் இந்தக்
காசினிதனிலே வாசஞ்செய்முழு கிபடநாடகனம்மா
ஈசன்செயலால் ராசனளேந்திர னிவராகவேயிருந்தால்
ஆசையுடனுங்க ளிடம்வந்துசேர்ந்தா லதுவெங்கள்தவமம்மா
வாசமில்லார்போல நேசமிலார்போலப் பழமைமறையறியார்போல்
பாகவன்போல வந்திருப்பதுங்கள் பாக்கியந்தானம்மா.

தமயந்தி-விருத்தம்.

ஆறுதலடையாளங்களறிந்திட்டவம்மமாரே 7.
சாரதிதன்பால்சென்று சாதமுங்கறிபதார்த்தம்
சீரமாயக்கேட்டுவாங்கிச் சீக்கிரம்வந்தீரானால்
நிருபர்சகியரோயான் இன்றுபார்த்துணாசெய்வேனே.

(வ-ம்) அகோவாரும்பெண்ணே சகிமார்களே அவர்சமைக்கிற சாதமுங் கறிபதார்த்தங்களில் மெள்ளதந்திரமாகக் கொஞ்சங்கேட்டுவாங்கி வந்தீர்களேயாகுல் நான்போசனஞ்செய்துச் சொல்லுகிறேனே சகிமார்களே,

சகிசொல்-விருத்தம்,

ஐயாசாரதியேபெங்க ளரசியாந்தமயந்திப்பெண்
வையகந்தன்னில்மூன்று வருஷபோஜனமுநித்திரை
செய்யாமல்மெலிவதாலே திருவுளமகிழ்ந்துவுந்தன்
கையமுதளித்தாலுண்டு களிதெளிந்துய்குவாளே,

(வ-ம்) அகோவாருங்கனயா சாரதிசிரேஷ்டரே எங்கள்ராஜாத்தியரா தமயந்தியம்மாள் தன்னிடநாயகன் பிரிந்துபோனநாள் முதலாய்நல்லநித்திரை சுகபோசனமில்லாமல் மெலிந்திருக்கிறாள் தேவரீர்ஸ்வபாகம் போற்செய்திருக்கிறசாதத்திற் கொஞ்சங் கொடுத்தீர்களாகுல்நாங்கள்கொண்டுபோய்க் கொடுப்போம் ஆகையால் கொஞ்சங் கொடுத்தால் மெத்த சுகிர்தமுண்டாகுமையா சாரதியே,

சாரதிசொல்விருத்தம்,

தாதிமாரேநீருங்கள் தமயந்திக்கதைசொல்வானேன்
சாதமார்கேட்பாராகிற் றருவதேநீதியாகும்
போதுமானதுகொடுப்போம் புசித்துங்கள்பசியையாற்றிக்
காதலியேநீரிப்போ கடிநகர்க்கேகுவீரே.

(வ-ம்) அகோவாரும்பெண்ணே சகிமார்களே நீங்கள் என்னிடத்தில்வந்து தமயந்திக்குச்சாதம் வேணுமென்று கேட்கவந்தீர்களே சாதமென்றுயார் கேட்கிறார்களோ அவர்களுக்கில்லையென்னமற்சாதம்போடவேணுமென்று தருமசாஸ்திரமுறையிருக்குது இதோவுங்களுக்குத் தேவையானசாதமுங் கறிபதார்த்தங்களுந் தருகிறேன் கொண்டுபோங்கபெண்ணேசகிமார்களே.

சகிகள்சொல்-விருத்தம்.

பொறுமையில்மிகுந்தவெங்கள் புண்ணியவதியேகேளாய்
சிறுமையாம்வந்திருக்குந் தேர்ப்பாகனிடம்போய்நாங்கள்
அருமையாய்ச்சாதங்கேட்டோ மவரிதோதந்தார்நீங்க
ளொருமனதாகவுண்டு வல்மையாயிருக்குவீரே,

(வ-ம்) அகோவாருங்களம்மாலோகபரமேஸ்பரிதங்களுத்தாரப்படிக்கு அந்த சாரதியண்டையிலேபோய்மெள்ள தந்திரவுபாயமாக சாதமுங்கறி பதார்த்தங்களும் வேண்டியமட்டும்வாங்கிவந்திருக்கிறோம்இதைப்புசித்து இளைப்பாறுங்களம்மா தாயே

தமயந்திசொல் - விருத்தம்.

அல்லவே தாதிமாரே யாகட்டும்நீங்களெந்தன்
செல்வரைக்கூடக்கூட்டிச்சென்றவர்முன்னேவிட்டால்
சொல்வதையறிந்துநீங்கள் சுருக்கினில்வந்துசேர்வீர்
இல்லையோபுத்திரசோப மெந்தனுக்குறைசெய்வீரே.

(வ-ம்) அகோவாரும்பெண்ணே சகிமார்களே நீங்கள்வாங்கிவந்தசா தமும் கறிபதார்த்தங்களும் என்பத்தாவாகியநளராஜன் செய்தசாப்பா டேயல்லாமல் வேறல்ல ஆகிலும்இன்னமொருதாம்பிள்ளைகளைக் கூட் டிக்கொண்டுபோனால் அவர் அந்தப் பிள்ளைகளைக்கண்டவுடனே புத்தி ரவாஞ்சையிருப்பதும்இல்லாமலும்பார்த்துவந்துசொல்லும்பெண்ணே சகிமார்களே.

சகிகள்-பாலரைக்கூட்டிவருதல்-தரு-இ ம்-சங்கராபரணம்- ஆதிதாளம்

பாலரையழைத்துவந்தாரே-சாரதியிடம்
பாலரையழைத்துவந்தாரே.

ஞாலமெங்கும்புகழ்நளராசன்வனவாசஞ்செல்ல
சீலமிகும்வீமனல்ல செல்வி தமயந்திசொல்ல (பால)
வாலவயதினிற்பிரிந்தே-தந்தையைவிட்டு
வந்துதாதையிடமிருந்தே
காலங்கழித்திடவந்தகலிசெய்கபடத்தாலிந்த
கோலமாயிருக்கும்விந்தை கொற்றவனிடத்திற்சொந்தப் (பால)
மாயச்சூதாடிக்கெடுத்தே-நாடுநகரும்
மனைவியையுங்காட்டில் விடுத்தே
போய்வனத்தில்வேஷமாறிப்புரவலர்க்காளாகத்தேறி
சேயினும்மனம்வேசாரித்திரியுறுமென்றகூறி (பால)

சாரதி-பிள்ளைகளைக்கண்டு- புலம்பல்-கண்ணிகள்
இ-ம்-பிலஹரி - திரிபுடைதாளம்.

ஆதிகேசவஅச்சுதானந்தகோவிந்த நாரணனே-இந்த
அல்லலுக்கெல்லாநானழகாகபிறந்தேனே நாரணனே
பூதலந்தனிற்பவபுறுகொலேபிரிந்தேனே நாரணனே- பூர்வ
புண்ணியமோவிந்தப்புதுமையெல்லாம்பார்க்க நாரணனே
எதுக்குஇந்தவுடலையெடுத்தே-னெடுத்தேனெரி வாசுதேவா- நான்
இந்தக்கண்காட்சிக்கோ இருந்தேனிருந்தேனரி வாசுதேவா
காதல்மனைவியுமிந்தவாதனைப்படஅரி வாசுதேவா-செய்த
குருமவசமோவிதிவசமோநான்காணேனே வாசுதேவா

வேலைத்துரும்பதுபோல்மெலியுதேமனதையாவேணுகோபா என்னை
விட்டகுறையோவிந்தவேஷமாகினேனையா வேணுகோ
பாலராசையைநீக்கப்படலேதில்லையோஅரிவேணுகோபா கொண்ட
பாவையைப்பிரிந்திட்டாவதனெசெயல் வேணுகோபா
மன்னராகப்பிறந்துவாழ்ந்ததுபோதும்போதும்மாதவனே இந்த
வாறுகவேயுயிர்வைத்திருந்தவருண்டோ மாதவனே
பொன்பொருளரசாக்ஷிபுத்திரனையும்விட்டேன்மாதவனே இந்த
பிள்ளைகையிற்கொடுக்கப் பொருளொன்றுமில்லையேமாதவனே (ஆதி)

பிள்ளையைப்பார்த்துராசன்சொல்விருத்தம்.

அப்பாவென்சுவாமியையா யார்பெற்றபாலர்நீங்கள்
நட்பாகவென்முன்வந்தீர் நமக்கொருசொந்தமுண்டோ
ஒப்பாகுமுங்களைப்போ லுண்டெந்தன்குழந்தையேக்கம்
இப்போதுதீர்ந்துதுங்க ளிருப்பிடமேகுவீரோ.

(வ-ம்) ஆகோவாரும் எனதிரு கண்மணியான செல்வமைந்தர்களே நீங்களார்பெற்ற பாலர்களோ உங்களைப்போல எனக்கிரண்டுகுழந்தைகளிருந்தது அதுகளை விட்டுப்பிரிந்து அனேகநாளாச்சுது இதென்னசென்மம் நம்முடையவயிறு பெரிதென்று பிள்ளை பெண்சாதியையும்விட்டுவிட்டு ரிதுபர்னராசனிடத்தில் ஏவல்செய்துக் கொண்டிருக்க பிரமதேவன் தலையிலெழுதினானே உங்களைக்கண்டவுடன் பிள்ளைகள் ஞாபகம் வந்து அனேகவிதனமடைந்து உங்களைக்கண்டமாத்திரம்மறுபடியுஞ்சந்தோஷமாகினேன் இப்போது ஏதாவதுஉங்களுக்குக்கொடுப்போமென்றால்என்கையிலொன்றுமில்லையேபோய்வாருங்களப்பாமைந்தர்களே.

சகிகள்-இராஜனைத்தம்பித்தல்-கண்ணிகள்.

இ-ம்-அசாவேரி ஆதிதாளம்

என்னகாணுமுனக்கித்தனைதுயரங்கள்
எங்கள்குழந்தையைக் கண்டேதுகாணையா
கன்னியேயெனக்குப் பிள்ளைகளிரண்டுண்டு
கண்டுவெகுநாளாச்சே பெண்ணரசே
தமயந்திநளராஜன் சனியதிடுக்கத்தினல்
தான்வாந்தார்வனவாச மேனிர்வந்தீரையா
சமையல்செய்யவும் சாரத்யஞ்செய்யவும்
தலைவிதியிருக்கையில் தவிர்டுமோபெண்ணே
மானமில்லாமலிந்தப் படிக்கெங்களரசனும
நக்கனைவிட்டுவயிறு வளர்க்கச்சென்றனையா

சனந்தானொருவ ரிடத்திற்சேவகமாக
இருப்பதுமிகசரிதான் வந்திழையேபெண்ணே
தந்திரமாகச்சென்ற நளனினிவராவிடில்
தமயந்திபிழைப்பாள்காண சாரதியேயையா
இந்தப்பிரதாபத்தை யென்னிடத்தினிற்சொன்னால்
ஏனக்கென்னதெரியுங்கா ணேந்திழையேபெண்ணே.

தாதிகள்-தமயந்திக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அன்னையர்க்கதிகமான வம்மாளேசரணந்தாங்கள்
சொன்னசொற்படிக்குவுங்கள் சுதனேயுமெதிரேவிட்டு
புன்னியேஓடிவந்து பார்க்குமுன்பாலர்தம்மைத்
தன்னிடமார்பிற்சேர்த்துத் தழுவியேயனுப்பினாரே.

(வ-ம்) அகோகேளுமம்மாராஜபரமேஸ்பரிதங்கள் திருவாய்மொழிப் படியேபிள்ளைகளையழைத்துக்கொண்டு அவர்முன்பாகப்போகிறபோது அதற்குமுன்னதாகவோடிவந்து பிள்ளைகளைக்கண்டு வாரியெடுத்து உச்சி யைமோந்து அழுதுபுலம்பி அப்பா வுங்களுக்குக் கொடுக்க என்கையி லொன்றுமில்லையேபோய்வாருங்களென்று அனுப்பஅப்போதுநாங்கள வரைமறித்துஎங்கள் பிள்ளையைக்கண்டு அழவேண்டியகாரணமென்ன வென்றுகேட்க அவரதற்கிடங்கொடாமல் எனக்கிரண்டு பிள்ளைகளுண் டு இதைவிட்டுவந்து அநேகநாளாச்சுதென்றுசொல்லி அவர்ஒப்பாமல் வெறுப்பாகப் பேசினாரம்மாதாயே,

தமயந்தி-வீமராசனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தந்திரமாகவந்த சாரதிவரலாறெல்லாஞ்
சுந்தரமானதாதி சோதனைப்பார்க்கவெர்தன்
மைந்தரையவர்க்குக்காட்ட மனமெலிந்தழுதாரிப்போ
எந்தனாயகனேபார்ப்போமிவ்விடமழைத்திடீரே.

(வ-ம்) அகோசரணஞ்சரணமையாசுவாமி எனதுதந்தையாகியவீம ராசனே நம்முடையதாதிகள் குதிரைலாயத்தில் வந்திருக்கிறசாரதியிட த்திற்போய் அவர்குறிகுணமும்சமயல்சாப்பாடுவிதமும் புத்ரவாஞ்சை யுமிருக்கிறதாகநமக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் மேலும்நான் என்க ண்ணாலேபார்க்கவேண்டியபடியினால் அவரைநம்முடைய அரண்மனைக்குவ ரும்படிரிதுபர்ணராசனுக்குஅறிவித்தழைப்பிக்கவேணுமையாசுவாமி,

வீமராசன்-விருத்தம்.

சந்தனந்தருமகீர்த்தி தமயந்தாச்சொரூபமில
சுந்தமிருமயோத்தி ராஜராஜமதுயபக்கள்

வந்தசாரதியைப்பார்க்க வாஞ்சையாயிருப்பதாலே
எந்தனற்சமுகந்தன்னி லிக்ஷணமனுப்புவீரே.

(வ-ம்) அகோகேளுமய்யா அயோத்தியாபுரியை யாளுகின்ற ரிதுபர்ணமகாராசனே உமக்குரதசாரதியஞ்செய்துவந்திருக்கிற சாரதியைப் பார்க்கமெத்தவும் அபேக்ஷையாயிருக்கிறதுநம்மிடசமுகத்திற்கு அநுப்பிவைக்கவேணும் மகாராசனே.

ரிதுபர்ணன்-சாரதிக்குச்சொல்- விருத்தம்.

செகமெலாம்புகழுமெந்தன் தேர்ப்பாகவாகேளுன்னை
மதிப்புவீமராசன் வரவழைத்திருப்பதாலே
அகமதிற்குறைவையாம லவர்முகத்திற்சென்று
சுகமுடன்கண்டுபேசித் துரிதமாய்வருகுவாயே.

(வ-ம்) அகோவாரும்பிள்ளாய்சாரதியே வீமராசாவானவர் நீர்சாரத்யஞ்செய்து வந்ததின்பேரில் உன்னைப்பார்க்கவேணுமென்றுவரும்படி நமக்குத்தெரிவித்திருக்கிறார் ஆகையால்நீபோய் அவரைக்கண்டு பேசி சலுதியில் வந்துசேரும்பிள்ளாய் சாரதியே.

சாரதிவீமராசனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தேகத்திற்சுழலைப்புண்கள் சிரங்குசீயொழுகுமென்னை
லோகத்தார்பழிக்கும்பாவி நனையனைப்பொருட்டாயெண்ணித்
தாகமாயழைத்தவாறு தார்வேந்தேயுரைத்தால் நீயும்
பாகவனறிந்தமாற்றம் பகர்ந்துயானேகுவேனே.

(வ-ம்) அகோசுரணஞ்சரணமையாசுவாமி வீமராசனே உலகத்தார் என்னிடத்தில நெருங்கிப்பேச அசங்கிதப்படும்படியான என்னை தேவரீர் ஒருபெரிதாயெண்ணி என்னை யழைப்பித்தகாரியம் அருளிச்செய்யவேணுமையாசுவாமி.

வீமராசன்-விருத்தம்,

பாரெலாங்கீர்த்திபெற்ற பாகவசிரேட்டரேநீர்
தோடத்துவதில்மிக்க திறமையுள்ளவரென்றார்கள்
வாருஞ்சிம்மாதனத்தில் மனமகிழ்ந்திருந்தெனக்குத்
தேறுதலானவார்த்தை செப்புவீசெப்புவீரே.

(வ-ம்) அகோவாருமையா பாகவசிரேஷ்டரே இவ்வுலகத்தில்ரதசாரத்யஞ்செய்ய சாமார்த்தியமுள்ளவராரென்றால் என்னுடைய மருமகனை நளராசனைத்தவிர மற்றொருவரையுங் கண்டதுமில்லை கேட்டதுமில்லை ஆகிலும் அவருக்கு மேலானசாமார்த்தியமுள்ளவரென்று உம்மைச்சொல்லுகிறார்கள் ஆகையால் எனக்குமிகவும் அதிகப்பிரீதியுண்டாயிற்றது என்னுடைய சிம்மாசனத்தின்பேரில்உட்காரும்நாமிருவருமசந்

தோஷமான வார்த்தைகளைப்பேசிக்கொண் டிருப்போமையாசாரதி சி
ரேஷ்டரே.

சாரதிசொல்-கண்ணிகள்-இ-ம- காம்போதி-ஏகதாளம்.

சிம்மாசனங்கொடுக்கத்தகாது தேரோட்டுஞ்சாரதிநான்
உம்முடன்சரியான ராஜனேமருமகனோசம்மந்தியோசுவாமி
உம்மிடபெண்தனக்கே சுயமாவோலைவந்ததினாலே
எம்மிட்ராசன்பின்னே யிதபாகவாறுசகித்துத்தருமோசுவாமி
எங்கள்தன்ராசாவும்மந்திரிதுணையில்லாமலேயாணடியாய்ச்
சங்கையால்வீற்றிருப்பாரோ யான்போகவேதான்விடைதாருமையா
மங்களகரமென்ன அதிவேகமாகவந்ததினாலே
அங்கம்வேசாதிய தாலெனக்குத்தரவதுசெய்வீர்வாரனையா
ஈதென்னகாரணங்கா லென்னையிந்தபாக்கியசாலி
வாரைப்பட்டழுது விழுந்துபுலம்பிடும்வாறென்றுமமியேனையா
ஏதென்தலைக்குலாவோ அரிகரிஎந்தன்விதிதானோ
போதும்சோதனையையா இந்தகன்மலல்லபோகவிடைதருவீர்

வீமராசன்-விருத்தம்.

சூதியறிந்துணர்த்தபாகன் சொற்றவைகளன்றுமென்று
தெரிந்துவீமராசன்செயனளவிருகைத்தாங்கி
அருமையாம்பேரர்தன்னை யவர்மடிதன்னில்வைத்து
ஒருமையாய்த்தமதுபெண்ணை நடனமுதனைசெய்வாயே.

வீமராசன்புலம்பல்-கண்ணிகள்- இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

ஐயனேஎராசேந்திரா யானும்மைவரவழைக்கச்
செய்தவுபாயந்தானிது தெய்வமதுசாட்சியாக
வையகமுழுதுந்தேடி மன்னன்ரிதுபர்ணனிடம்
மெய்க்கருதியேவல்செய்த விதமுமிகத்தெரிந்தோம்
இந்தவெத்தினங்கள்செயதே யிவ்விடத்திலழைப்பித்தோம்
சந்தேகமாய்நினைந்நீரோ சம்மதிப்பாளோநின்தேவி
நீங்கள்மேற்கோபம்வையாமலென்மகளைச்சேர்ந்துவாழ்வீர்
மைந்தர்முகம்பாருமையா மனதறியாவர்மமுண்டோ (ஐய)

சாரதிசொல்-விருத்தம்

பூதலம்புகழ்நல்ல பிள்ளையைப்பெற்றபேர்கள்
சாதலால்மிகுந்தகீர்த்தி களிப்புறவிகட்டிதோன்றும்
தீதுயர்மக்களானல் ஜெகத்தினிலவசையுண்டாகும்
ஈதெந்தனிடத்திசொன்ன வியாதொன்றுமறிகிலேனே,

(வ-ம்) அகோசரணஞ்சரணமையாசுவாமி உலகத்திலேநல்லபிள்ளைப்பெற்றவர்களுக்கு கீர்த்தியுண்டாகும் கெடுதியாயிருக்கிற பிள்ளைகளைப்பெற்ற வர்களுக்கு அபகீர்த்தி யுண்டாகும். ஆனகையால் நாஞேரிதுபர்ண ராஜாவுக்கு ஊழியஞ் செய்யப்பட்டவன் கேவலமாகிய என்னை நளனென்று பாவித்து எண்ணிப்பேசுவது தருமமல்ல இப்பேர்ப்பட் பாக்கியவதியைப்பெற்ற வுமக்கு என்னகுறைச்சல் அந்த நளராஜாவானவர்தான் என்ன அவருக்கதிகமான ரிதுபர்ண ராஜாவை வரவழைத்திருக்கிறீர் அவருக்கேமருகலியாணஞ்செய்துவையும்எங்கள்ராஜன் தனியாயிருப்பார் நான்போய்வருகிறேனையாசுவாமி.

தமயந்தி-சாரதிக்குச்சொல்-விருத்தம்;

வல்லமைகூறுமெங்கள் மன்னவாசுவாமிநாதா
சொல்கிறமொழியைக்கேட்கத் துடிக்குதேயெந்தனுளி
வெல்லுவோர்பொய்வழக்கைமெய்ப்போலேபேசுவார்கள்
பொல்லாதபாவியன்றோ புறங்கூறத்துணிந்தீரையா.

தமயந்திசொல் கண்ணிகள்-இ-ம்-புன்னுகவராளி-ஏகதாளம்;

என்னவார்த்தைசொல்லத்துணிந்தீர்-பிராணநாதனே
இதுதகுமோசீசீசீ
கன்னியெந்தனை யாறென்றெண்ணியே
கபடமாயுரைத்தீர் கதைமிகவேவிரித்தீர்
பொன்னும்பொருளும் பூமியெனையும்
பிள்ளையையும்பிரிந்தீ ரிந்தவேஷமாயிருந்தீர்
மன்னன்ரிதுபர்னன் வாராவிட்டாலிங்கு
வருவீரோசாமிவந்தும் அறிவீரோசுவாமி
பெண்டிரைவிட்டிந்த மண்டலஞ்சுத்திப்
பிரிந்திருப்பாருமுண்டோ தாங்கள்பேசுவதும்நன்றோ
கொண்டபுருஷனும் ரெண்டகஞ்செய்திடக்
கோதையென்செய்வாளே தேவர்க்காயென்னுளோர்
சண்டாளியென்னென்னைக்கைவிடச்
சம்மதித்தாயோஎன்துரையே தர்மமாமோவின்றுரையே

பொது-விருத்தம்.

வந்தசுயம்பரமதியிடம் கொடாமற்செல்ல
மன்னுவென்றுரைத்தே வாதாடும்போது

கந்தமலர்க்குழலி தமயந்திமாது
கணவனுருமாறியுமெய்க் கருத்தும்வரடிச்
சிந்தையனல்பெழுகனவே சிதறிச்சோபம்
தீரமலொருவகையாய்த் துன்பமெய்திச்
சுந்தரமாயிருந்ததிரு முகம்பேதித்துத்
துயரமுற்றுகோபமுடன் சொல்லுவாரே

சீரதிதமயந்தியைப்பார்த்து-கோபமாய்ச்சொல்-தரு
இ-ம்-புன்னாகவராளி-அடதாளம்.

என்னைக்கண்டழுவதேது-பெண்ணே
என்னைக்கண்டழுவதேது
இதற்குமுன்னிருந்தமுன்னோடவனைதயோர்து
உன்மனக்குறையெல்லாந்தீர-இன்றே
உன்றந்தையுந்தனுக் கேசுபமீற
மன்னன்றிதுபர்ணனைக்கோலைபெண்ணே-தீட்டி
மறுகலியாணமென் றனுப்பினத்தாலே
துன்னம்விசார மென்னமானே-இது
சொன்னேனுன்றன்றயர்க்கேர்க்காதுதானே (என்னைக்)

நளராஜன்சொல்-விருத்தம்,

நளனெனவெனையெண்ணாதே நற்றமயந்திமாதே
அழகுமாப்பிளையாம்வீம னழைப்பித்தார்நளனுக்கொப்பாய்
வளர்மதிமுகத்திருலே மறுகல்யாணஞ்செய்து
வுளமகிழ்ந்திருக்கலாமே வுனக்குண்டோ கிலேசந்தானே.

(வ-ம்) அகோவாசாய் பெண்ணே தமயந்தி என்னையுன் புருஷனென்று நினைத்துமிகவும் வருத்தப்படுகிறாய் இதோ வுன்தகப்பனாராகிய வீமராசன் நளனுக்குமேலானநாயகனையழைத்துஉனக்கு மறுகலியாணஞ் செய்யப்போகிறார் இனிமேலுனக்குக் கிலேசம் வேண்டியதென்ன சொல்லும்பெண்ணே தமயந்தி.

தமயந்திசொல்-விருத்தம்,

அன்னியர்போலவென்னை யகற்றிநீர்பேசலாமோ
உன்னையின்னழைக்காயிந்தவுபாயஞ்செய்தோமென்சுவாமி
என்னிடபுடவைபாதி யிடையினிலிருக்குதேதான்
மன்னவாபோதும்போது மகிழ்ந்தெனையாளுவாயே

தமயந்திக்கும்,நளனுக்கும்-தர்க்கம்-தரு
இ-ம்-துஜாவந்தி-ஆதிதாளம்.

சொல்வதுநியாயமாமோ என்சுவாமியே-நீர்
சொல்வதுநியாயமாமோ

நல்லவர்பெரியோரிந்த நானிலந்தன்னிலெழுந்த
வல்லவராலுஞ்சொந்த மனையவள்கண்ணீராச்சிந்த (சொல்வ)
வெல்வதுவெகுகடினமே-மெல்லியர்சொல்லை
வெல்வதுவெகுகடினமே
வல்லமையிருந்தகாலன் வார்த்தையறியாதபலன்
சொல்லைநம்பலாம்பிரபஞ்சம்தோகையர்மனதுவஞ்சம் (வெல்)
சாலந்தெரியாதவரோ-என்சாமிநிரி
காலமறியாதவரோ
ஆலகாலவிடம்போலேயாரபரித்தீரென்மேலே
ஞாலந்தனிலேயும்மாலேநான்வனம்வந்ததினாலே (சொல்வது)
சொந்தமனைவியைப்போலே-பழமைதுயர்
சொல்லுகிறாய்நீயென்மேலே
சொந்தமினிவொருக்காலே தோகையர்பொருந்தும்போலே
எந்தனைக்கண்டிருக்காலே இக்ஷணஞ்சொல்லுவதாலே (வெல்ல)
புத்திரவாஞ்சையையும்விட்டேன்புண்யபுருஷா
மெத்தவுன்னால்பாடுபட்டேன்
உத்தமமெனச்சொல்லலாமோ சத்தியபெண்பாவம்போமோ
சித்தமுங்கலங்கலாமோ செத்தபின்னுயிர்வருமோ (சொல்வது)
கொண்டபுருஷனல்லவே தேறுதலையாய்க்
குளுந்தவசனங்கள்சொல்லவே
மண்டலத்தினினிமேல்வரும்மறுமுகூர்த்தஞ்செய்யும்பேரும்
பெண்டுகட்கில்லையோவாரும் பிறபுருஷனைபேரும் (வெல்ல)
நித்திரையும்வழுகுதில்லையே-யுந்தனைப்போலே
நீலகண்டனுருபில்லையே
சத்தியமொழிக்குசொல்லைத் தானுமறந்தாரோதொல்லை
மெத்தவுந்தனிறல்சல்லை வேண்டாதவர்சொல்லுஞ்சொல்லை
பெண்ணேவுனக்கென்கிலேசம்-மறுபுருஷன்
பிரியமாய்வைத்தாமோசேசம்
பின்னும்புருஷன்மேற்பாசம்பேதையேவையாதேசேசம்
அன்னியர்மேல்விரவாசம் அதுவுநீயேசெய்தமோசம் (வெல்ல)

தமயந்திசொல்- விருத்தம்.

என்னிடமனதறிந்த விறையவாசரணங்கேளீர்
தன்மனதிலேவேறு சமசியமெண்ணவேண்டாம்
நின்னையமாகவிப்போ நெருப்பினில்முழ்கிவாரேன்
பன்னகசயனடாக பக்கமுமதிபத்தானே.

(வ-ம்) அகோசரணஞ் சரணமையாசுவாமி தேவரீர் என்னுடைய மனதையறிந்திருந்தும் இப்படிக்குச்சொல்வது நியாயமல்ல அப்படிக்குமறு கலியாணஞ்செய்ய நானெத்தனித்தால் ஆகாயவாணி பூமிதேவியறியார்களோ இரண்டாவது சுயமரம்நாட்டியிருக்குதாபாரும்சகலதேசத்து ராசாக்கள் வந்திருக்கிறார்களோசொல்லும் நீரிதுபர்ணராசாவினிடமா யேவற்பணிவிடை செய்துக்கொண்டிருக்கிறது தெரிந்து உம்மை இவடத்துக்கழைக்கவேண்டியகாரணமா யழைத்ததொழியவேறல்ல மனதிலொன்று வாக்கிலொன்று நினைத்திருந்தது தங்களுக்குச் சந்தேகமிருந்தால் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தி பாதசாட்சியாக இந்தஅக்கினியில் மூழ்கியெழுந்து வருகிறேன் பிற்பாடாகிலும் தேவரீர் கிருபைவைத்து என்னை இரட்சிக்கவேணுமையாசுவாமி.

தேவர்கள்வருகிற- பொதுவிருத்தம்.

தந்தையுடன்றமயந்தி மயிலாள்தானுந்
தனையரொடுநளராசன் றனில்வீழ்கச்
சந்திரனையனையமுகவதனஞ்சோர்ந்துத்
தாமரையினிலேநீர்போற்றயங்கும்போது
இந்திரனுந்திராணிபிர்மதேவன்வாணி
யிலக்குமிநாரணன்ஈஸ்வரியுந்தேவர்
வந்துவாகனருடராகவானில்
மகிழ்ந்துநளன்றன்னைக்கண்டுவசனித்தாரே.

(வ-ம்.) அகோதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் தமையந்தியானவள் குதிரைலாயத்திலிருந்த சாரதியைவரவழைத்துவும்பார்த்துந் தன்னுடைய வஸ்திர அடையாளத்தையுங் கண்டுபிடித்து தன்புருஷனேயென்று நிச்சயித்து அநேகவிதமாக ராசனைப்போகவழிவிடாமல் மடியைப்பிடித்துக்கொண்டு ஒருவருக்கொருவர்சம்மதந்தாசம்மந்தமில்லாமல் இடங்கொடாமல் நளராசன் திடச்சித்தனாயிருக்கிறதைத்தமயந்திபார்த்துஐயப்பிராணநாதா நான்மறுகலியாணஞ்செய்ய எத்தனித்ததல்ல உம்மையழைக்க இந்தயோசனை செய்ததல்லாமல் வேறல்லஅப்படிக்குச் சந்தேகமிருந்தால் இந்த அக்கினிக்குழியில் மூழ்கியெழுந்து வருகிறேனென்று அக்கினியில்மூழ்கி நீந்திவிளையாடி வருகையில் அப்போது முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும்நாற்பத்தெண்ணாயிரம்ரிஷியீசுராளும் ஆகாயவாணி பூமிதேவியும் திருமூர்த்திகளும் அவரவர்களேறுகிற வாகனாதிகளிலேறிக்கொண்டு ஆகாயமார்க்கமாய்வந்து நளராசனுக்குச் சமாதானஞ்செய்யவருகிறவிதங்காண்க.

தேவர்கள்-வருகிற-தரு-இ-ம-மோகனம்-ஏகதாளம்.

கங்காதரனும்வந்தார்-கயிலைவாழும்
கங்காதரனும்வந்தார்.
பங்கயத்திருமாலும் பார்பதிதேவியும்
ஐங்கரக்குறிசிலுமறுமுகனுடன் (கங்காதரனும்)
இந்திராதிதேவர்வர ரிஷிமுனிவரெழுந்துகைலாகுகர
சந்திராதித்தர்தொழ அஷ்டவசுக்கள்தரும்தேவதைகள்சூழ
சுந்தரத்தும்புருநாரதருர்வசித்
தோகைமேனகைரம்பைதிலோர்த்தமைநடனமாடக் (கங்கா)
ஆகாயவணியுடன்வயிரவனுமையனோடேகேசனும்
ஏகாதசிருத்திரரும்பூதகணங்களியலினபாகவதர்களும்
யோகபூமியருமேகாதிபரும்
புலிபதஞ்சலியுடன்புலிதரிஷபருடன், (கங்கா)

தேவர்களை-ராஜனும்-மனைவியும்-தோத்திரஞ்செய்-தரு

இ-ம-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

அரகரசிவசங்கரநாராயண அம்பிகைநாதாசிவசரணம்
சிவசம்போசங்கராசிவசரணம்
பரமரகசியாபக்தரெக்ஷகா
பாலலோசனசிவசரணம்திருசூலபாணியேசிவசரணம்
நவநாயகர்துதிநாதாநீதா
நடனப்பொற்பாதாசிவசரணம்-லோக
நாயகிநாதாசிவசரணம்பவசாகரபாசாடவிநர்சர
பஞ்சனதீக்ஷாசிவசரணம்கடல்நஞ்சையுண்டவாசிவசரணம்

இராஜன்சொல்-விருத்தம்.

சிவசிவசிவனேபோற்றி செங்கிருமாலேபோற்றி
பவமறுத்தாண்டருளிக்கும்பக்தரக்ஷகனேபோற்றி
நமனுதிசித்தர்போற்றும்நம்பனேயன்பர்வாழ்வே
அவமறுத்தாள்வாயெங்களாண்டவர்போற்றிபோற்றி

வசனம்.

அகோசரணஞ்சரணம்மையாசுவாமி முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷி சுசுராள்கின்னரகிம்புருடர்சித்தவித்யாதரர் அம்புருநாரதர் இந்த அண்டபிண்ட சராசரங்களிலிருக்கப்பட்ட எறு மபுகடையானைமுதல் எண்பத்துநான்குலக்ஷம்சீவராசிகளுக்கெல்லாம தேவராயிருக்கப்பட்ட திரிமூர்த்திகளேசரணஞ்சரணமையாசுவாமி.

தேவர்கள்சொல்-விருத்தம்.

தருமமேசொரூபமான சத்யவாசகனேனத்திரர்
பாதவப்படவேவேண்டாம் பத்தினியுன்றன்றேவி

ஒருகுறையுமக்கிட்டில்லை யுலகெலாம்நீயேயாள்வாய்
கரியன்கார்க்கோடன்செய்த காரணமகலுந்தானே.

(வ-ம்) ஆகோவாரும்பிள்ளாய் சத்தியந்தப்பாத நளமகாராசனேநீர்த்தாயசாக விருப்பாய் என்தேவியாகிய தமயந்தியின்பேரில் ஒருஅணுவளவாகிலும் நீர் சமசியம்எண்ணத்தகாது இந்தப்பதிவிரதையானபத்தினியும் நீயும் உன்பிள்ளைகளுங் கூடிவாழ்ந்துக்கொண்டிரும் இதோ கார்க்கோடகன் தன்விகுர்தருபத்தை வாங்கவந்திருக்கிறார் ஆனதால் உம்முடைய நிசருபத்தை வெளிப்படுத்தி எப்போதும் போலே அரசாட்சிசெய்துக்கொண்டிருந்து அந்தியகாலவேளையில்நம்மிடபதவிவந்து சேரும்பிள்ளாய்ராசனே.

சநீயீசுரன்சொல்-விருத்தம்.

சத்யவாசகமெந்நாளுந் தவறுதநிடதபூபா
இத்தனைநாளுமுன்னை யிடுக்கண்கள்மிகவேசெய்தேன்
சித்தமுமகிழ்ந்துவுன்றன் செல்வருந்தேவியோடும்
சுத்தமூன்றுமுவாழ்ந்து சுகத்தரசாளுவாயே

(வ-ம்) ஆகோவாரும்பிள்ளாய் நளராசனே அந்தத்தமயந்தியைநான் கலியாணஞ்செய்யவேணுமென்று எண்ணியிருந்தேன் நீர்வந்துகலியாணஞ்செய்தபடியால் உன்னைப்படாத பாடுகளெல்லாம் படுத்திவைக்கவேணுமென்று உம்முண்டையில் பனிரண்டுவருஷங் காத்திருந்தேன் இந்தப்பனிரண்டுவருஷமாய் உம்மிடத்தில் அணுகிறதற்கு எதுவில்லாமலிருந்துவிட்டது ஆகிலும்நான் நினைந்தபிரிதிக்கினை நிறைவேறவேணுமானதால் உம்மிடகுதிக்காலில் ஒருஎள்ளுமுனை நனையாமலிருந்துவிட்டது அதின்வழியாக உன்னுடலிற் கலந்துபுத்திகளைப் பேதலித்து இவ்வளவு அலங்கோலஞ் செய்துவிட்டேன் நீரிதுவரையிலும் தருமமேசெயமென்றுநம்பி யிருந்தபடியால் உன்பேரிலும் மறுபடியும் சந்தோஷம்வந்துவிட்டது ஆகையினாலே நீரிந்தக்ஷணமேஉம்மிட பூர்வரூபத்தைப்பெற்று உன்பெண்சாதிபிள்ளைகளுடன்கலந்து அந்தப்புட்கரராசனிடத்திற் போய் மறுசூதாடி உம்மிடராச்சியமெல்லாங்கைக்கொண்டு முன்போல்பதின்மடங்கதிகமாய் ராச்சியபரிபாலனஞ்செய்துக்கொண்டு சுகமாயிரும்பிள்ளாய் நளராசனே.

கார்க்கோடகன்-விருத்தம்.

கடல்நஞ்சையுண்டவீசன் கலங்கிடச்செய்ததேவன்
மடமங்கைபதிகொண்ட மையலாலிகதவாந்த
உடன்கொண்டாய்நளராஞ்சேகந்திராவுன்னுடல்முன்போலாகும்
விடங்கொண்டசனியுன்தோர்த்தான் மென்மேலுங்கீர்த்தியாமே

அகோவாரும் பிள்ளாய் நளராஜனே திரிமூர்த்திகளைப்பங்கப்படுத்திவைத்த சநீசுரபகவான் அந்தத்தமயந்திபேரில்வைத்தஆசையினால் உம்மை இவ்வளவுபடாதபாடுகளெல்லாம் படுத்திவைத்தார்என்பேரில் நீர்ஆயாசப்படவேண்டாம் உம்மிடசத்யா சத்யமானதுசாத்தியமே சனீசுரபகவானைநடுக்கும்படியாகச்செய்துவிட்டது அந்த சனிபீசுரபகவான்பயந்து எங்கேசாபங்கொடுக்கிறாரோவென்று எண்ணங்கொண்டிருக்கிறார்நான்முன்னமே என்விஷத்தினாலேயிருந்த ரூபம்வரும்படி செய்திருந்ததை இதோநான்வாங்கிக்கொண்டுஉம்மிடபூர்வரூபத்தைத்தந்துவிட்டேன் நீயும்உன்பெண்சாதி பிள்ளைகளுங் கூடிவாழ்ந்து ஏகச்சக்கிராதிபதியாயிருந்து அரசாட்சிசெய்துக்கொள்டுகடைசியில்அரியினிடபாதாரவிந்தகமலங்களிலே வந்து சேருட்பிள்ளாய் ராசனே.

பொது-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இந்தப்பிரகாரம் தமயந்தியும் நளராஜனுந் தர்க்கஞ்செய்துஅக்கினியில் தமயந்திமூழ்கியெழுந்துவரஅப்போது முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும்வந்துசமாதானஞ்செய்து கார்க்கோடகனும்முன்பூருவரூபத்தைப்பெற்றுக்கொள்ள பிறகுசகலதேவதைகளும் அவரவரிடங்களுக்குச்சொல்ல அதின்பிறகுசகலராஜாக்களும் தமயந்தியும் வீமராஜனும்பிள்ளைகளும் தபசுபியும்வந்து இடம்புரிவலம்புரியாகநளராஜனுக்குச் சரணமடைந்துநிற்கஅப்போது அயோத்தியையாளப்பட்டரிதுபர்ணராஜன் இந்தச்செய்திகளெல்லாங் கேட்டு திடுக்கிட்டுப்பயந்துநடுநடுங்கி ஏவற்பணிவிடைகளைச் செய்யச் சொன்னோமேயென்றுநளராஜனண்டைவந்துகாலில்விழுந்து அழுதுபுலம்பிநான்செய்தஅபசாரத்தையெல்லாமபொறுத்துநான்மனமறியாமற்செய்தபிழையைப் பொறுக்கவேணுமென்றுமிகவுந்துதித்துச் சரணஞ்செய்கிறவிதமெப்படியென்றால்,

பொது-விருத்தம்.

தேயவிராசருநளனைக்கண்டுசென்றார்
  தீண்டியகார்க்கோடகன்றன்னுருவைமாற்ற
மாயமாய்வந்துநின்றுதன்ருபத்தை
  வாங்கிக்கொண்டேகியபின் னளராஜேந்திரன்
ராஜருபத்துடனே விளக்கங்கண்டு
  நாயகியும்பணிந்துமகிழ்ந்தருகில்நிற்க
ஆகாணைசெய்த ரிதுபர்ணன்வந்து
  அடிபணிந்துவணங்கியுறவாடுவானே.

நளராசனிரிதுபர்னராசன்தோத்திரஞ்செய்கிற-கண்ணிகள்

இ-ம்-மோகானம்-திரிபுடைதாளம்

சரணஞ்சரணமையா நளராஜேந்திர
 தயாநிதியேசரணம்
வருணமாறினதா லறியாமலுமைவேலை
 வாங்கினேனேமன்னவா
ஆறிந்துத்தேவரீரை யலுவல்செய்யச்சொல்லவும்
 ஆகுமோஆண்டவனே
தெரிந்துசெய்தாலந்தத் தோஷமனுபவிப்பேன்
 தேவரீர்பொறுத்தருள்வீர்
வருந்தியென்மனமெத்த நோகுதேயென்செய்வேன்-
 மன்னர்க்குமன்னர்கோவே-யிது
பொருந்துமோவுலகோர்க்கு மறிந்தவஞ்சனையல்ல
 பொறுத்தருளுமையனே,

ரிதுபர்னன்-விருத்தம்.

விக்ரமவிதரக்ஷணிக வேந்தர்கட்கரசேலோக
சக்ரவர்த்திக்குண்மிக்கத் தலைவனேகிடதர்கோவே
இக்கருத்தாடனிவ்வேஷ மெடுத்தென்னைசோதித்தாள்
அக்கரைவந்தேதன்னை அருள்செய்வீர்சரணந்தானே

நளராசன்-விருத்தம்.

நம்மைவைத்தாதரித்த ராஜனேரிதுபர்நேந்திரா
உம்மிடபேரிற்குற்ற மொருதினையளவுமில்லை
சும்மாநீவருந்தவேண்டாஞ் சுகதுக்கமனுபவித்தேன்
தம்மிடநகறிற்சென்று சந்தோஷமாய்வாழ்விரோ.

(வ-ம்) அகோவாருமையா ரிதுபர்னமகாராசாவே இதுகால வரையின் நீர்நம்மைவைத்தாதரித்து சவரக்ஷணைசெய்துவந்தீர்உம்மிடபேரில் ஒருநாளுங்குற்றமில்லை தேவரீரநுக்கிரகத்தினாலே நான்தன்னயனுனேன் என்சென்மசாபல்ய மீடேற்று அந்தசனிபகவான் மாயையால்நடந்த தல்லாமல் வெறல்லநீரென்பேரில்தயைசெய்து இந்தவஸ்திரபூஷணாதிகளை யணிந்துக்கொண்டு தங்கள்நகரம்போய்ச்சுகமாயிருமையாராசனே

பொது-விருத்தம்.

அயோத்திரிதுபர்னராசனுக்கும்
 அன்பாகவிடைகொடுத்தேயனுப்பிவிட்டுத்
தையல்தமயந்திமைந்தன்வீமராசன்
 தபனுபியுடனேசந்தோஷமீறச்

ஜெயயோகமாயிருந்து ரதமேற்கொண்டு
தமயந்திமயிலாளுந்தானுங்கூட
வையமெல்லாம் வணங்கநிடதபுரிராஜன்
மன்னவன்புட்கரன் சமூகமதில்வந்தானே.

நளராஜன்-தரு-இ-ம்-அசாவேரி ஆதிதாளம்.

தேசம்புகழுநள ராசன்மறுசூதாடச
செயநிடதபுரிவந்தார்
நேசமாகமைந்தர் மனைவியுடனேநாடி
நீதியுயர்மைத்துனன் தம்பியுடன்கூடி (தேசம்)
வஞ்சனையாய்ச்சநி மாயையினாற்செய்த
வாழ்வும்பதியரசு மானதைச்சூதால்விட்டு
அஞ்சியென்றவன வாசந்தலைத்தம்பயன்
அருளினல்புட்கர னுடனேமறுசூதாட்
முந்துசெய்யுந்தவத்தால் சந்திரகுலந்தழைக்க
மூர்த்திகளும்வந்து நன்மைமிகவளிக்க
சந்தோஷமாய்ச்சுற்றத் தார்களுடன்
தானரசாளவே சதிருடன்வாழவே (தேசம்)
பத்தினிதமயந்திச் சந்திரபதிநளேந்திரன்
பட்டபாடுகளெல்லாந் தொட்டார்கவிராசனும்
இஷ்டமாகமன திரங்கிவேண்டியவரம்
இசைந்தநன்னளந்த யிந்திரவைபோகமுடன் (தேசம்)

நளராசன்சொல்-விருத்தம்.

பூவுலகத்தையாளும் புட்கராசனேகேள்
தீவினைப்பயனாலெந்தன் தேசத்தையுனக்களித்தேன்
தேவிமைந்தரைப்பிரிந்து தேசசஞ்சாரஞ்செய்தேன்
ஆவலாய்மறுசூதாட யான்வந்தேனறிவீரே.

(வ-ம்) அகோவாருமையா புண்யசீலராகிய புட்கரமகாராசனேநீர் என்னிலும் மகாபராக்கிரமமுடையவரானதினாலே என்னுடன் கபடமா கவந்துசூதாடி என்னுடைய நாடுராச்சியங்களை யெல்லாங் கெலித்துக் கொண்டு எங்களையும் வனவாசம்போகும்படி செய்துவைத்தீர் நாங்க ளும் வனவாசம்போய் உமதிட அநுக்கிரகத்தினால் வந்துசேர்ந்தோம் முன்னமே ஆடினசூதை இன்னமொருதரமாடவேணுமென்று மன தாய்வந்தேன் நாமிருவரும் சூதாடலாம்வாருமையா ராசனே.

நிசா

புஷ்கரராஜன்செல்விருத்தம்.

என்னகாநளனேகேளா யென்பாக்யவசத்தினாலே
தன்னிடநாடுதோர்த்தீர் தானேவந்தேசூதாடி
உன்னிடகஷ்டகால மூர்விட்டுப்போயிருந்தும்
இன்னாள்சூதாடவந்தீ ரீடுவ்வடோவதைச்சொல்வீரே.

(வ-ம்) அகோவாருமையா நளராசனே முன்னம்நாமிருவரும்மனது சம்மதமாகப் பந்தயம்வைத்து சூதாடினோம்உம்முடையவிதிப்பயனால் நீர் தோர்த்துவிட்டீர்இப்போது மறுபடியும்வந்துசூதாடவேணுமென் கிறீர் பந்தயமென்ன கொண்டுவந்தீர் சொல்லுமையாமகாராசனே,

நளராசன்சொல்விருத்தம்.

பந்தயமெனக்குமென்ன பாக்கியமிருக்குதென்றீர்
எந்தநாயகியையீடா யிணைகட்டிவைத்தேனிப்போ
உந்தன்னகருநாடு மொருமிக்கவெல்லாஞ்சேர்த்து
வந்துநீயொந்தனோடே மறுசூதையாடுவீரே.

(வ-ம்) அகோவாருமையா புஷ்கரராசனே நாமிருவரும்இன்னமொருதரம் சூதாடவேணுமென்று சொல்லுதற்கு பந்தயங்கட்டவும்மிடத்தில் என்னவஸ்திருக்குதென்றுகேட்டீர் உம்முடைய நாடுநகரம் ராச்சியங்களும் அதிலுள்ளரெக்கம்யானைசேனை ரதகெஜதுரகபதாதிகளுக்கும்பதில என்னிட தேவியாகிய தமயந்தியையீடாகக்கட்டிவைத்தேன்நாமிருவரும் சூதாடுவோம்வாருமையாராசனே-

புஷ்கரராஜனுக்கும் நளமகாராஜனுக்கும்-உ-வது-சூதாட்ல்-தரு

இ-ம்-மத்தியமாவதி ஏகதாளம்-

சொக்கட்டானாடுவோம்வாரீர்-நளமகிப
சொக்கட்டானாடுவோம்வாரீர்
இக்கட்டுமறியவே மறுசூதாடவந்தீர்
கைத்தொட்டுபாச்சியைவைத்தெடுத்துருட்டியே (சொக்)

பாராய்புஷ்கரராஜ நீரவந்தேன்முதல்
பனிரெண்டெனக்கு விழுந்துதே-அதைச
சேரமறுவிருத்தம் யிருக்காலிருபகடை
ஜெயம்பெறச்சூழ்ந்ததுவே
ஒரேட்டு மூன்றத்தொன் றுமக்குவிழந்ததுகாண்
சோராமலென்னைக்காய் சோடுகட்டிப்பேர்ந்தது (பாரா

காட்டாமலெனதுகாய்வெட்டுப்பட்டாலென்ன
கட்டுவதுபெரிதோசளமகிபா
தொட்டாலெனதுகைக்குவிருத்தங்கள்விழுவதும்
சோடுகட்டுவதரிதோ
நட்டமென்னவிதோகுட்டுபெட்டுத்தொயில்
விட்டவுந்தன்பாச்சிகை-எட்டிப்போச்சுதுபார் (சொக்க)

மஞ்சட்காய்க்கிருக்கால்மழுக்காய்பனிரெண்டெட்டும்
மாராமல்விருத்தமிதோ-புஷ்கரனே
கெஞ்சுதுன்கறுப்புக்காய்சிகப்புஞ்சோடுகட்டாமல்
கிடப்பதைப்பாருமிதோ
பஞ்சையென்றெண்ணுதேபச்சைமஞ்சளும்பழுந்
தஞ்சாமற்புழுத்துது தோர்க்குமுந்தனுட்டம் (பர்சாய்)

நளராசன்சொல்-விருத்தம்.

பந்தயம்வைத்துத்தோர்த்தபாவிபுஷ்கரனேகேளாய்
உந்தனால்நானுமெத்தஉபகாரம்பெற்றுக்கொண்டேன்
எந்தனன்னகருநாடுமிப்போதென்வசமாய்விட்டு
இந்நாளுமதுதேசமேகுவீரேகுவீரே,

(வ-ம்·) அகோவாருமையா புண்ணியசீலராகிய புஷ்கராசனே யாவருக்கும்சுகதுக்கம்வருவதும்போவதும் நிலையல்ல ஆதியிலேநானு ம்புடனே சூதாடிஎன்னுடையநாடுராச்சியங்களெல்லாம் உம்மிடத்தில் தோர்த்துவிட்டுநாங்கள்ஸ்திரிபுருஷாளிரண்டுபேரும் இருக்கும்போது கொஞ்சமாகிலும்சூரியவம்சத்துராசாவாச்சுதே'என்றெண்ணிப்பாராம ல்எங்களையும்பட்டணத்திலிருக்கவொட்டாமல் 'வெளியேதுரத்திவிட்ட மகானுபாவனல்லவா இப்போதுநீர்இனிமேல் என்னசெய்யப்போறீர்ஆ கிலும் நீர் அப்படிக்குத்தயைதாக்ஷண்ய மில்லாதவராயிருந்தாலும்நா ன்உன்பேரில்மிகவும் அதிகபிரியமாயிருக்கிறேன் இப்போதும்இந்தவ ஸ்திராபரண பூஷணாதிகளை யணிந்துக்கொண்டுபூர்வமாகிய உம்முடை ய புட்கரதேசம்போய்ச் சேர்ந்து சுகமாய் அரசாக்ஷிசெய்து வாருமை யாராசனே.

புஷ்கரராசன்சொல்-விருத்தம்

சக்கராயுதநளேந்திர தயாபராசரணங்கேளும்
இக்கணமெனதுதேச மேகுவேன்றடையொன்றில்லை
அக்காலந்திருநல்லாற்று ளுக்கிணைப்படிநடந்தேன்
எக்காலமுமென்னைவைத்தேயிரட்சிப்பீரிரட்சிப்பீரே.

(வ-ம்.) ஆ கோசரணஞ்சரணமையா சுவாமி ஏகசக்ராதிபதியானமக ராசனேயென்பேரிலொருக்காலுங் குற்றமில்லை அந்தசனிபகவான் மாயையால்நடந்ததல்லாமல்வேறல்ல நான்மனமறியச்செய்ததில்லை என்பேரில் தயைசெய்து எப்போதும்போல இரக்ஷித்திட வேணுமையா சுவாமி.

போது-விருத்தம்.

சூரியகுலந்தனிலுதித்தநளராஜேந்திரன்,
சூக்ஷிசெய்தபுஷ்கரனையனுப்பிவிட்டுக்
காரியஸ்தர்மந்திரிபிரதானிமார்கள்
கனத்தகுடியானபேர்தமையழைத்துச்
சீருடனேசுபையலங்காரஞ்செய்துத்
தினமுகூர்த்தம்பார்த்துத்தானமீந்து
பாரிலுள்ளோர்தெண்டனிடப்பணிந்துபோற்றப்
பதிவொடுபட்டாபிஷேகமுடிகொண்டாரே.

தரு-இ-ம்-பூபாளம்-ஏகதாளம்.

பாரெங்குஞ்செழிக்கநளேந்திரன்சிம்மாசனத்தி
பதியாகவாழ்ந்தனனே
பேரணிமன்னர்மறையோர்கவிவாணர்
பெரும்புகழ்கூறியேசிரங்குனித்தேதிடுங்க
நாரியர்மஞ்சணீராலமெடுக்கவே
ராஜாதிராஜர்கள் காணிக்கைகொடுக்கவே. (பாரெங்கும்)

பட்டவர்த்தனர்கள்மகுடவர்த்தனர்கள்
பழமைப்பேசித்துதிக்க
நெட்டுயர்வாணர்களாரியர்சுபஞ்சொல்லி
வியப்புடனேமதிக்க
இட்டிவந்துநின்றுசாரதிவௌஷியனு
கீர்த்திப்ரதாபஞ்சொல்ல
துட்டநிக்ரகஞ்செய்து ஆறிலொருகடமை
தோராமறகொண்டேனல்ல
சிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்துதன்மக்களுந்
திணக்குறையாமலே தனதானியங்களும்
அஷ்டலட்சுமியாகலாமல்விளங்கநாளும்
இஷ்டவைபோகப்ராதிஸ்டையுடன்மென்மேலும் (ப

சுத்ரபதிநளராசன்முப்பத்திரண்டு
    தானதருமங்கொடுக்க
பத்தியுடனேதேவாலயம்பூஜைகள்
    பாங்குடனேநடக்க
சுத்தத்தாருந்தவ முனிவர்களியாவர்க்குஞ்
    சோர்ணாபிஷேகஞ்செய்ய
தொல்புவியாவுஞ்செருக்கப்புகழ்மூத்து
    சொரிந்துமும்மாரிபெய்ய
புத்ரமித்ராதியர்பொங்கமாகக்கூடி
    புந்திமகிழ்வுடன்பட்டாபிஷேகஞ்சூடி
உத்தமன்சனிபகவானருளைக்கொண்டாடி
    ஓமவெக்கியஞ்செய்யபூமழையெங்கும்பெய்ய (பல)

வாழி-விருத்தம்.

சீர்வாழிவிநாயகனுங்குகனும்வாழி
    தேவருடன்மும்மூர்த்திதிருநாள்வாழி
பார்வாழிகடலுரவிமதியும்வாழி
    பாமாதுபூமாதுபலநூல்வாழி
கார்வாழிமறையோர்நான்மறையும்வாழி
    கன்னிதமயந்திநளன்கதையும்வாழி
ஊர்வாழிபிராஜர்கவிராஜர்வாழி
    இதைப்படித்துநடப்போர்களென்றும்வாழி.

—(*)—

தமயந்திநாடகம்

முற்றுப்பெற்றது